

Vážení čtenáři,

polovina roku 2023 je za námi a teď nás čeká příjemné období dovolených, prázdnin, koupání, výletů, grilování

s přáteli, pohodových letních večerů.

Ať už budete své volné dny trávit šplháním po horách, opalováním u moře, objevováním dosud nenavštívených míst, zútuňováním svých domovů a zahrad, nebo činnostmi, které máte rádi a není na ně při pracovním vytížení čas, přeji vám, ať jsou to dny plné radosti, slunce, odpočinku, pohody a lásky vašich nejbližších.

Krásné léto vám přeje Hana Krejčířová, starostka obce Bratronice.

Historie obce Bratronice

Obec Bratronice leží zhruba 7 kilometrů jihozápadně od Blatné a její součástí je necelé dva kilometry vzdálené Katovsko. V současné době zde žije 66 obyvatel.

Nejstarší dochovaná zmínka o obci Bratronice pochází z roku 1227, kdy ves patřila svatojiřskému klášteru na Pražském hradě. Prvními vladykyněmi je uváděn roku 1361 Mikuláš. Okolo roku 1576 se ujal držení Bratronic Jan Hořčice z Prostého, který byl hejtmánem Prácheňského kraje. Ten původní tvrz přestavěl v roce 1603 na zámek ve slohu pozdně-renesančním. V době působení Jana Hořčice patřily

k Bratronicům obce Jindřichovice, Mirovice, Bezděkov, Pole, Záboří a dvůr Katovsko, který před tím náležel ke strakonickému panství. Po smrti Jana Hořčice z Prostého roku 1616 připadly Bratronice jeho dceři Saloméře Vratislavové z Prostého. Jednou z jejích pěti dětí byla také dcera Markéta, provdaná do rodu Lažanských z Mitrovic. Roku 1739 získali panství věřitelé Adama, hraběte Lažanského, a později až do roku 1831 vlastnila Bratronice rodina Gfässerů. Roku 1831 se majitelem panství stává synovec Antonína Christiana z Gfässerů, jímž byl Josef rytíř Talacko z Ještětic. Rytíř Talacko jezdil každým rokem pravidelně do Prahy, kdy byl mimo jiné přítomen v roce 1835 slavné korunovaci rakouského císaře Ferdinanda V. Při této korunovaci byl pasován na rytíře svatováclavského. V roce 1864 odkázal Talacko svůj majetek svému synovi Josefu Battagliovi. V roce 1891 zdědil Bratronice Josefův syn baron Quido Battaglia. Byl znám nejen jako dobrý hospodář, ale především jako významný chovatel kaprů. Jeho manželkou byla paní Gizela, žena velice vzdělaná, hovořila šesti jazyky a mimo jiné také skládala básně. Battagliovi měli dvě děti.

Bratronický zámek na historické pohlednici

Starší dcera Blanka byla vynikající cyklistkou, v roce 1948 se provdala do Švýcarska. Později se vrátila do Čech, zemřela 7. 1. 2005 v požehnaném věku 94 roků. Mladším ze sourozenců byl bratr Christian. Byl také vynikajícím cyklistou, účastnil se 25 ročníků nejdelsího národního cyklomaratonu Praha – Karlovy Vary – Praha, avšak žádný větší závod nikdy nevyhrál. Přesto se stal cyklistickou legendou a za více než šedesát let dokázal v sedle kola zdolat téměř milion kilometrů (935 000). Battagliové vlastnili Bratronice do roku 1945. Pak byl zámek v Bratronicích spolu s okolními pozemky zestátněn a Battagliové byli pouze nájemníci. V roce 1990 jim byl zámek v restituci vrácen a paní baronka Blanka jej v roce 1994 prodala. V současnosti vlastní zámek rodina Lobkowiczů.

Kromě zámku je další významnou stavbou v obci kaplička na návsi. Postavena byla v roce 1930 a dne 12. října téhož roku vysvěcena.

Kaple na návsi v době adventu

Pokračování na str. 2

Rozhovor se starostkou obce Bratronice

V čele obce Bratronice stojí paní Mgr. Hana Krejčířová. Rádi bychom Vám představili paní starostku v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolena starostkou obce?

Starostkou obce jsem byla zvolena v loňském roce, na ustavujícím zasedání Zastupitelstva obce dne 17. 10. 2022.

Už před svým zvolením starostkou jste byla členem ZO?

Nikdy předtím jsem členem ZO nebyla. Ale už od roku 2014 jsem byla na obecním úřadu zaměstnaná jako administrativní pracovnice.

S jakými představami jste šla do komunálních voleb? Jaké jsou slasti a strasti starosty/starostky obce?

Ačkoli v Bratronicích nežiji od narození (přistěhovali jsme se s rodinou teprve před osmi lety), přirostly mi k srdci. Našla jsem tu domov a přátele. Do voleb jsem šla s přáním, abych se mohla přičinit o to, že se Bratronice

Pokračování na str. 5

Co se v SOBU událo a co se bude dít

- Intenzivně pracujeme na přípravě stolního kalendáře SOB pro rok 2024. Zpracováváme podklady, které nám poskytly zástupci členských obcí, případně další organizátoři akcí a autoři fotografií. Následovat budou finální úpravy a korektury před předáním k tisku.
- Pracovnice SOB spolupracovala se starosty obcí na přípravě a podání žádostí o dotaci z *Programu rozvoje venkova – 8. výzva*. Celkem bylo podáno 14 žádostí o dotaci.
- Ve druhé polovině května proběhlo jednání Rady SOB a VH SOB. Hlavním bodem programu bylo projednání účetní závěrky za rok 2022 a závěrečného účtu SOB za rok 2022.
- Svazek obcí Blatenska obdržel informaci o poskytnutí dotace z OP ŽP – 24. výzva na projekt „Předcházení vzniku odpadů a posílení separace odpadů ve Svazku obcí Blatenska“. Jedná se o společný projekt členských obcí. Do projektu se zapojilo celkem 17 obcí. Pořízeny budou kompostéry, domácí štěpkovače, víceúčelové nádoby a kelímky, přepravní a skladovací boxy na nádoby, kovové regály. Celkové náklady projektu 4 197 846,35 Kč
- Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOB u adresy:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

Představujeme naše obce - Pokračování ze str. 1

„Byla zasvěcená ke cti patrona sv. Václava, s okolních vesnic přišlo hodně lidu, až k jednomu tisíci. Za paní kmotru byla Gisela Batagliová velkostatkářka z Bratronic... Sbory hasičů zučastněny byli ze Záboří, z Lažánků a z Bratronic. Taneční zábava byla v hostinci Vojtěcha Slance v Bratronicích, kde se vše v pořádku odbylo až do rána.“ (citace z Pamětní knihy obce Bratronic)

Od prosince 2019 mají Bratronic své obecní symboly – znak a vlajku. Ve znaku je v kosmo děleném štítě nahoře v modrém poli knížecí čepice, dolní pole třikrát kosmo zlato-červeně dělené. Vlajku tvoří kosmo dělený list. V žerďovém poli čtyři kosmé pruhy, střídavě žluté a červené, ve vlajícím modrém poli knížecí čepice. Poměr šířky k délce listu je 2 : 3. Zlaté (žluté) a červené pruhy odkazují na rod Battaglia de Sopramonte e Ponte alto. Modrá barva představuje vodstvo, tedy nemálo rybníků nacházejících se v katastru obce. A knížecí čapka je atributem sv. Václava, kterému je zasvěcena kaplička na návsi.

VU3V na Blatensku

Virtuální univerzita třetího věku bude pokračovat i v zimním semestru nového akademického roku 2023/2024. Poprvé se sejdeme ve čtvrtek 5. října 2023 v 8,30 hodin ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné. V zimním semestru máme na výběr opět ze dvou kurzů – první kurz „Každodenní život v barokních Čechách a na Moravě“ a druhý kurz „Arménie blízka i vzdálená“. Druhý kurz bude zahájen také ve čtvrtek 5. října 2023 v 10,00 hodin. Studenti mají možnost navštěvovat jeden z kurzů, nebo mohou navštěvovat oba kurzy současně. Každý kurz obsahuje 6 přednášek. Zájemci o studium Virtuální univerzity třetího věku se mohou přihlásit ještě před zahájením zimního semestru osobně v kanceláři SOB na adrese: Spálená 727, Blatná nebo e-mailem: blatensko@blatensko.eu případně na telefonu: 728 881 358. Poslední možnost pro přihlášení je pak při zahájení zimního semestru přímo na přednáškách ve čtvrtek 5. 10. 2023. Cena jednoho kurzu vychází na 450,00 Kč. Tuto částku je potřeba uhradit bankovním převodem na bankovní účet SOB.

Dana Vohryzková

Hřiště a budova obecního úřadu

Příroda v okolí Bratronic - Čertův ranec

Roku 1905 byl v Bratronicích založen Sbor dobrovolných hasičů. Do dnešních dnů je jediným fungujícím spolkem v obci. V obci se každoročně koná několik tradičních akcí, mezi něž patří zejména oslava MDŽ, obecní zabijačka, velikonoční křístání, stavení máje a pálení čarodějnic, oslava

dětského dne, zdobení a rozsvícení vánočního stromku a štedrovecerní zpívání u stroměčku. Velké díky zde patří nejen dobrovolníkům, kteří nezištně pomáhají s přípravami a organizací těchto společenských akcí, ale i všem obyvatelům, sousedům a přátelům, kteří se přijdou společně pobavit a díky nimž to v Bratronicích žije.

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do zářijového vydání
SOBáčku č. 93
je ve středu 30. 8. 2023.
Příspěvky posílejte na e-mail:
sobacek@blatensko.eu**

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel.: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00

(příjem a výdej zakázek švadlena)

ÚTERÝ | 9,00 - 12,00

STŘEDA | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00

ČTVRTEK | 9,00 - 12,00

PÁTEK | 9,00 - 11,00

| U **ručního žehlení** se připočítává částka 20,-Kč za kus.

| **Ceny** jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| **Dopravu** nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| **Dodací lhůta 5 dní**, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

Ceník praní a mandlování prádla

Platnost od 1. 1. 2023

1. Kapna.....	25,- Kč
2. Prostěradlo.....	20,- Kč
3. Powlak na polštář.....	18,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	12,- Kč
5. Ručník frote.....	15,- Kč
6. Osuška.....	20,- Kč
7. Ubrus.....	20,- Kč
8. Prostírání.....	10,- Kč
9. Závěs, záclona.....	30,- Kč
10. Sedák.....	25,- Kč
11. Mikina, vesta, košile.....	30,- Kč
12. Tričko.....	23,- Kč
13. Kalhoty.....	35,- Kč
14. Zástěra, šaty.....	18,- Kč
15. Ponožky.....	8,- Kč
16. Plyšové hračky do 30 cm.....	20,- Kč
17. Potah na matrace.....	200,- Kč
18. Spacák slabý.....	100,- Kč
Spacák silný.....	150,- Kč
19. Mikroutěrka.....	6,- Kč
20. Chňapka.....	10,- Kč
21. Plášť.....	45,- Kč
22. Bunda slabá.....	70,- Kč
Bunda silná.....	120,- Kč
23. Deka slabá.....	80,- Kč
Deka střední.....	100,- Kč
Deka velká.....	200,- Kč
Deka ovčí vlna.....	220,- Kč
24. Podložka do postele ovčí vlna.....	60,- Kč
25. Potah sedací souprava.....	180,- Kč
26. Potah křeslo.....	60,- Kč
27. Polštář malý.....	40,- Kč
Polštář velký.....	70,- Kč
28. Potahy auto 1 sedačka.....	50,- Kč
29. Potah zahradní silný malý.....	70,- Kč
Potah zahradní silný velký.....	100,- Kč
30. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko	
Polštář.....	15,- Kč
Kapna, prostěradlo.....	20,- Kč

Rozhovor se starostkou obce Bratronice - Pokračování ze str. 1

budou rozvíjet a nadále budou příjemným místem pro život jejich obyvatel i pro jejich návštěvníky.

Radost mi udělá vše, co se vydaří a je ku prospěchu obyvatel obce, ať se jedná o dokončený stavební projekt nebo společenskou událost. A strasti? To pro mě znamená především velká zodpovědnost za chod celé obce a podstatná administrativní náročnost této práce. Naštěstí mám kolem sebe spolupracovníky, na které se mohu obrátit s žádostí o pomoc a spolehnout se na ně.

Jaké problémy vaší obce vás nejvíce trápí a jak byste je chtěla řešit?

Jedná se o problém, se kterým se jistě potýká většina malých obcí. Jde o značnou finanční náročnost rozsáhlých potřebných projektů – u nás je to rekonstrukce a dostavba kanalizační sítě a výstavba čistírna odpadních vod.

Co chystáte pro obyvatele vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

Naše plány souvisejí s předchozí odpovědí. Doufám, že se nám podaří vymyslet pro naši obec nejoptimálnější řešení v oblasti nakládání s odpadními vodami a zajistit pro toto řešení dostatek finančních prostředků.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

Je to dlouhá doba a může se stát ledacos. Věřím však, že Bratronice budou stále příjemným místem k životu.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Jsem vdaná a mám dvě děti. Velice ráda cestuji, vychutnávám si dobrou kávu, ze sportu mám ráda lyžování a pokud mám více volného času, tak čtu.

Co vám udělá radost? A co vás zaručeně rozčílí?

Radost mi udělá vše, co se mi v pracovním i osobním životě podaří s úspěchem dokončit, ať už je to velký projekt nebo maličkost. Rozčílí mě zaručeně dokáže lidská hloupost, nepřejícnost a nespolehlivost.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo vaši obec) máte ráda?

Město Tábor. Je to místo, kde jsem prožila dosud nejdelší část svého života, na které mám spoustu krásných vzpomínek a kam se ráda stále vracím.

první dekáda lehounce podnormální, druhá normální a třetí již byla nadprůměrná. Vyskytly se v ní již i 4 dny tropické, s nejvyšším měsíčním teplotním maximem 31,9 °C dne 20. Srážkově byla první dekáda měsíce zhruba na 60 % obvyklého množství, druhá dekáda byla až extrémně suchá s úhrnem pouhý 1 mm, třetí dekáda byla normální. Za první pololetí již chybělo oproti normálu 52 mm srážek. Největší množství srážek v jednom dni spadlo dne 21. 16,4 mm při odpolední silnější bouři s hřívou, která přinesla drobné škody zejména lámáním větví stromů. Jinak bylo bouřek oproti průměru málo a byly i slabé, celkově se vyskytly v šesti dnech a bylo v nich zaznamenáno 177 výbojů blesků. Mlha byla pozorována ve čtyřech dnech. Nejnižší teplota června byla 4,5 °C dne 4. V červnu bylo 11 dnů letních.

Přehled počasí v zimě 2022–2023

Zima opět velmi mírná, v ani jednom ze svých měsíců (pro tyto účely používáme měsíce listopad až březen včetně) nebyl záporný měsíční teplotní průměr, což se stalo od roku 1990 teprve popáté. Sníh ležel jen ve 34 dnech, což je výrazně podprůměrný počet, a navíc byla maximální výška sněhové pokrývky pouze 9 cm (17. prosince). První sněžení zimy bylo pozorováno dne 18. listopadu, poslední sněžení dne 4. dubna. Celkový součet denních výšek nového sněhu byl jen 36 cm, což je rovněž výrazně pod obvyklé množství. Silný mráz (teplota -10,0 °C a nižší) se vyskytl ve třech dnech (18. prosince a pak 7. a 8. února). Rybníky byly zamrzlé v 69 dnech a v 9 dnech byl ledový příkrov pevný (udrží dospělého člověka).

Zdeněk Vondra

Zastáváš a prosazuješ zákon?

Budoucí policista musí mít nejméně 18 let, české občanství, maturitu, musí být bezúhonný, osobnostně, fyzicky a zdravotně způsobilý, ale především musí splnit přijímací řízení. Součástí přijímacího řízení je psychologické vyšetření, prověrka tělesné zdatnosti a komplexní zdravotní prohlídka.

Přehled počasí v Blatné za květen

Průměrná teplota: 13,3 °C, odchylka od normálu: + 0,1 °C.

Úhrn srážek: 19,9 mm, tj. 31 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně normální, srážkově silně podnormální. Po značnou část měsíce května ovlivňovala naše počasí

mohutná tlaková výše se středem severně

od našeho území a s touto situací související suché anticyklonální severovýchodní proudění bylo znát na množství srážek. Nejsušší byla třetí květnová dekáda, která byla vysoce nadprůměrná, co se týče slunečního svitu. Malé množství srážek spolu s vysokým výparem vody zapříčinily značné vysychání půdy a tím pádem již ke konci měsíce příroda voda chyběla. Nejvíce srážek v jednom dni bylo naměřeno dne 14. 6,6 mm, padající srážky byly pozorovány jen ve 13 dnech. S převládajícím anticyklonálním počasím souviselo i malé množství bouřek, ty byly pozorovány jen ve třech dnech a bylo v nich jen 29 výbojů blesků a také bylo málo dnů s mlhou, pouze jeden. Letní teploty panovaly ve dvou dnech (21. a 22.) a dne 22. bylo naměřeno měsíční teplotní maximum 27,4 °C. Teplotní minimum 0,2 °C bylo dne 4. Zejména ve dnech 12., 13., 14. („ledový muži“), 17. a 24. bylo velmi chladno i přes den. Přizemní mráz byl naměřen v pěti dnech.

Přehled počasí v Blatné za červen

Průměrná teplota: 17,7 °C, odchylka od normálu: + 0,9 °C.

Úhrn srážek: 45,7 mm, tj. 60 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně velmi slabě nadnormální, srážkově mírně podnormální. Červen přinesl dostatek slunných dní. Teplotně byla

JOB POINT.

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY/NĚ!
INFORMAČNÍ SCHŮZKY U POLICIE ČR

každý ČTVRTEK 13.00–15.00

Územní odbor Strakonice
PLÁNKOVA 629, STRAKONICE

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE
JIHOČESKÉHO KRAJE

702 158 133
Jaroslava.hanzlova@pcr.cz

Splní-li přijímací řízení, čeká tě zajímavá práce. Nástupní plat je v současné době 30 070 korun, který se pobírá po dobu hrazeného denního studia – základní odborné přípravy. Po jejím ukončení (tj. po devíti měsících) se příjem zvýší na 34 500 korun.

- fond pracovní doby 37,5 hodiny týdně (při 24hodinových službách 8x do služby za měsíc)
- náborový příspěvek ve výši 75 000 korun
- 6 týdnů dovolené
- služební volno s poskytnutím služebního příjmu (např. studium VŠ, VOŠ, ošetřování nemocného dítěte nebo člena rodiny, dárcovství krve)
- po 15 letech služby výsluhový příspěvek a další benefity

Chceš-li vědět víc, využij informační schůzky u Policie ČR nebo telefonicky kontaktuj personalistku ve Strakonících na telefonu 974 237 400.

Upozornění na podvody

Vážený čtenáři,

velice nám přibývá podvodů přes internet, bohužel i v našem správním obvodu. Proto, ve spolupráci s Policií ČR, vydáváme upozornění, jak si dát pozor a těmto podvodům se vyvarovat.

Pavel Ounický, místostarosta města Blatná, por.
Mgr. Jaromíra Nováková, tisková mluvčí PČR Strakonice

Lidé přišli o tisíce, statisíce, ale i o milióny korun. Kyberšmejdi útočí, buďte obezřetní a seznamte se s taktikami pachatelů a s případy ze Strakonicka. Konkrétní případy a rady vás mohou včas varovat. Informovanost a znalost problematiky je jedním krokem k úspěchu, jak zachránit vaše úspory.

1) NÁKUP prostřednictvím internetu

Nakupovat zboží za výhodné ceny na inzertních portálech se nemusí vyplácet. Lidé přišli o peníze a zboží se nikdy nedočkali.

Případy ze Strakonicka:

Pachatel, který nabízel na Bazoši různé zboží, podvedl celkem dvanáct lidí. Kupující mu uvěřili a předem za inzerované věci zaplatili, ať už zálohu nebo plnou požadovanou částku. Celkem si tak pachatel přišel na více než 21 000 korun. Pod smyšlenými jmény inzeroval prodej herní konzole, gola sady, víceúčelových kleští, reproduktoru, stavebnice Lega, elektronické tužky, nože. Jeho důvěryhodné chování zřejmě zájemce natolik přesvědčilo, že mu poslali na účet peníze předem. Zboží, za které zaplatili, nikdy neviděli.

RADA POLICIE ČR: Neposílat peníze předem. Než se rozhodnete pro koupi prostřednictvím internetového portálu, je dobré si vyhledat časový úsek, pro který je prodejce zaregistrován na příslušném portálu, přečíst si zkušenosti ostatních. Nejlepší možnost je osobní předání zboží.

2) PRODEJ prostřednictvím internetu

Bezpečný není ani prodej zboží na inzertních portálech. Pachatel si nejčastěji svoji oběť vyhlédne na inzertních portálech Bazoš, Vinted a Marketplace. Prodávajícího osloví a předstírá zájmem o koupi inzerovaného zboží. Nabídne platbu převodem na účet včetně zajištění kurýrní služby pro přepravu zboží. Prodávajícímu zašle falešný odkaz společnosti (kurýrní služby, banky...), kde prodávající má vyzvednout své peníze a to tím způsobem, že na této stránce vyplní kreditní kartu a nebo přihlašovací údaje do účtu. POZOR!!!! Pokud údaje vyplníte, má pachatel vyhráno. Získal přístup do vašeho účtu. Komunikace probíhá většinou přes aplikace WhatsApp.

Případy ze Strakonicka:

Žena prodávala prostřednictvím internetového inzertního portálu kabát za 150 korun. Na inzerát se jí ozvala žena. Dohodly se, že zboží bude zasláno přes Zásilkovna.cz. Ženě přišel na telefon falešný odkaz na tuto kurýrní službu. Poté co žena vyplnila požadované údaje, byla z jejího účtu odčerpána částka přes 160 000 korun.

RADA POLICIE ČR: Při prodeji zboží se držte zásadního pravidla. Zájemci o vaše zboží zašlete pouze číslo svého účtu a částku, kterou za zboží požadujete nebo zboží pošlete na dobírku. Je nelogické se při prodeji zboží přihlašovat do svého internetového bankovníctví nebo poskytovat údaje platební karty, a navíc ještě pod odkazem, který vám zaslal úplně cizí člověk.

3) Nabídky výhodných investic

Podvodníci Vás osloví s výhodnými nabídkami nebo inzerují podvodnou reklamu na sociálních sítích, např. na instagramu/facebooku. Zveřejněná videa se jeví důvěryhodně, neboť pachatelé zneužívají známé osobnosti, znaky známých firem apod.

Podvodníci nabídnou pomoc s výhodnou investicí, přimějí poškozeného si nainstalovat software pro vzdálený přístup do počítače (AnyDesk, Team Viewer, Supremo) a společně zřídí investiční profil na podvodné stránce, kterou je třeba propojit s bankovním účtem, do kterého je třeba se přihlásit. Po nainstalování je program stále spuštěný a pachatel vidí a má přístup do vašeho bankovníctví.

Případy ze Strakonicka:

Muž, který nakupoval kryptoměny za účelem zisku z investice, se registroval na reklamní stránky na Instagramu. Po zaregistrování se muži telefonicky ozval podvodník, který ho provázel celým investičním procesem. Požadoval po muži, aby si nainstaloval aplikaci „AnyDesk“, „Nainstalováním této aplikace z poškozeného podvodně vylákal údaje k jeho bankovnímu účtu, ze kterého mu pak postupně odčerpával částku přes 100 000 korun.

RADA POLICIE ČR: O akceptování nabídky jakékoliv investice rozhodujte s chladnou hlavou a ne hned! Poradte se. Všechny výhodné nabídky jsou podezřelé! Jakmile uslyšíte slovo AnyDesk, TeamViewer, Supremo, vzdálená správa, instalujte si program, já to udělám za Vás – okamžitě ukončete komunikaci!

4) Pozor na podvodné SMS zprávy

Podvodníci mohou svoji oběť oslovit SMS zprávou k aktuální situaci. SMS typu: „Příspěvek na bydlení“, „Vrácení daní“, „Vrácení přeplatků“, „Vážený kliente, vaše internetové bankovníctví bylo zablokováno. Pro odblokování pokračujte na odkaz...“, „Zneužití vašeho účtu“ apod. Podvodníci reagují na aktuální situace ve společnosti, například na dobu, kdy se vydávají příspěvky na bydlení nebo se vracejí daně či přeplatky za energie. Součástí SMS zprávy bývají podvodné odkazy zasláné pachatelem.

Případ ze Strakonicka:

Na telefonní číslo muže přišla SMS zpráva ve znění: „Příspěvek na bydlení, máte k dispozici: <https://information.....>“ Po kliknutí na odkaz se otevřely stránky Ministerstva práce a sociálních věcí, stejně jako jsou stránky MPSV, ale POZOR falešné!!!!!! K získání příspěvku bylo nutné vyplnit přihlašovací údaje do internetového bankovníctví. A výsledek? Žádný příspěvek na bydlení, ale odečet 90 000 korun z bankovního účtu. Další znění podvodné zprávy, která přišla na mobilní telefon muže ze Strakonice: „na váš účet byla zaslána refundace daní“. Součástí zprávy byl odkaz, po jejímž otevření se příjemci zobrazila stránka s výběrem ikon různých bank. Poškozený vybral banku, ve které má založený běžný účet a vyplnil požadované údaje – uživatelské jméno, datum narození a potvrdil aplikaci George klíč ke schválení transakce. Domníval se totiž, že se jedná o schválení přeplatku na daních ve výši 14 000 korun. Když mu ale poté přišla zpráva o schválení k navýšení denního limitu na částku 700 000 korun, zpozorněl a schválení nepotvrdil. Posléze ale zjistil, že z jeho běžného účtu mu neznámý pachatel stačil neoprávněně odčerpávat částku 200 000 korun a 500 000 tisíc korun převést z jeho spořicího účtu na jeho běžný účet.

RADA POLICIE ČR: Nikdy neotevírejte žádné odkazy zasláné sms zprávou a nevyplňujte žádné údaje ani číselné kódy! Než něco takového uděláte, raději si zaslánou informaci ověřte na oficiálních informačních linkách společnosti.

5) Vyhledávání BANKY ve vyhledávacích

Pozor na vyhledávání vaší banky ve vyhledávacích na internetu. Při zadání názvu vaší banky do vyhledávače se zobrazí mezi prvními podvodná stránka banky, reklama, kterou si podvodník zaplatil. Poškozený své přihlašovací údaje pak nevědomě poskytne podvodníkovi. Poškozenému se v uvedené chvíli nelze přihlásit do bankovníctví, přihlášení hlásí chybu. Překvapený člověk netuší, proč nastala chyba a opakovaně se zkouší přihlásit pomocí nových a nových kódů. Ale každý zadaný kód pachatel využívá k provedení transakcí na oficiálních stránkách banky poškozeného.

Příklady ze Strakonicka:

Žena zadala do vyhledávače jméno banky, kde má zřízený účet. Vyhledalo se několik odkazů na jmenovanou banku. Žena odklikla první

odkaz. Otevřela se stránka, která se po otevření vypadala stejně jako stránka její banky – BYLA ALE FALŠNÁ. Vyplněním přístupových hesel do banky, tak žena poskytla své přístupové údaje PACHATELI. Ten se pak už jednoduše přihlásil do jejího bankovního účtu.

O nemalé částky ze svých účtů přišli další tři lidé jenom díky tomu, že si svoji banku vyhledali ve vyhledávači na internetu. Poškozeným se zobrazilily falešné stránky bank. Když pak zadali přihlašovací údaje do internetového bankovníctví, předali údaje rovnou podvodníkovi. V jednom případě pachatel z účtu odčerpal částku téměř 60 tisíc korun, ve druhém přes 130 tisíc korun, ve třetím 60 tisíc korun.

RADA POLICIE ČR: Nevyhledávejte svoji banku ve vyhledávači na internetu. Vstupujte přes oficiální stránku banky.

6) Pozor na telefonáty bankovních úředníků, policistů, kteří se vás snaží přesvědčit, že je váš účet v ohrožení.

Pozor na podvodné telefonáty lidí vydávající se za pracovníky bank. Cílený útok podvodníka je promyšlený. Svoji oběť velmi hbitě a obratně dostane do úzkých a vzbudí u ní strach a obavu o úspory. Svoji lež dokreslují i tím, že do podvodů jsou zapojeni pracovníci banky, že probíhá interní vyšetřování, proto je nutné se dostavit na pobočku, s nikým o ničem nemluvit a postupovat pouze podle rad volajícího. Poškozenému může současně na e-mail poslat „Smlouvu o mlčenlivosti“ s hlavičkou banky tváříci se jako oficiální korespondence z banky nebo na displeji telefonu se může zobrazit název banky, telefonní číslo banky, jméno, pod kterým pachatel vystupuje. Vystupování údajného bankéře se může zdát někomu důvěryhodné a reálné. Ale pachatel hraje pouze o čas a o vaše peníze.

Případ ze Strakonicka:

Uvedeným způsobem okradl pachatel ženu ze Strakonicka, kterou pachatel oslovil jako zaměstnanec banky s tím, že si na její jméno chce vzít někdo úvěr.

Pachatel ženu zmanipuloval natolik, že žena odjela na pobočku banky, kde podle jeho instrukcí provedla „anulaci kreditního ratingu“. Cizí muž vystupující pod smyšleným jménem, jí přesvědčil, aby si sjednala úvěr a prostředky v co nejkratším čase vložila na rezervní účet. Žena peníze z běžného účtu vybrala a podle dalších jeho pokynů postupně vložila do vkladomatu/bicnoimatu. Za tímto účelem jí byly postupně zaslány QR kódy pro vklad, které žena potvrdila. Žena přišla o statisíce korun, navíc bude splácet úvěr, který si vzala na radu podvodníka.

RADA POLICIE ČR: Nereagujte na telefonní hovory, emaily ani zprávy, ve kterých se Vás snaží bankovní úředník či policista vmanipulovat do situace, že jsou Vaše finanční prostředky v ohrožení a jediná cesta k jejich záchraně je vklad do bitcoinu. Vkladomat není úschovna žádná banky. Když podlehnete, přijdete o úspory. Pachatelé dovedou napodobit jakékoli telefonní číslo a jsou velmi manipulativní. Zavěste a kontaktujte svoji banku a Policii ČR.

Mnoho dalších informací a rad se dozvíte na webových stránkách Jihočeské policie [KYBER RÁDCE jihočeské policie - Policie České republiky](#)

Centrum na podporu integrace cizinců pro Jihočeský kraj

Naším hlavním zaměřením je podpora integrace cizinců do majoritní společnosti v rámci celého Jihočeského kraje. Na pracovištích poskytujeme cizincům, legálně pobývajícím na našem území bezplatné odborné sociální poradenství v ambulantní i terénní formě, právní poradenství či tlumočení.

V neposlední řadě nabízíme kurzy českého jazyka různých úrovní, pro dospělé i pro děti, které jsou jako všechny služby Centra pro klienty zdarma. Nově mohou cizinci využít službu psychosociálního poradenství či navštívit komunitní klub v Písku, který je vhodným místem pro setkávání, vzájemnou inspiraci a tvoření.

Pravidelně se aktivně účastníme společných akcí orientovaných nejen na děti a mládež, ale i na celou minoritní a majoritní společnost. Pořádáme sociokulturní kurzy zaměřené na aktuální témata a vzdělávací akce.

Velkou pozornost klademe rovněž na navázání a prohloubení vzájemné spolupráce s dalšími partnery v oblasti adaptace a integrace cizinců v rámci celého Jihočeského kraje.

V Newsletteru, který vydáváme pravidelně každý měsíc, informujeme o aktualitách z oblasti integrace s celorepublikovým přesahem (legislativních změnách) a také samotném dění v našem Centru (akce, které připravujeme na další měsíc). Sledovat nás můžete i na facebookových stránkách.

Pracoviště Centra na podporu integrace cizinců naleznete v Českých Budějovicích, Písku a Jindřichově Hradci:

CPIC České Budějovice, Kněžskodvorská 2296/8a (po 12-18, st 12-18, čt 8-12, pá 8-12) Email: icceskebudejovice@suz.cz Tel: 387 202 508

CPIC Písek, Nádražní 1988 (po 12-17, st 8-12) Email: icpisek@suz.cz

Kontaktní místo Jindřichův Hradec, Pravdova 837 (po 12-17, st 8-12) Email: icceskebudejovice@suz.cz

Центр сприяння інтеграції іноземців для Південно Чеського краю.

Наша основна увага — підтримка інтеграції іноземців у більшість компаній у всьому південно чеському краю. На робочих місцях ми надаємо іноземцям, які легально проживають на нашій території, безкоштовні професійні соціальні консультації в амбулаторній та виїзній формі, юридичні консультації або усний переклад.

Пропонуємо курси чеської мови різного рівня, в тому числі для дорослих та для дітей, які, як і всі послуги Центру для клієнтів-безкоштовні. Віднедавна іноземці можуть скористатися послугами психосоціальної консультації або відвідати громадський клуб у Пíску, який є підходящим місцем для зустрічей, спільного натхнення та творчості.

Ми регулярно беремо активну участь у спільних заходах, спрямованих не лише на дітей та молодь, а й на все суспільство меншин та більшості. Ми організуємо соціокультурні курси, орієнтовані на актуальні теми та освітні заходи.

Ми також приділяємо велику увагу налагодженню та поглибленню взаємної співпраці з іншими партнерами у сфері адаптації, та інтеграції іноземців у межах усієї Південно Чеського Краю.

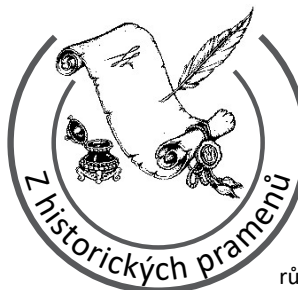
У інформаційному бюлетені, який ми публікуємо регулярно щомісяця, ми інформуємо вас про новини зі сфери інтеграції загальнодержавного характеру (законодавчі зміни), а також актуальні події в нашому Центрі (заходи, які ми готуємо на наступний місяць).

Офіси Центру сприяння інтеграції іноземців можна знайти в містах: České Budějovice, Písek, Jindřichův Hradec.

CPIC České Budějovice, Kněžskodvorská 2296/8a (пн. 12-18, ср. 12-18, чт. 8-12, пт. 8-12) Електронна пошта: icceskebudejovice@suz.cz Тел.: 387 202 508

CPIC Písek, Nádražní 1988 (пн. 12-17, среда 8-12) Електронна пошта: icpisek@suz.cz

Контактний пункт Jindřichův Hradec, Pravdova 837 (пн. 12-17, ср. 8-12) Електронна пошта: icceskebudejovice@suz.cz

Oltář sv. Josefa a růžencové bratrstvo v blatenském kostele

V letech 1723–1783 fungovalo při blatenském děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie zbožné růžencové bratrstvo. Je tomu tedy právě 300 let od jeho vzniku a 240 let od zániku. Památky

na existenci tohoto uskupení jsou však dodnes v Blatné patrné, stejně jako zde trvá mariánská úcta, k níž růženec patří. Jejím příkladem je i růžencová zahrádka zřízená v areálu děkanství u příležitosti 500. výročí vysvěcení blatenského kostela tehdejším duchovním správcem P. Marcinem Piaseckim a otevřená o poutní slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v neděli 16. 8. 2015.

Růženec

Posvátný růženec je meditativní opakovací mariánská modlitba, hojně rozšířená a oblíbená zejména v římskokatolické církvi. Její označení

pochází z ne zcela přesného překladu latinského výrazu *rosarium*, což doslova znamená *zahradu růží*. Růže hraje důležitou roli v úctě k Panně Marii. Symbolizuje tajemství Kristova vtělení.

Počátky růžencové modlitby sahají již do poloviny 12. století. Její autorství a ustálení pořadí je připisováno zakladateli Řádu bratří kazatelů – dominikánů – Domingovi de Guzmán, v církvi známému jako sv. Dominik (1170–1221). Dominikánský řád se během staletí stal hlavním propagátorem růžencové modlitby a díky papežským výsadám získal prakticky monopol, pokud šlo o udílení licence k zakládání zbožných růžencových bratrstev a zřizování růžencových oltářů.

V církevním kalendáři najdeme památku Panny Marie Růžencové. Případá na 7. říjen, to jest na den, kdy v roce 1571 porazily spojené síly katolických států a organizací loďstvo Osmanské říše v námořní bitvě u Lepanta.

Tradiční růžencové schéma sestává ze tří částí – radostného, bolestného a slavného růžence. Každá má přitom pět takzvaných tajemství. Roku 2002 přidal papež sv. Jan Pavel II. ještě čtvrtou, ovšem nepovinnou část – růženec světla. Růžencová tajemství připomínají klíčové události ze života Pána Ježíše a Panny Marie.

Charakteristická růžencová modlitební pomůcka v podobě šňůrky s navlečenými korálky je staršího původu. Klasický katolický růženec má pětkrát deset korálků oddělených pěti většími, a na části, kde je zavěšen křížek pak tři menší a jeden větší korálek. Velké korálky představují modlitbu *Otčenáš*, na závěsné části též úvodní *Apoštolské vyznání víry* a *Chválu Nejsvětější Trojice*, malé korálky pak modlitbu *Zdravas Maria*.

Růžencové bratrstvo v Blatné

Popud k ustavení růžencového bratrstva (sodality, konfraternity) při děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie dala, jak jinak, hraběnka Marie Alžběta Serényiová, rozená z Waldsteinu. Zapůsobila zde přitom souhra hned několika okolností. Předně to bylo samotné mariánské zasvěcení chrámu. Dále mohla svou úlohu sehrát i skutečnost, že hraběnka sama nosila jméno Matky Boží. Především však byla typickou šlechtičnou baroka vyznačující se velkou zbožností. Ležela jí tudíž na srdci také zbožnost jejich poddaných. Proto ve snaze ji prohloubit, posílit úctu k Panně Marii a Jménu Pána Ježíše, přivést lid k častějšímu přijímání svátosti smíření a svátosti oltářní, jakož i zajistit přes členy bratrstva stabilní účast na pravidelných procesích, vybídla blatenského děkana Františka Karla Vlase (ve funkci 1720–1740), aby podnikl první krok. Tím bylo podání žádosti generálnímu představenému dominikánského řádu v Římě o povolení k založení konfraternity. Řádové ústředí vyhovělo dodnes dochovanou listinou z 5. 9. 1722. Hraběnka následně zajistila bratrstvu zvláštním instrumentem z 2. 4. 1723 základní kapitál ve výši 500 zlatých s 5% úrokem pro úhradu nákladů na nákup potřebných „rekvizit“ a platy kněžím, ministrantům a zpěvákům, kteří se měli podílet na slavnostech a dalších akcích bratrstva. Již 14. 4. 1723 schválil nadační listinu pražský arcibiskup, hrabě Franz Ferdinand von Kuenburg, a dne 23. 4. též arcibiskupská konzistoř. Protože zmíněný kapitál měl být pojištěn na blatenském panství, musel jeho majitel a manžel zakladatelky bratrstva, hrabě Josef Serényi, vyřídít záležitost ještě před zemským právem. Za tím účelem vydal 24. 4. 1723 dluhopis a o tři dny později ho nechal zapsat do desk zemských – pozemkových knih pro svobodný, zejména šlechtický majetek. Serényiovi pak během dalších let jmění sodality ještě dvakrát rozšířili, vždy o 200 zlatých na stejný 5% úrok.

Jako první vstoupili do bratrstva přirozeně Josef a Marie Alžběta Serényiovi a dále též blatenský děkan. Členové konfraternity byli zaznamenáváni do zvláštní knihy – alba – potaženého červeným aksamitem se stříbrným kováním a zdobeného serényiovsko-waldsteinským aliančním znakem. Každý nový člen obdržel při vstupu tištěnou příručku s pravidly bratrstva. K těm patřila samozřejmě úcta k Ježíši a Panně Marii projevovaná modlitbou posvátného růžence, dále pak, podobně jako u jiných zbožných sodalit, účast na významných církevních slavnostech v místě, a také na pohřbech členů. Bratrstvo se stalo pevnou součástí církevního života v Blatné a dodávalo mu patřičného barokního lesku. Pro ten účel mělo rovněž odpovídající

Hrabě Josef Serényi
(Státní zámek Mílotice).

vybavení, postupně rozšiřované, které se uplatňovalo hlavně při procesích. Patřily k němu sochy Panny Marie Růžencové a Jezulátka s nosítky, patnáct na plechu malovaných obrazů představujících jednotlivá růžencová tajemství, stejný počet slavnostních úborů pro jejich nosiče, po pěti v barvách modré (radostný růženec), červené (bolestný růženec) a žluté (slavný růženec), tři procesní korouhve (každá k jednomu z růžencových okruhů), několik procesních křížů opatřených pláстикem ve tvaru deštníku (takzvané umbely) a slavnostní bratrský prapor z damašku se zlatými štrápci.

Ten věnovali roku 1727 manželé Serényiovi a v roce 1756 byl opatřen novou malbou od Jana Václava Spitzera z Prahy, který v té době pracoval pro kostely v Blatné a Paštíkách. K pohřbům členů se používalo šest obrazů, které se stavěly kolem rakve, a černý smuteční přikrov (textilní přehoz). Konfraternita rovněž nechala tisknout svaté obrázky; roku 1735 objednala 1 000 kusů s motivem Panny Marie Bolestné u pražského tiskaře Antona Birkhardta.

Činnost bratrstva ukončily osvicenské reformy Josefa II., v jejichž rámci byly dosavadní náboženské sodality roku 1783 zrušeny a nahrazeny jedním bratrstvem Účinné lásky k bližnímu, plošně zakládaným dle císařského nařízení.

Existenci růžencového bratrstva připomíná dodnes v Blatné několik památek. Jednou je mariánský sloup na náměstí Míru, zřízený roku 1726 manželé Serényiovými podle plánů Jana Hoffmanna. Na jeho vrcholu je umístěna socha Panny Marie Růžencové, současně ovšem kombinovaná s Assumptou (Pannou Marií Nanebevzatou), odkazující na zasvěcení děkanského kostela, a Immaculato (Pannou Marií Neposkvrněnou). Dolní část sloupu pak zdobí sochy čtyř mariánských ctitelů – sv. Josefa, sv. Václava, sv. Jana Nepomuckého a samozřejmě sv. Dominika.

Druhou památku představuje vzácná blatenská monstrance, pořízená hraběnkou – vdovou Marií Alžbětou Serényiovou pro děkanský kostel u pražské zlatnické dílny Seitzů a posvěcenou 10. 8. 1744 pražským pomocným biskupem a proboštem metropolitní kapituly Zdeňkem Jiřím Chřepickým z Modliškovic. Je mimo jiné zdobena námětem odevzdání růžence Pannou Marií sv. Dominikovi jako účinného nástroje pro boj proti kacířům – události, k níž mělo podle legend dojít roku 1206.

A konečně třetí památkou upomínající na zaniklou zbožnou konfraternitu je kdysi bratrský oltář sv. Josefa v severní lodi děkanského chrámu, jeden z mála pozůstatků dříve početného vrcholně barokního mobiliáře. Jeho předchůdcem byl podle kostelního inventáře z roku 1732 oltář Dvanácti apoštolů, plnicí ovšem taktéž funkcí růžencového oltáře. K jeho vybavení patřil malý kříž, šest cínových svícňů, socha Panny Marie Staroboleslavské ověšená pozlacenými mincemi (dary věřících) a dvě antependia – malované a modré z pevnější látky pro postní dobu.

Nynější oltář pochází z druhé poloviny čtyřicátých let 18. století, z doby působení děkana Václava Jana Šedivého (1740–1749), a tvoří protějšek k oltáři sv. Barbory. Oba jsou dílem serényiovského dvorního umělce Jana Hoffmanna, nejspíše realizovaným ve spolupráci se sochařem a řezbářem Ferdinandem Ublackerem, a oba se vyznačují bohatou, pro baroko typickou symbolikou. Některé její prvky lze snadno rozšifrovat a s největší pravděpodobností odpovídají ideovému záměru objednavatele i tvůrce. Jiné si můžeme dosadit sami dle vlastních znalostí a vnímavosti. Popis oltáře a možnosti interpretace jeho ikonografie jsou nastíněny níže.

Dodejme, že růžencový námět má rovněž obraz sv. Dominika přijímajícího růženec z rukou Matky Boží, zavěšený na hudebním kůru. Ten ale pochází až z doby více než sto let po zrušení bratrstva. Byl namalován roku 1897 Josefem Mathauserem.

Oltář sv. Josefa a jeho ikonografie

Zřízením růžencového oltáře byl beze zbytku naplněn jeden z požadavků dominikánského řádu pro zakládání růžencových bratrstev: „*Elegendum est in illa ecclesia altare rosarium, id est, in quo sit effigies Beatissimae Matris Virginis cum sancto Dominico et sancta Catharina Senensi, cum indicatione mysteriorum sacri Rosarii*“ (Překlad: Je třeba v onom kostele zvolit růžencový oltář, to jest takový, na němž by bylo zpodobnění Nejblahoslavenější Panny Marie Matky ze sv. Dominikem

Hraběnka Marie Alžběta Serényiová,
rozená z Waldsteinu, iniciátorka vzniku
růžencového bratrstva v Blatné
(Státní zámek Březnice).

Boční oltář sv. Josefa v blatenském děkanském kostele, dřívě růžencový, vpravo epitaf hraběte Josefa Serényiho; foto autor příspěvku, červen 2023.

Detail výzdoby oltářní meny se symboly dominikánského řádu; foto autor příspěvku, červen 2023.

a sv. Kateřinou Sienskou a s vyjádřením tajemství posvátného růžence). Na starém oltáři, jak víme, nechyběla socha Panny Marie. Růžencová tajemství zde byla zastoupena výše zmíněnými obrazy na plechu, rozmístěnými kolem oltáře. Teď ovšem mohly být příslušné motivy zakomponovány přímo do výzdoby a doplněny další symbolikou, včetně požadovaných vyobrazení sv. Dominika sv. Kateřiny Sienské, předních světců dominikánského řádu, nejtěsněji spjatých s šířením růžencové modlitby. Jejich sochy doprovázejí oltářní obraz sv. Josefa. Dominika vidíme v řádovém hábitu s charakteristickým pláštěm, knihou v levé ruce (symbol učenosti a znalosti Písma) a s růžencem zavěšeným na pozdvížené pravici ukazující k nebi. Kateřina Sienská, italská mystička a dominikánská terciářka (laická členka) žijící ve 14. století, je taktéž oblečena do oděvu svého řádu. V levé ruce drží knihu, v pravé, na níž má zavěšen růženec, pak kříž.

K dominikánskému řádu rovněž odkazuje výzdoba oltářní meny (stolu), kterou tvoří vyřezávaná kartuše se zkříženými pochodněmi a zeměkouli v podobě říšského jablka, obtočenou růžencem. Tyto

symboly vychází z jedné z legend o sv. Dominikovi, podle níž měla jeho matka v těhotenství sen, že porodí psa, který pochodní zapálí celý svět. Ostatně samo alternativní latinské označení Řádu bratří kazatelů, který Dominik založil, bývalo coby slovní hříčka psáno jako *Domini canes*, což znamená *psi Páně*. A skutečně, řád byl vnímán jako „hlídací pes“ církve proti kacířským naukám a záhy po svém vzniku se rozšířil po celém tehdy známém světě. Psem s pochodní a zeměkouli je sv. Dominik doprovázen na blatenském mariánském sloupu.

Svou symboliku má i samo zasvěcení oltáře, které se liší od zasvěcení původního. Je to bezesporu z ohledu na osobnost hraběte Josefa Serényiho († 1742), který se významným způsobem podílel na založení a fungování růžencového bratrstva při blatenském kostele a byl svou manželkou posmrtně stále připomínán na výraz kontinuity jejich společného díla. Vše, co ve vztahu ke kostelu vykonal, dosvědčuje jeho mariánskou úctu, podobnou, jakou choval k Panně Marii sv. Josef, její snoubenec. Není náhodou, že u oltáře je situován rovněž jeho mramorový epitaf. Tělo hraběte je ovšem uloženo spolu s těly jeho manželky a syna v kryptě před hlavním oltářem.

Určitou záhadou zůstává obraz sv. Rafaela, archanděla, vyplňující niku (výklenek) nad svatostánkem. Spojitost námětu s celkovou ikonografií oltáře je nejasná. Zdá se, že sem byl umístěn až druhotně. Původně totiž ve výklenku stála socha Jezulátka.

Klíčovou složkou výzdoby oltáře jsou však samozřejmě růžencové výjevy, jež měly členům bratrstva i ostatním věřícím zpřítomňovat nejdůležitější momenty v dějinách spásy a podněcovat je k projevům zbožné úcty, především k recitaci růžencové modlitby. Na ploše oltářního retabula (nástavce) jsou rozvrženy do tří celků po pěti v souladu se strukturou posvátného růžence. V dolní části kolem svatostánku (tabernáklu) a niky s obrazem sv. Rafaela je to růženec bolestný, uprostřed okolo obrazu sv. Josefa a nad aliančním serényiovsko-waldsteinským znakem vidíme výjevy radostného růžence a v horní části pak růžence slavného.

Bolestný růženec

Obrazy, koncipované jako polychromované vyřezávané reliéfy, jsou řazeny ve směru chodu hodinových ručiček, počínaje vlevo nahoře; pátý a nejdůležitější je vyobrazen přímo na dvířkách tabernáklu. Vyjadřuje, že za ním se nachází prostor k uložení Svátosti oltářní – Těla Kristova, které bylo na kříži obětováno za spásu lidstva.

Tajemství bolestného růžence – Který se pro nás krvi potil.

Tajemství bolestného růžence – Který byl pro nás bičován.

Tajemství bolestného růžence – Který byl pro nás trním korunován.

Tajemství bolestného růžence – Který pro nás nesl těžký kříž.

Tajemství bolestného růžence – Který byl pro nás ukřižován.

1) Kristus modlíci se ve smrtelných úzkostech v Gethsemanské zahradě, podpíráný andělem a spatřující v nebeských kalich svého utrpení (**Tajemství první: Který se pro nás krvi potil**); 2) Nahý Kristus, opásaný jen bederní rouškou a připoutaný k nízkému baňatému sloupu, z každé strany bičován vojákem, jedním s metlou, druhým s důtkami (**Tajemství druhé: Který byl pro nás bičován**); 3) Kristus sedící na kamenném kvádru ve společnosti dvou vojáků, z nichž jeden mu klade na hlavu trnovou korunu, druhý posměšně pokleká a dává Ježíšovi do ruky rákos jako žezlo (**Tajemství třetí: Který byl pro nás trním korunován**); 4) Kristus padá pod křížem, zatímco jeden z doprovázejících vojáků mu jej přidržuje, druhý třímá v ruce kyj, aby úderem přinutil Ježíše pokračovat v cestě (**Tajemství čtvrté: Který pro nás nesl těžký kříž**); 5) Zářící kříž s nápisovou tabulkou a otiskem po nedochovaném korpusu (tělo ukřižovaného Krista), spočívající na skalisku (symbol Golgoty) a doprovázený z levé strany plačící Pannou Marií a z pravé postavou sv. Jana, apoštola, který vzhlíží k umírajícímu Spasiteli, zřejmě ve chvíli, kdy mu on svěťuje svou matku do péče (**Tajemství páté: Který byl pro nás ukřižován**).

Radostný růženec

Zde jsou jednotlivé výjevy vloženy do vyřezávaných a polychromovaných kartuší zavěšených na oltářní architektuře. Řazení je mírně odlišné od předchozího případu. Série začíná vlevo nahoře, pokračuje vpravo nahoře, třetí tajemství zaujímá vrcholovou pozici nad aliančním znakem, čtvrté je umístěno vlevo dole a páté vpravo dole.

Tajemství radostného růžence jsou úzce spjata se Svatou rodinou jako společenstvím Ježíše, Marie a Josefa. Zřejmě i proto jsou rozložena právě kolem ústředního obrazu sv. Josefa, křestního patrona hraběte Josefa Serényiho, v době vzniku oltáře ovšem již zemřelého, a serényiovsko-waldsteinského znaku reprezentujícího jeho svazek s Marií Alžbětou, hraběnkou z Waldsteinu, zakladatelkou růžencového bratrstva a donátorkou oltáře. Šlo o manželství zbožných urozených osob, jejichž vzorem zajisté byla Svatá rodina, a jako takové bylo požehnáno potomstvem, třebaže to ještě v dětském věku zemřelo.

1) Modlíci se Maria, k níž přichází z nebe archanděl Gabriel a s pozdvíženou pravíci vyslovuje pozdravení, aby ji vzápětí oznámil, že se stane matkou Vykupitele (**Tajemství první: Kterého jsi z Duchu svatého počala**); 2) Setkání dvou žen – starší (sv. Alžběta) a mladší (Panna Maria) (**Tajemství druhé: S kterými jsi Alžbětu navštívila**); 3) Josef s Marií u jesliček, v nichž leží novorozené Jezulátko; vzhledu přihlíží osel a vůl (**Tajemství třetí: Kterého jsi v Betlémě porodila**); 4) Panna Maria a židovský kněz, který drží v náručí Ježíška; ze stropu místnosti visí lampa ve tvaru hvězdy (**Tajemství čtvrté: Kterého jsi v chrámě obětovala**); 5) Dvanáctiletý Ježíš promlouvá z kazatelny k udiveným učitelům svatých písem; v pozadí přihlíží Josef s Marií (**Tajemství páté: Kterého jsi v chrámě našla**).

Slavný růženec

Vyvrcholení příběhu Pána Ježíše a Panny Marie ukazuje právě slavný růženec, který pozornost věřícího obrací k nebi. Tomu odpovídá

i pozice v nejvyšší části popisovaného oltáře. Čtyři z jeho tajemství jsou zpodobněna na vyřezávaných polychromovaných kartuších, které přidržují vždy po dvou andělci (na levé straně je to 2. a 3. tajemství, na pravé 1. a 4. tajemství); závěrečný je proveden jako olejomalba na plátně a zavěšen uprostřed nástavce, čímž je mimo jiné zdůrazněn jeho význam v kontextu mariánského zasvěcení blatenského chrámu.

1) Kristus ozářený paprsky světla stoupá z hrobu, v levici drží korouhev (Tajemství první: Který z mrtvých vstal); **2)** Kristus se vznáší v záři slávy nad vrcholkem hory (Tajemství druhé: Který na nebe vstoupil); **3)** Holubice Ducha svatého obklopená paprsky a plamínky (Tajemství třetí: Který Ducha svatého seslal); **4)** Matka Boží stojící na půlměsíci v oblacích, obklopena paprsky (Tajemství čtvrté: Který Tě, Panno, do nebe vzal); **5)** Nejsvětější Trojice (Bůh Otec v modro-zlatém šatě s bílým vousem a zeměkoulí, Bůh Syn v červeném plášti a s křížem, Bůh Duch svatý v podobě holubice) korunuje Pannu Marii (Tajemství páté: Který Tě v nebi korunoval).

Vladimír Červenka

nutno dodat, že ji provázelo krásné počasí, a tak byla její reputace napravena, neb loňský rok nám vůbec nepál, a navíc organizační tým šlapal na plné obrátky a tentokrát snad ještě dokonaleji, než kdy jindy a i z tohoto důvodu patří všem, kteří se na organizaci podíleli veliké poděkování. Speciální poděkování pak směřuje k firmě Obaly Blatná a též městu Blatná!

Otop do obecního domu

O tom, že nezhálíme ani v jarních měsících byla důkazem poslední květnová sobota, během které byl brigádně zpracován padlý dub v obecní cestě, který v zimních měsících poslouží jako otop v obecním domě.

Aby bylo v zimě v obecním domě příjemně...

Hasičská soutěžní sezóna zahájena

Měsíc květen bývá časem okrskových hasičských soutěží, které předznamenávají start hasičské soutěžní sezóny. Skaličanští dobrovolní hasiči se účastní pravidelně a dle časových možností, téměř všech soutěží v nejbližším regionu, za což našim hasičským nadšencům patří veliké poděkování, protože veškeré činnosti podnikají na úkor svého volného času.

Okrsková soutěž v Drahenickém Málkově

První soutěží, kterou skaličanští hasiči absolvovali, byla soutěž okrsková, a to blatenská spojená s myštickou a v letošním roce uskutečněná v Drahenickém Málkově. Místní pohostinnost je široko daleko dobře známa, a tak se nám zde i v letošním roce díky místním málkovským hasičkám a hasičům více než líbilo. Výtečně zorganizovanou soutěž, která se uskutečnila na jeden společný stroj, vyhrálo v blatenském okrsku družstvo domácích před buzických borci a bezdědovickým mužstvem. Brambory brali blatenští následovně skaličanskými a hajanskými hasiči. Myštický okrsek byl ve znamení nadvlády cho-

Skaličanští v Drahenickém Málkově

botských, druží skončili borci z Uzeniček, bronz brali myštickí a startovní pole uzavřely Uzenice. Drahenický Málkov zvítězil na domácí půdě, což bývá vždy dobrým důvodem k řádně oslavě. Vítězům jsme pogratalovali a organizátory podpořili v jejich snažení naší přítomností. Děkuje se za výše zmíněnou perfektní pohostinnost!

Hasičské výročí v Lomu

Krotitelé ohnivého kohouta v Lomu si v sobotu 10. června připomněli 110 let své existence. Skaličanským soukmenovcům tohoto cechu se dostalo cti a pozvání účastnit se připomínky výročí místního sboru, kterou s radostí přijali. Hasičstvo oděné do gala se sešlo v Lomu u místní hasičárny, kde si i mnozí další přítomní vyslechli projev starosty sboru Milana Batyšy, starosty obce Václava Kafky a náměstkyně starostky OSH Strakonice Ing. Pavla Škardy. Ocenění za dlouholetou činnost ve sboru převzali matadoři místního dění pánové František Mařík, Václav Kafka a Jan Dzamek a následně se přítomní vydali průvodem na hřiště do Neradova, kde proběhla hasičská soutěž, která byla netradiční v tom, že se do požárního útoku započítával i čas následující disciplíny (štafety), která na útok plynule navazovala a sestávala z činností, které se běžně používají v soutěžích TFA (silový víceboj simulující práci hasičů), tzn. motání hadic, tahání 80 kilové figuríny a nošení závaží. Toto příjemné osvěžení hasičských dovedností bylo velice dobře připraveno a bylo znát, že

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Dětský den – Málkovský desetiboj

V sobotu 3. 6. se konal již tradiční málkovský desetiboj. Celkem 11 dospělých a 24 dětí se zapojilo do deseti soutěžních disciplín. Zde je soupis nejlepších umístění.

Ženy

1. Hana Jahodová
2. Veronika Kadeřábková
3. Lucie Kyliánová

Muži

1. Luboš Kylián ml.
2. Luboš Kylián st.
3. Stanislav „sedmička“

Předškolní děti

1. Ellinka
2. Eliška
4. Jonášek

Mladší děti

1. Radeček
2. Adélka B.
5. Týna

Starší děti

1. Maty
2. Lucka
3. Verča

SKALIČANY

Skaličanská pouť

Skaličanská pouť je již zapsána v květnovém kalendáři kulturních akcí jako jedna z nejnavštěvovanějších akcí v obci. Letošní rok byla pouť opětovně spojena se mší svatou v místní kapličky. Odpolední program pak znamenal sousedské posezení u pivka a dobré klobásky u Rybníčku a v podvečer zahájil K-Band své perfektní hudební vystoupení jak k tanci, tak i k poslechu, které si přítomní dokonale užili. K letošní pouti připomínané na sv. Jana Nepomuckého

Sousedka Ivana Dardová upekla skaličanským hasičům vynikající poutový koláč, po kterém se jen zaprášilo

Slavnostní nástup účastníků na oslavách v Lomu, vlevo skaličanství ve vlastních uniformách a se svým slavnostním praporem

Skaličanské soutěžní družstvo na hřišti v Neradově

místní borci bratři Brousilové, jsou v těchto dovednostech mistry svého oboru. Soutěž proběhla na jednotnou domácí požární stříkačku, včetně jednotného domácího vybavení, takže měli všichni stejné podmínky. Domácí mašina šlapala jako perfektně seřízené

hodinky! Soutěž opanovali domácí borci a sklidili za to zasloužené gratulace množství přítomných. Druhé místo brali hasiči ze Sedlice, třetí skončili škvořetičtí následovaní skaličanskými a buzičskými kamarády. Požární útok absolvovali i ženy v konečném pořadí Sedlice, Buzice. Vyhlášení výsledků soutěže sice narušil nenadálý deštivý příval, ale následně vyjasnění přineslo skvělou zábavu, kterou hudebně doprovodil K-Band Ctířada Klímy. Za skaličanské hasiče si dovolujeme poděkovat organizátorům za pozvání na parádní odpoledne a večer, který se perfektně vydařil.

Kaňkou na povedené akci a rozladěním pro náš sbor byl článek ve strakonickém periodiku, ve kterém jsme byli nazváni jako chudí příbuzní, kteří si od místních museli půjčit i uniformy. Tyto informace jsou lživé a nepravdivé, náš sbor se za posledních 15 let ve vybavení natolik zdokonalil, že by nám mohli nejen naši předci a předchůdci, ale i mnoho okolních sborů závidět a rozhodně si nemusíme půjčovat uniformy, dokonce jsme jedním ze sborů, kteří ctí tradice natolik, že vždy přijedou ve slavnostních vycházkových uniformách, přestože třeba ani některé domácí sbory na své vlastní slávě tyto neobléknou. Vždy přijedeme i se slavnostním praporem sboru a nikde nepůsobíme jako chudí příbuzní, spíš naopak a mnozí nám mnohdy závidí zásahové vozidlo a naše materiální vybavení co se zásahové jednotky týká a které máme díky péči zřizovatele naší jednotky (město Blatná) a přátel z SDH Blatná. Náš sbor se snaží navštěvovat téměř všechna klání a oslavy sousedních sborů a je nám ctí, když jsme na ně pozváni. Mnohdy i vypomůžeme s organizací akcí kamarádům, stejně jako v Lomu, kam jsme bezplatně zapůjčili stan a lavice jako zázemí celého slavnostního areálu oslav, protože hasiči si vždy pomáhali, pomáhají a pomáhat budou.

130 let SDH Lnáře

Lnářský hasičský sbor je jedním z nejstarších spolků na Blatensku a v letošním roce si připomněl 130 let svého trvání. Sobotní odpoledne 17. června tak bylo ve znamení setkání řady hasičských sborů. Oslava samotná začala průvodem k pomníku padlých před místních školou, kde Mgr. Vladimír Červenka, autor výroční publikace, provedl sondu do historie sboru. Po uctění památky a vzpomínce na někdejší členy místního hasičstva se celý průvod přesunul na fotbalové hřiště, kde proběhla ocenění zasloužilých členů sboru prostřednictvím velitele a starosty sboru a obce (pánové Pavel Říha, René Voříšek a Ing. Josef Honz). Přítomné pozdravil i plk. Ing. Ota Šmejkal, ředitel územního odboru HZS a následně byla zahájena hasičská soutěž, která byla pojata netradičně, neb byla doplněna o „startovní připitek“, díky kterému byly výsledné časy samotného útoku v případě některých týmů značně odlišné od těch, na

kteří jsou běžně zvyklí. Každopádně se však jednalo o osvěžení celé soutěže, kterou ovládl tým Předmíře před „Kocesínem“ (tým složený z hasičů Kocelovic a Hornosína) a mladým blatenským družstvem. Následné posty braly družstva Předmíř „B“, Chlum, Hajany, Skaličany, Lnáře „B“, Tchořovice, Hradiště a Lnáře.

Skaličanská soutěžní eskadra ve Lnářích

V kategorii veteráni se podařilo zvítězit domácím, kterým v soutěži sekundovali skaličanství. Nejlepšími ženami byl tchořovický tým před domácími a hradištskými děvčaty. Soutěž doplnila i družstva dětí v konečném pořadí Tchořovice, Hajany, Chlum. Hasičské oslavy výročí vzniku sboru ve Lnářích se velice povedly a je chvályhodné, že se hasičské tradice a vzpomínky nadále udržují a ctí i v této obci! Děkujeme za pozvání!

Myštická hasičská soutěž

S hasičskými oslavami jako by se v našem okolí roztrhl pytel. Tak jako ostatní sbory i myštický si připomněl své výročí, v tomto případě 125 let svého trvání, a to v sobotu 24. 6. 2023. Pozvání na oslavu spojenou se soutěží jsme velice rádi přijali a akce se zúčastnili. Po nezbytných projevech myštických starostů, obecního Tomáše Koželuha a hasičského Miroslava Dlabáče, které byly poutavé a inspirativní, byli oceněni místní zasloužilí členové, dekorováni prapory a zahájena soutěž v požárním útoku. V té zvítězili borci z Chobota před skaličanskými a hasiči z Uzenic, neoblíbená bramborová medaile zůstala domácím a páté místo hostům z Uzeniček. Po soutěži v požárním útoku byla provedena vtipná a myštická tradiční soutěž ve štafetě, kterou tentokrát překvapivě nevyhráli domácí, ale těsně sousedé z Uzeniček. Ti však chlapáckým gestem přenechali hlavní výhru, kterou byl soudek plzeňského piva, posledním chlapům ze Skaličan. Ti si toto gesto vydobyli neotřelým pojetím štafety, kterou po pravdě úplně nezvládli podle svých představ. Nutno konstatovat, že v Myšticích se výroční akce více než zdařila a našim zástupcům bylo ctí se jí zúčastnit, děkujeme.

Závěrečné myštické foto zbylých účastníků

Buzický bejk po devíti letech opět na scéně!

Buzičtí sportovní nadšenci s podporou místního hasičstva a obce se rozhodli obnovit legendární fotbalový turnaj Buzický bejk. Skaličanským sousedům tým notně zamotali hlavu, neboť ti již dříve přislíbili ve stejném termínu účast na hasičské slávě v Myšticích, a tak nezbývalo nic jiného, než tým rozdělit a starší vyslat do Myštic a mladší a ohebnější část našeho družstva vyslat na zelený fotbalový pažit do Buzic. Turnaj přinesl spoustu zajímavých soubojů a množství branek. Z vítězství se na konci turnaje radoval tým Holandsko, domácí skončili druzí, třetí škvořetičtí a čtvrtí skaličanství. Nejlepším střelcem turnaje byl domácí Jan Vohryzka. Turnaj pokračoval soubojem v penaltách. Zde byli neúspěšnější škvořetičtí, domácí opět stříbrní, Skaličany třetí a Holandsko čtvrté. Nejlepším gólmánem byl vyhlášen Luboš Mišiak, nejlepším hráčem Miroslav Vylita

a hráčem nejstarším Petr Šavřda. Turnaj hudebně doprovodil Pavel Solar a dle ohlasů přítomných se vydařil a letošní vzpomínka na něj je příslibem na jeho obnovení, což by bylo více než dobře, protože vždy je skvělé, když se něco děje!

Nohejbal u Čiláka – Skaličany vs. Buzice

Poslední červnový víkend byl z hlediska pořádaných akcí a účastí na nich téměř sebevražedný pro toho, kdo je chtěl navštívit, nebo se jich aktivně účastnit. Nejenže jsme za sobotu stihli účast na hasičské soutěži v Myšticích i fotbalovém turnaji v Buzicích, ale v neděli jsme pokračovali pohybem u nohejbalové sítě na dvoře Hospody u Čiláka. Soubor v nohejbalu byl součástí programu buzické pouti a tradičně byl započten do sportovního víceboje mezi sousedními obcemi o zisk Lavor cupu. Za každou obec byly sestaveny dva týmy – Býčci a Býci za Buzice a Kozlové a Kozlíčci za Skaličany. První polovina turnaje se vyvíjela zcela

Soubor na síti

jednoznačně ve prospěch mladých reprezentantů Skaličan, kteří vyhráli všechny své zápasy, a zdálo se, že bod do vzájemného souboru připíše skaličanští. Odvetu však přinesly do souboru zcela jiné světlo a turnaj gradoval obdobně jako v roce 2022 úplně posledním zápasem, ve kterém byli úspěšnější buzičtí a jen

díky vzájemnému zápasu turnaj ovládli. První místo tak patří buzickým Býčkům před skaličanskými Kozlíky, o třetím místě rozhodoval také vzájemný zápas, ve kterém byl lepší Kozel Skaličany před buzickými Býčci. Gratulace vítězům, čest poraženým a velké poděkování domácímu prostředí Hospody u Čiláka za přízeň a skvělé zázemí a věnovanou cenu pro účastníky klání. Všem, kteří se nohejbalu zúčastnili, patří velké poděkování za snahu a účast samotnou, neb v dnešní době je chvályhodné, že se ten, kdo chce a zrovna časově může, se společných akcí účastní. Na tomto konkrétním střetnutí si zahráli všichni, kteří chtěli, a to i ti, kteří s loptou příliš nevládnou, což však v rámci těchto našich souborů vůbec nehraje roli, protože výsledek není to úplně hlavní. Účastníci turnaje se poté přesunuli na buzickou návěs, kde podpořili místní dění na pouťovém odpoledním programu. Náročný víkend tak byl zakončen podporou a účastí na zdařilé akci našich sousedů.

Skaličanští jubilanti

V první polovině letošního roku bylo ctí zástupcům obce a hasičstva popřát k velmi významným kulatinám paní Martě Dlabáčové, k půlkulatinám panu Jaroslavu Fořtovi st., ke krásným kulatinám panu Jiřímu Chlandovi, k významným kulatinám paní Janě Sojkové a ve zbylé části roku budou následovat další jubilanti, na které nepochybně nezapomeneme. Opětovně gratulujeme a přejeme jen to nejlepší a hlavně pevně zdraví do dalších let!

Jubilant Jaroslav Fořt st.
– jeden z nejpijnějších brigádníků
v obci

Po uzávěrc opět nabitý program

Po uzávěrc tohoto vydání jsme měli naplánovány účasti na dalších akcích, takže se v příštím čísle pravděpodobně dočtete o hasičské pouťové soutěži v Bělčicích, soutěži v Chobotě, hasičských oslavách v Sedlici a možná i o některých dalších zajímavostech z naší obce.

Texty psal Václav Cheníček;

Fotografie: Jakub Darda, Václav Kotrba, Václav Cheníček st.,
Jakub Cheníček, Jiří Kotál

BLATNÁ

Martin Myslivec

Prázdný čas

Fotografii se věnuje od školních let. Nejčastěji fotografuje na koncertech rockových a jazzových kapel, koncerty vážné i populární hudby, divadlo, svatby, církevní obřady.

Souborem Prázdný čas si autor tak trochu odskočil od svého hlavního tématu.

Původním záměrem autora bylo zachycení pražských zákoutí i rušných ulic, ve kterých by byl vždy jeden společný prvek – stejný čas pořízení snímku.

Postupně autora zaujala myšlenka hodin bez ručiček.

Vyretušoval tedy vždy ručičky pouličních hodin. Vznikl tak soubor snímků se společným jmenovatelem – Prázdný čas.

Autor staví do protikladu jím zobrazený „prázdný čas“ a ruch ulice, nekonečný spěch podtržený jedoucimi auty, tramvajemi. Zobrazuje rozpor mezi konstantou času (hodiny, architektura) a hektičností doby (tramvaje, auta) Jeho „zastavením, nebo zmizením“ času vybízí diváka k zamyšlení nad relativností pohybu, doby, spěchu, života.....

člen společenství fotografů Člověk a Víra
fotograf Klubu Malostranská beseda

GALERIE FOTOGRAFIE SPEKTRUM

Nádražní 661 Blatná

Martin Myslivec
PRÁZDNÝ ČAS

1.7.2023 - 30.9.2023

Po-Pá 09.00 - 17.00

Komunitní centrum aktivního života

Poděkování děvčatům ze SlaDílny u parku v Blatné

Moje dcera mi asi před půl rokem z vlastní zkušenosti doporučila nechat si vyrobit dort pro rodinnou oslavu v nové dílničce s názvem SlaDílna u parku. Dort byl opravdu poctivý a vynikající. Od té doby příležitostně chodím do SlaDílny pro zákusky a další pečivo. Vše je tradičně vynikající a vždy čerstvé.

SlaDílna nabízí vynikající narozeninové i svatební dorty, zákusky, koláčky i slané pečivo.

Doporučuji každému využít vynikajících služeb této nově vzniklé blatenské firmičky.

Aleš Drobník

Oddíl stolního tenisu TJ Blatná

Návrat do krajské soutěže oslavují v těchto dnech členové oddílu stolního tenisu TJ Blatná. Za úspěchem stojí nekonečné hodiny tvrdé práce u zeleného stolu, pokřtěné litry potu a úctyhodným počtem prasklých míčků. Blatenští borci dali svými skvělými výkony jasně najevo, že nejsou žádnými „ořezávkami“ a zaslouží si plně dýchat stejný vzduch s ostatními elitními skupinami na ping-pongovém výsluní.

„Pinčesová“ rovnoprávnost

V kádru blatenského stolního tenisu panuje plná rovnoprávnost. Nejlepším důkazem toho je Helena Sedláčková z Uzenic, která již osm let obléká klubový dres. Hraje s plným nasazením a určitě nedělá svým mužským protějškým ostudu. „*Já sportuji celý život už od svých patnácti let,*“ svěruje se Helena Sedláčková. „*Ping-pong jsem si v osmačtyřiceti letech zvolila jako odvětví, co mohu provozovat i na stará kolena. Začínala jsem v Březnici, pak mně oslovili kluci z Blatné. Cítím se tady jako ryba ve vodě – vždycky si pěkně vyčistím hlavu a je mi v téhle pánské společnosti moc fajn!*“

Poctivě trénuje i doma v Uzenicích: „*To jsme si s manželem postavili ping-pongový stůl ve stodole a tam hrajeme.*“ Vedle soutěžních turnajů si prý „stříhne“ tak jednou do roka nějaký ten amatérský turnaj. Ale to opravdu výjimečně, protože boj o mistrovské ostruhu klubu je sám o sobě velice vyčerpávající.

Postup mateřského oddílu do krajských „vod“ bere jako zásluhu mužské většiny: „*Já sama jsem ten nejslabší článek řetězu,*“ říká skromně.

Rodinná tradice

Bratři Jiří a Pavel Mlsové už nějaký ten pátek nesou „pinčesovou“ pochodeň coby pochodeň rodinnou. „*Táta nás vlastně tenhle sport naučil a byl naším skvělým trenérem. Sám hrál vyšší soutěž a hned tak někdo si na něj nepřišel,*“ zdůrazňuje Pavel Mls (58 let).

Postup blatenského manšaftu do krajské soutěže podle něho nebyl vůbec jednoznačný: „*Hodně vyrovnané finále, takřka o prsa, víc už to snad ani nešlo,*“ konstatuje pravý syn svého otce. Jeho odhad na úspěšnost v krajském měřítku zní: „*No, na polovinu žebříčku bychom měli mít,*“ soudí.

Oslava titulu se prý teprve chystá. A sice na chalupě Mlsů v Buzičkách. Čím ta oslava bude větší, tím jistě lépe. Vždyť blatenský celek si to jistě vrcholovou měrou zasloužil!

Šťastná to třináctka

Vedle blatenského áčka, které v následující sezóně zaujme krajské pozice, disponuje oddíl stolního tenisu TJ Blatná ještě béčkem. I tam se provozuje kvalitní ping-pong, přesto to zatím stačí jen na nižší soutěž. Nově se uvažuje ještě o zřízení C“ týmu – věnovaného mládeži.

Že ne vždy za všech okolností musí být třináctka smolným „numerem“ dokazuje právě postupový příběh stolního tenisu z Blatné. Tam jeho čest hájilo právě třináct kádru – a jak slibně se to vyvinulo! „*Nyní bezpochyby úroveň stoupne a postup přiláká do našich řad nové tváře,*“ věří Pavel Ounický, který v minulosti dokonce válel divizi. „*Ale rodina a časově náročná práce místostarosty města mi nedovolí tam setrvat,*“ konstatuje Pavel Ounický.

Sám přiznává, že při vrcholových střetech s konkurencí o „flek“ na krajské půdě bylo blatenským chvílemi pěkně horko. „*Každá ztráta bodu by nás stála vítězství. Panovaly obavy, abychom jako favoriti nesehali,*

když jsme zažili nepřijemné momenty oslabení. Naštěstí všechno dobře dopadlo a mně osobně moc těší, že se k nám přihlásili nově dva kluci,“ prohlašuje Pavel Ounický.

Želízka v ohni

Skutečnými „fachmany“ blatenského oddílu stolního tenisu, možno říci dokonce „supermany“, jsou blatenský Jan Duspiva (33 let) a Jiří Černý (32 let) z Paštík. Pálkou se ohánějí jako dobře seřízené bojové stroje a jejich smečím sluší přívlastek „zdrucující“.

Jan Duspiva jeden rok držel krok s extraligovou elitou. Jeden rok si držel solidní pozici ve strakonické druhé lize. Po přesunu do rakouského Linze hájí čest „Bundesligy“.

Jiří Černý od jedenácti let ladil formu v Blatné. Následoval raketový vzlet do druhé ligy Praha. Před dvěma lety s kamarády založil pod křídly SK Slavia Praha chybějící ping-pongový klub. Jeho nejvýraznějším katapultem ve sportovní kariéře byl průnik do hlavní soutěže Mistrovství ČR mezi 48 – nej jednotlivců. „*Ale tím bohužel takřkajíc spadla klec. Nemilosrdně mně tam vysmečovali,*“ usmívá se sympatický kabrňák, který má plné právo být se sebou spokojený.

Provozovat jakýkoliv sport v krajském měřítku je velkou výzvou i zadostiučněním. Zároveň to jistě ale znamená i přinášení obětí a zásah do osobního života. Blatenští stolní tenisté se s tím však jistě vyrovnají. Jak už dlouho dokazují a ukazují, prostě „umí“ a hned tak něco je nezastaví. A jejich blízcí jim jistě budou na této cestě oporou!

Hokejbalisté TJ Blatná „Datels“

Podstatná část sportovně zaměřené veřejnosti Blatné a přilehlého okolí napjatě sledovala spanilé tažení hokejbalových hochů TJ Blatná „Datels“ směrem k extraligové lajně. Kdyby blatenští borci do extraligy vstoupili, šlo by o senzaci kosmických rozměrů. Všechna vynaložená dřina ale nakonec nebyla korunována úspěchem – při rozhodujícím utkání s manšaftem Poličky utrpěli blatenští porážku a na výsledkovém žebříčku jsou tak druzí v I. lize. Samozřejmě není žádný důvod ke skepsi. Za tento výsledek by jiná mužstva dala nevíme co. Jedná se o fantastické vzepjetí skvěle sehraného týmu, který nasadil laťku pěkně vysoko. Takové menší blatenské Nagano!

Jak se vlastně vyvíjel tento báječný sportovní příběh, po kterém by lačně sáhla i taková novinářská osobnost v oboru „rychlých těl“ Ota Pavel?

Blatenští hokejbalisté během prvního zápasu semifinále s tzv. „Vlčí smečkou“ z Ústí nad Labem na domácí půdě konkurenci doslova „zašlapali do země“. S výtečnou náladou a kamennou vírou v další úspěch následně jeli „Datels“ do „svatyně“ soupeřů. Tam s „Vlčí smečkou“ statečně drželi krok až do prodloužení, kdy ovšem štěstí stálo na straně reprezentace Ústí. Došlo tak na pátý zápas znovu v Blatné. Tady, nepochybně i posílení morální podporou fanklubu o síle 526 diváků, domácí „Datels“ rozhodli ve svůj prospěch a probodovali se do finále.

Ve finálových střetnutích na ně čekal rovněž favorizovaný klub SK Kometa Polička. Mezi blatenskými mantinely se želbohu tentokrát elitě města růží nezadařilo. „*Ale vyústění tvrdých střetnutí nebylo vůbec jednoznačné – naši bojovali jako lvi a soupeři připravili nejednu horkou chvíli,*“ zdůrazňuje Zdeněk Vinter z hokejbalového tělesa Blatné. Na téhle nervy drásající podívané se „trhl“ divácký rekord povzbudit „své“ kluky přišlo neuvěřitelných 716 diváků a hlasivky rozhodně nenechali doma.

Vedle fanklubu, jehož členové obětavě mezi sebou vybírali dobrovolné příspěvky na podporu hokejbalového týmu a jeho aktivit nutno

poděkovat všem sponzorům, díky nimž se semifinále a finále mohlo vůbec sehrát. „Bez této vlny solidarity bychom to prostě nedali. Všechno dneska stojí nekřesťanské peníze. Opravdu srdečně děkujeme všem, co za námi stojí a stojí,“ vyjádřil se za klub „Datels“ Zdeněk Vinter.

Extraliga unikla blatenským hokejalistům jen o vlásek. Nikde není psáno, že by příští rok pevně semknutá parta správných chlapů nemohla kýžený Olymp dobýt. Jdou přece za svým cílem rozhodně a neochvějně. Žádná překážka je nezastaví!

Stříbrná pozice v tabulce I. ligy si přece zaslouží zalít řádně šampaňským, protože ona sama o sobě je úžasnou trofejí.

Takže – díky, hoši! Za vzornou reprezentaci a za to, jací jste!

Vladimír Šavrdra

JAK pomáháme budovat komunitní sad

Cestou do Paštík můžete navštívit nově vznikající komunitní sad, na jehož vzniku se podílejí i žáci blatenských školek a škol a také studenti ze Středního odborného učiliště STS v Blatné. Ti tu vybudovali pěkné posezení, odkud je hezký výhled na kostel sv. Jana Křtitele v Paštíkách. Toto místo se celkem přirozeně stalo domovem ptáků, hmyzu i zástupců různých obratlovců. Je zde prostě hezky a aby tu bylo ptáčkům ještě lépe, pustili se žáci ZŠ J. A. Komenského pod dohledem zkušeného ornitologa pana Loudy a učitelů odborného výcviku STS Blatná do výroby ptačích budek. Ty se začnou umísťovat letos na podzim. Všichni se těšíme, až přilákají nové ptačí obyvatele.

18. května 2023 v sadu pomáhalo přibližně 90 malých dětí ze školy J. A. Komenského spolu se svými učitelkami a navíc pod odborným dohledem paní Bereniky Políčkové a paní Lucie Kočovské. Děti zasadily nové keře, vypelely závlahové misky, překulovaly a opravily úvazy u poloviny sadu, založily záhony pro borůvky, brusinky a muchovníky.

Děti byly šikovné, nadšené z vykonané práce a my – učitelky – mile překvapené, jak pracovité máme žáky. Víme totiž, jak důležité je vychovávat nejen „uchem“, ale také „okem“. Co děti vidí, pro co se nadchnou a co si vyzkoušejí, určitě jednou zúročí. Slovy klasika /J. W. Goethe/ dětem nenápadně vštěpujeme, že člověk je bohatý tím, co vykonal pro druhé.

Velké poděkování patří Truhlářství Prexl a firmě Leifheit za poskytnutý materiál na výrobu ptačích budek.

Karbanová Marcela, Karešová Petra, Kotšmídová Eva, Vejvodová Olga a Voborníková Pavla, třídní učitelky zapojených tříd

Školní výlet Březová

Dne 31. května odjely třídy 8. A a 8. B na čtyřdenní výlet do Březové. Cesta byla sice dlouhá, ale výlet opravdu stál za to. Spoustu zajímavých atrakcí, které jsme si měli možnost vyzkoušet.

Nejprve jsme se ubytovali v chatkách. Poté si nás instruktoři rozdělili do dvou skupin podle tříd. Oba instruktoři byli super. Naše třída 8. B měla instruktora Rada. Byl velice komunikativní, vtipný a všechno nám rád vysvětlil. Mezi nejvíce adrenalinové atrakce patřila démonická lanovka, což byl sjezd na laně do rybníka. Jako další volný pád. To byl skok dolů na laně z 15 m vysoké věže. V areálu byly i další zajímavé aktivity. Vyzkoušeli jsme si také

paintball a střelbu z luku nebo bunge trampolíny.

Celý výlet se nám velice líbil. Domů jsme se vrátili v sobotu 3. června v pozdním odpolední.

Jakub Princ za VIII. B; Hana Šafaříková, tř. učitelka

JAK jsme slavili Den dětí

1. června se skupinka dětí ze žákovského parlamentu vypravila na místní plovárnu. Konal se tam dětský den s tematikou Malý princ. Naše škola tam připravila 2 stanoviště: VODA PRO RŮŽI a PŘISTÁNÍ NA PLANETĚ. Také si děti s naší pomocí mohly vyrobit papírovou šipku a hned si ji vyzkoušet. Slunečné odpoledne jsme si společně užili.

Nikola Těšická a Karin Kučová, žákyně VI.B

JAK se žáci čtvrté třídy stali entomology

Školní výlet do Horažďovic jsme měli právě na den dětí 1. 6. 2023. V Horažďovicích jsme s lektorkami enviromentálního centra DDM Proud vyrazili do parku Ostrov, a to přímo na koloběžkách. V nádherném anglickém parku se to hmyzem přímo hemžilo. Lektorky nás naučily hmyz lovit pomocí několika druhů speciálních sít. Prováděli jsme odchyt v půdě, v trávě a ve vodě. Všechn hmyz jsme pak pojmenovali pomocí klíče a vrátili zpátky přírodě. Objevíli jsme srpce, stonožky a mnohonožky, tesaříka, křížáka zeleného, divokou včelu, chrostíky, pijavici a další.

Školní výlet na koloběžkách v nádherné přírodě byl pro nás zábavný, ale hlavně nesmírně obohacující novými znalostmi v oboru hmyzí říše.

Mgr. Pavla Voborníková, třídní učitelka IV. B

JAK jsme byli v Pohádkové kovárně

Dne 5. 6. 2023 jsme se s našimi prvňáčky a přípravnou třídou – Skřítky vydali na školní výlet do Selibova do Pohádkové kovárny. U vchodu nás přivítal vodník a kouzelný dědeček. Dědeček nám vyprávěl mnoho příběhů o vodnicích a čertech, kteří v noci v kovárně ožívají. Děti splnily i mnoho úkolů a za odměnu našly, a mohly si odnést, poklad. V druhé části kovárny si žáci nabarvili sádrové odlitky zvířátek, prošli si bludištěm a mohli si pohladit i živé oslíky.

Výlet se nám i dětem moc líbil a Pohádkovou kovárnu jistě znovu s dětmi navštívíme.

Jana Fialová, Marcela Srbová, Aneta Lávičková

JAK jsme si užili sportovní den

Domluvit si termín a doufat v pěkné počasí bylo důležité k uspořádání dalšího ročníku oblíbené atletické všestrannosti pro 1. stupeň naší školy. Zúčastnilo se přibližně 115 závodníků, včetně našich nejmladších, kteří jsou žáky přípravného ročníku. Postupně plnili 4 disciplíny: hod kriketovým míčkem, skok do dálky, běh 50 m a běh 300 m.

Při vyhlásování výsledků si kromě medailů za nejlepší výkony, které nám zaplatila Rada rodičů, odnesli všichni závodníci hodnotné odměny v podobě dárků a poukázek, na které přispěli rodiče a firmy. Na úplný závěr nechyběla ani tradiční „bublínková show“, kterou vytvořili závodníci pomocí bublifuků.

Naši nejúspěšnější:

1. třídy + přípravná třída	1. Blovská Anežka 2. Jindrová Tereza 3. Lojíková Marcela	1. Havlena Zbyněk 2. Šrámek Karel 3. Flögel Denis
2. třídy	1. Vodičková Anna 2. Černá Helena 3. Bartůňková Maria	1. Matoušek Tobiáš 2. Koubek Jan 3. Uldrich David
3. třídy	1. Petrášková Nikola 2. Melicharová Lucie 3. Kolářová Tereza	1. Princ Tomáš 2. Pojer Samuel 3. Stichenwirth Jakub
4. třídy	1. Lojíková Štěpánka 2. Postřehovská Tereza 3. Lebrová Tereza	1. Pavlík Petr 2. Kratochvíl Adam 3. Vylita Martin
5. třídy	1. Kateřina Šrámková 2. Natálie Hlávková 3. Sandra Zdvořáčková	1. Kačena Lukáš 2. Navrátil Adam 3. Aichinger Adam

Bez odměn nezůstaly ani děti, které nezávodily. Žáci 9. A pod vedením p. uč. Jirouškové pro ně připravili zábavné soutěže, ze kterých si odnesli všichni různé dárky a pamlsky. Za to jim patří velké poděkování. To si zaslouží i žáci 9. B a 9. C s p. uč. Polívkovou a Jestřábovou, kteří pomáhali s organizací závodů.

Velké poděkování patří také p. ředitelce Janě Krapsové, učitelkám, asistentkám, vychovatelkám i bývalé zaměstnankyni p. Fajové a p. Kulhové, a samozřejmě děkujeme také Michalu Bláhovi, který nám zajistil skvělé zázemy.

Na závěr bych chtěla zdůraznit, že jsme se opět přesvědčili o tom, že máme nejen skvělé žáky, ale také super rodiče, kteří pomohli sponzorskými dary, finančními i dárkovými, a také pomohli při organizaci. Jménem všech děkuji

p. Křemenové a p. Hájkové, které zajistily většinu sponzorských darů pro radost dětí.

Sponzoři: KULTURNÍ PLANTÁŽ BLATNÁ, ZÁMEK BLATNÁ, KOSMETICKÝ SALON VIOLETTE, NAŠE KOLO, CLIPPY MARTINA KORTUSOVÁ, JIŘÍ KOLÁŘ, PFEIFERCHANOVICE, SIKO ČIMELICE, CAFFE GRANDE, JÍDELNA U MLSOUNA, DURA BLATNÁ, ZELENINA JIŘÍ ŠOUREK, RESTAURACE BERÁNEK, DROGERIE BLOVSKÝ, TETA DROGERIE, ELEKTRO NĚMCOVÁ, KVĚTINKA ŠOURKOVÁ, MARCELA HÁJKOVÁ, ZMRZLINA LUNAMIL MARTIN FINĚK, GENERALI, FITNESS ONE, LEGO HRAČKY PAPIŘNICTVÍ P. ŠORNOVÁ, NEJ TV BLATNÁ, LASER ARÉNA, LEIFHEIT.

Těšíme se na další krásné akce, které určitě vždy dětem zpestří školní dny.

Iva Tvrdá, učitelka 1. stupně, patronka závodů

JAK jsme si užili HATDAY

12. června byl u nás ve znamení klobouků. Kdo chtěl, přišel do školy s originální pokrývkou hlavy. Nejlepší třídy a jednotlivci byli sladce odměněni. Celý den byl příjemným zpestřením posledních dnů ve škole.

Valča, Barča a Šimon, žáci ze VII. A

Rybářská olympiáda

Žák 6. ročníku Filip Dobřemysl je vášnivý rybař. Nejen že rybaří, má i velké znalosti a umí je uplatnit. V krajském kole rybářské olympiády, kterou organizuje Střední rybářská škola ve Vodňanech, soutěžil v několika disciplínách: teoretický test znalostí o rybách a vodním prostředí, určování živých ryb, určování vodních a mokřadních rostlin a soutěž v lovu ryb na plavanou. Radoval se ze 7. místa.

Úspěšný byl také v ekologické vědomostní soutěži Den Země a v biologické olympiádě, ve které se probojoval do krajského kola. Gratulujeme!

Mgr. Petra Karešová, učitelka přírodopisu, koordinátorka EVVO

JAK se děti proměnily

Dne 23. 6. 2023 jsme připravily pro naše předškoláčky, prvňáčky a žáky 2. A překvapení. Přišla mezi nás obličejová malířka p. Jana Křemenová. Děti se proměnily v pohádkové hrdiny, zvířátka a víly. Paní Křemenové mnohokrát děkujeme.

Jana Fialová,
Lenka Motyková,
Marcela Srbová, Tvrdá Iva,
třídní učitelky tříd

JAK jsme malovali včely

Děti ze 4. B, 7. A, 8. A a 8. B vytvořily obrazy pro APICENTRUM vzdělávání Václava Jakše se sídlem v Protivíně. Toto environmentální centrum bude otevřeno 1. července, tedy na začátku letošních letních prázdnin. Návštěvníkům nabídne kompletní informace o včelách a včelaření, expozici živých včel, ukázky práce včelařů, tematické workshopy a prohlídku arboreta se včelínem. A v neposlední řadě také výstavu dětských prací, jejich aukci a soutěž o nejkrásnější obraz.

Díky výtvarným pracím, které jsme zaslali do APICENTRA, mohou žáci

naší školy v následujícím školním roce využít zdarma přístup do prostor centra.

Další informace k výstavě a nabídce služeb:

<https://www.apicentrum.cz/vceli-obraz-ms-zs/>

Jana Schmidová, učitelka výtvarné výchovy

JAK nás pasovali na čtenáře

27.6.2023 děti z první třídy se svými paními učitelkami navštívily Městskou knihovnu v Blatné, kde proběhlo „Slavnostní pasování na čtenáře“. Již od rána byly děti zvědavé, co je čeká.

V knihovně nás přivítala paní knihovnice, myška, medvěd, knihomol a Bílá paní. Vyzkoušeli děti, zda znají všechna písmenka. Knihomol si s dětmi zatančil na písničku Jede, jede mašinka. Pak si prvňáčci poslechli čtenářské desatero. Slíbili, že toto desatero budou dodržovat.

Poté nastal slavnostní ceremoniál. Ve dveřích se objevila Bílá paní, která děti pasovala na čtenáře. Společně s paní knihovnicí dětem předaly Pasovací listinu, knihu, roční průkazku do knihovny a odznáček. Paní učitelky dostaly krásnou růži jako poděkování a též knihu, kterou si s dětmi ve škole společně v září přečtou.

Samozřejmě nesmělo chybět společné fotografování. Všem se nám v knihovně moc líbilo.

Věříme, že děti budou knihovnu rády navštěvovat a budou rády číst.

Moc děkujeme p. Formánkové, p. Šustrové a p. Brodové za příjemně strávené dopoledne.

Lenka Motyková, Jana Fialová, učitelky 1. třídy

JAK se žáci čtvrté třídy vydali po stopách baroka v Blatné

Poslední dny ve škole jsme využili na návštěvu Blatenského muzea. 27. 6. jsme se sešli s průvodkyní výstavy Baroka na Blatensku u kostela a poslechli jsme si vyprávění o mocném rodě Serenyiů, který nechal postavit v Blatné mnoho objektů v barokním slohu. Představila se nám i šlechtična Marie Alžběta v dobovém kostýmu a vyprávěla nám o svém životě. Prošli jsme připravenou stezku, která nás zavedla do kostela, k soše sv. Prokopa, sv. Floriána, ke zvonici a k Mariánskému sloupu.

Na všech stanovištích jsme se dověděli mnoho zajímavých informací o našem městě, proto jsme mohli lehce vyplnit připravený pracovní list. Prohlídku jsme zakončili v muzeu u překrásné monstrance. Výstava byla poučná i zábavná a moc se nám líbila.

Mgr. Pavla Voborníková, třídní učitelka IV. B

JAK čas utíká

Deset měsíců uteklo jako voda a 30. června jsme slavnostně ukončili další školní rok. Poslední měsíc byl plný mnohých akcí, které doplňovaly běžnou výuku a věstily blížící se prázdniny.

Žáci vyráželi na školní výlety, exkurze, účastnili se mnohých soutěží a užívali si dalších plánovaných aktivit. Jedním z nich byl i poslední program z celoroční série pro mateřské školy, který si na konec nechaly naše vycházející devítky. Pro předškoláky zorganizovaly dětské hrátky. Velkou závěrečnou společnou akcí byla tradiční školní akademie, které se zúčastnily třídní kolektivy, program doplnilo vystoupení i žákovského pěveckého sboru a taneční řádění s Ivanem Mládkem v podání našich pedagogů.

Poslední den přinesl chvíle radosti z pěkných známek na vysvědčení a trocha slziček z loučení se školou. Poprvé za historii školy se s námi loučili „skřítci“ – žáci naší přípravné třídy. Někteří se zase k nám vrátí na začátku září jako prvňáčci. Naposledy jako žáci naší školy odcházeli v slavnostním průvodu vycházející devátáci. Symbolicky je sice „vymetl“ pan školník, ale školní brána se tím pro ně navždy nezavírá.

Čekal na všechny slavnostní ceremoniál na blatenském zámku, po kterém již naposledy jejich třídní učitelky odváděly své třídy na jejich cestu do dalšího života. Přestali sice již být žáky a žákyněmi naší školy, ale jejich nesmazatelná stopa v kronice školy zůstává navždy zapsána. Všem přejeme, aby se jim v jejich životě dařilo, aby zažívali radosti, lásku a spokojenosti. Budeme velmi rádi, když nás přijdou za čas navštívit a podělí se s námi o radosti a úspěchy, které je potkají.

Na závěr deseti měsíců roku chci celé naší školní rodině moc poděkovat za spolupráci a úspěšné zvládnutí všech úskalí školní práce – ŽÁKŮM za jejich nadšení k poznávání nového, PEDAGOGŮM za jejich trpělivost a profesionální přístup, RODIČŮM za pomocnou ruku a podporu. Všem přeji krásné letní dny – ať vám pomalu ubíhají.

Na všechny se budeme těšit opět 4. září 2023, kdy školní zvonek zahájí školní rok 2023/2024.

Mgr. Jana Krapsová, ředitelka školy

Jaro v naší školní družině

Poslední dva měsíce před prázdninami probíhaly ve školní družině zejména ve znamení venkovních aktivit. Kromě běžných činností, her a soutěží jsme uspořádali i několik větších akcí.

V průběhu měsíce května jsme u příležitosti Dne Slunce s dětmi ve všech družinách libovolnou technikou kreslili a malovali sluníčka. Ukázalo se, jak bohatou mají děti fantazii. Šikovní malíři vytvořili 70 krásných obrázků, které nám zdobí halu školy. Až do konce školního roku nám budou symbolem blížících se prázdnin, na které se všechny děti moc těší.

Koncem května, když nám to počasí dovolilo, jsme uspořádali turnaj ve skákání přes švihadlo, aby se děti trochu rozhýbaly. Zúčastnilo se celkem 78 žáků a mezi děvčaty byli i chlapci. Nejdříve jim to moc nešlo, ale nakonec někteří lámali své osobní rekordy. Měli několik pokusů a započítával se ten nejlepší výkon. Vítězové byli odměněni drobnými dárky. V tréninku pokračujeme dál i mimo soutěž, děti baví i skákání přes lano.

Dne 1. června navštívily děti školní družiny plovárnu v Blatné. Čekal na ně

bohatý program, který byl inspirován Malým princem a jeho putováním mezi planetkami. Podobně jako Malý princ se i děti vydaly na cestu mezi jednotlivými stanovišti, kde společně objevovaly tajemství nekonečného vesmíru a plnily připravené úkoly. Účast si vylosovalo 30 dětí z prvních a druhých ročníků.

V červnu slavily svátek všechny děti a ani naše ŠD na děti nezapomněla a připravila pro ně 8. června zábavné odpoledne na školním dvoře. Strávily zde slunečné odpoledne plné her a soutěží. Bylo pro ně připraveno dvanáct stanovišť, kde plnily různé úkoly. Například skládaly velkou zmrzlinu v podobě puzzle, stavěly silnici pomocí dřevěných klacíků, kopírovaly zrcadlově obrázky, kde musely své mozkové buňky zapojit na maximum, a nechyběl ani hod míčkem na cíl. Tradičně nejoblíbenějším stanovištěm bylo malování na obličej. Paní vychovatelky měly sice plné ruce práce, ale výsledek stál za to. Všichni jsme si krásný den užili a těšíme se na příští.

Stejně jako loni jsme v závěru druhého pololetí přivítali v prostorách naší školy budoucí prvňáčky. Pro zhruba čtyřicetku dětí vychovatelky a žáci osmých tříd – patroni nových školáků – připravili zábavné odpoledne se spoustou dovednostních her a soutěží. Každý z předškoláků si domů odnesl malý dárek, který vyrobily děti ve školní družině. Cílem akce je seznámit příští prvňáčky s novým prostředím a usnadnit jim tak zářijový start jejich školní docházky.

Září je však ještě daleko, teď přejeme všem krásné letní dny plné odpočinku a pohody.

Za vychovatelky ŠD Eva Křížková

Návštěva planetária

Pondělí bývá pro mnohé žáky pomyslým strašákem, neboť končí zábava a nastávají povinnosti. Ovšem v tento den tomu bylo jinak... Všechny děti přišly do školy včas, protože se nesmírně těšily na vesmírné dobrodružství. V 7:45 hodin se všichni druháčci vydali směr Planetárium České Budějovice. Ačkoliv už začalo jaro, tak venku to vypadalo na pořádnou zimu, kterou doplňovala pěkná chumelenice. Kvůli nepříznivému počasí, které překvapilo i mnohé další řidiče, jsme přijeli o pár minut déle. I přesto nás pracovníci planetária vřele přivítali a seznámili s prostorem, ve kterém jsme se nacházeli. Díky projekčnímu přístroji planetária jsme mohli vidět denní i noční oblohu se Sluncem, Měsícem, planetami a hvězdami, záběry z vesmíru, obrázky souhvězdí, různé animace i celooblohová videa. Po skončení programu v sále planetária jsme si dali svačinku, a poté jsme se přesunuli do hlavního kinosálu, kde jsme měli možnost vidět film „Rok v přírodě“. Díky filmu se děti seznámily se základními astronomickými pojmy, s tím, jak lidé poznávali naši planetu, Slunce a Měsíc, s charakterem a tvarem těchto těles a jejich pohybem ve sluneční soustavě (rotace Země – střídání dne a noci, oběh Země – střídání ročních dob, pohyb Měsíce – střídání fází). Pořad byl doplněn velkým množstvím animací. Po tomto filmu jsme se přesunuli zpět do vestibulu, kde jsme si zakoupili suvenýry, pořídili jsme pár fotografií a oblékli se. A protože nám zbylo více času, vydali jsme se za poznáváním Českých Budějovic. Nedaleko planetária je totiž soutok Vltavy a Malše a také velká továrna psacích a výtvarných potřeb KOH-I-NOOR HARDTMUTH. Vše jsme si prohlédli, zopakovali jsme si to, co jsme se dnes dozvěděli a hurá domů. Cesta zpět byla mnohem lepší, a tak jsme v Písku udělali ještě jednu zastávku na rychlé občerstvení. Sotva, co se děti přivítaly se svými rodiči, chrlily na ně zážitky z dnešního dne. Exkurze se povedla a všem se moc líbila.

Mgr. Lenka Peršínová, třídní učitelka 2. B

Jarní sportování na ZŠ TGM

Jarní měsíce s sebou přináší kromě jiného různé sportovní aktivity. Letos navíc žáci v rámci **celoškolního projektu** zaměřeného na sport a pohyb měli příležitost si kromě tělesné výchovy vyzkoušet další možnosti sportování. Bruslení na zimáku, rybníku i zámku. V květnu celodenní akce zaměřené na míčové a obratnostní dovednosti na umělce pod vedením zkušených trenérů FAČRu a soutěže ve florbale a turnájký v basketu na hokejbalovém hřišti.

Mezi pravidelné akce patří květnová atletická soutěž mladších a starších žáků **Pohár rozhlasu**. V silné konkurenci mezi školami z celého okresu jsme se na blatenském stadionu neztratili. V kategorii starší žáci jsme získali bramborovou medaili a za zmínku stojí i výkony některých jednotlivců.

1. místo Jardy Broučka a 3. místo Kuby Matějky v běhu na 1 500 m, 2. místo Tondy Matějky na tisícovce a třetí místa Lucie Marouškové a Honzy Brchela v běhu na 60 m.

3. května 2023 se ve Strakonících uskutečnil turnaj starších žáků v **minikopané**. Na cestě do finále porazili naši fotbalisté postupně Sedlici, Poděbradku Strakonice, Radomyšl, Dukelku Strakonice a v samotném finále si pak týmovým výkonem poradili s fotbalisty z Volyně.

Jako vítěz okresního kola jsme se probojovali do kola krajského, které se uskutečnilo 5. května v Českém Krumlově. Ani zde jsme se neztratili a získali celkově 6. místo. O úspěch na krajské úrovni se zasloužili Vojtěch Pivnička, Filip Šimůnek, Filip Hucek, Jakub Matějka, Jiří Masák, Petr Masák, Jakub Kupař, Jaroslav Brouček, Antonín Matějka, Filip Kostner, Matyáš Matějka a Luboš Šimeček.

Ve spolupráci s blatenskými hokejbalisty se 13. června uskutečnilo **přátelské utkání v hokejbalu** mezi plejery škol TGM a JAK. Ve třech věkových kategoriích si za slušné divácké kulisy spolužáků změňili své hokejbalové dovednosti. Po dvou výhrách mezi 3. – 5. roč. a 6. – 7. roč. přišel prestižní zápas osmáků a deváťáků. Ve vyrovnaném souboji, kdy se místy lehce jiskřilo, vybojovali hráči Masaryčky v nastavení těsnou výhru 3:2.

Závěr školního roku jsme díky podpoře města strávili v rámci tělesné výchovy na blatenské plovárně a zprjemnili si tak čas před tolik očekávanými prázdninami.

Mgr. Jaroslav Voříšek, učitel TV

Přijímací řízení na střední školy

V letošním roce ukončilo základní školní docházku celkem 44 žáků 9. ročníku. Vycházejícím žákům byla věnována po celý školní rok pozornost ze strany výchovné poradkyně a třídních učitelů. V 8. a 9. ročníku se vyučovalo předmětu „svět práce“, v němž se žáci připravovali na volbu povolání. Informační materiály, které přicházely ze středních škol a jiných institucí (např. JHK, MŠMT), byly žákům poskytovány průběžně po celý školní rok. K dispozici měli Atlas školství, uvádějící možnosti studia na středních školách v regionu. Ve zvýšené míře byl využíván internet. Žáci mohli využívat při výuce i doma program Junior Salmondo, který jim pomohl při sebehodnocení a následně při volbě povolání. Společně navštívili burzu škol v Blatné, některé střední školy v regionu a Úřad práce ve Strakonících, individuálně burzy v jiných městech a dny otevřených dveří ve SŠ. Pozornost byla věnována spolupráci s rodiči vycházejících žáků. V listopadu proběhla schůzka s výchovnou poradkyní a se zástupci středních škol, průběžně pak byli informováni přes aplikaci Bakaláři o všem, co souviselo s přihláškami a přijímáním na střední školy. Někteří rodiče i žáci využili konzultací s výchovnou poradkyní. Škola poskytla uchazečům o studium s maturitou možnost navštěvovat přípravné kurzy z českého jazyka a matematiky. V 1. kole přijímacího řízení bylo přijato 42 uchazečů, zbývající dva byli přijati ve 2. kole. Přijati byli i dva žáci 5. ročníku na osmileté gymnázium. Všem přejeme úspěchy ve studiu a přátelské prostředí na středních školách.

Mgr. Blanka Posavádová, výchovná poradkyně

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Projekt spolupráce MŠ a 4. A a IT projekt se 4. ročníkem ZŠ JAK

19. dubna 2023 nás navštívili ve škole naši malí kamarádi z MŠ Šilhova a 15. 5. 2023 jsme uvítali předškoláky z MŠ Vrchlického. V rámci projektu MŠ a naší třídy jsme se tak pustili do společné práce. Naším úkolem byla zdravá dopolední ovocná svačina. Proto místem našeho setkání

byla školní kuchyňka. Práce nám šla pěkně od ruky. Oloupat banán a nakrájet ho na jednotlivé dílky byla pro nás hračka. Trochu jsme se „zapotili“ při loupaní mandarinky. Oloupaní a nakrájení kiwi na drobné plátky se podařilo. Pak jsme zapojili fantazii. Na talíři se nám za chvíli objevil palmový kmen, ne-

chyběly husté závoje palmových listů. Ze slunečnicových semínek vznikla písečná pláž, kterou ozdobily dílky mandarinky a hroznového vína coby palmových plodů. Ovocná pochoutka byla hotova. Připomenuli jsme si pravidla při stolování: pěkně se posadit, popřát si dobrou chuť, nemluvit při jídle, nemlaskat apod. Všem velmi chutnalo, i paním učitelkám.

8. a 9. června proběhl pod vedením pana učitele Vokroje a paní učitelky Regušové další projekt, tentokrát zaměřený na IT. V dílnách si děti ze 4. ročníku ZŠ JAK vyzkoušely naprogramovat pomocí iPadů své vlastní výrobky z lega, které si dle návodu postavily. Svého robota přivedly k životu pomocí aplikace Lego WeDo. Po dílnách jezdila, svítila a houkala autička z lega. Děti roztočily vrtule větrných mlýnů. Žáci byli ze svého prvního zážitku s programováním

lega nadšení a nejraději by skládali celý den. Mezitím druhá skupina žáků programovala v polytechnické učebně na PC malé robůtky – Ozoboty, kteří rozvíjejí kreativitu a logické myšlení. Ke komunikaci využívají barevný jazyk, mohou měnit rychlost, směr a barvu. Děti vytvářely barevné mapy a pomocí kódů určovaly chování Ozobota. Na stránkách Ozoblocky tak robůtky roztančily a pomocí bloků rozsvítily. Děti pracovaly jak samostatně, tak ve skupinách, kdy své mapy spojovaly a sledovaly chování robota. Celý IT projekt proběhl v pohodové atmosféře a se značným zájmem o nové věci v IT oblasti ze strany dětí. Těšíme se na další podobná setkání.

Mgr. Hana Tříšková, třídní učitelka 4. A

Absolventské práce žáků 9. ročníku

I v letošním školním roce probíhaly na naší škole obhajoby ABSOLVENTSKÝCH PRACÍ. Žáci se dne D nemohli dočkat. Někteří z nich přemýšleli, jak překvapit porotu praktickými ukázkami, a jiní si přáli mít obhajobu rychle za sebou.

Vše odstartovalo 5. – 6. samotnou obhajobou vlastní práce před komisí. Pro většinu žáků šlo o úplně novou zkušenost. Ne pro všechny byla obhajoba jednoduchá, ale ti, kteří k tomuto úkolu přistoupili zodpovědně, obhájili svoji práci na výbornou. Úroveň obhajob překvapila nejen hosty a učitele, ale i řadu absolventů. Během prezentací jsme se od svých žáků dozvěděli mnoho informací o jejich zájmech, koníčcích i plánech do budoucna.

Velice nás potěšilo, že na některé žáky se přišli podívat i jejich rodiče.

Jsmo moc rádi, že žáci přišel podpořit nový starosta Blatné Ing. Robert Flandera, místostarosta Pavel Ounický a za odbor finanční a školství Ing. Eva Linhartová.

Děkujeme Městu Blatná za upomínkové předměty, které našim absolventům věnovalo. Všem žákům děkujeme za jejich výkon a celoroční práci a pedagogům z řad našich kolegů za trpělivost a za pomoc při přípravě absolventských prací.

Mgr. Monika Benešová, učitelka IT

Patronát žáků 9. ročníku nad prvňáčky

Každý rok probíhá u nás ve škole patronát devátých ročníků nad žáky – prvňáky. Ani letos tomu nebylo jinak. Již první školní den na naše malé prvňáčky čekali žáci 9. třídy, aby je v novém prostředí přivítali. Hned druhý den se všichni společně seznámili a každý prvňáček si vybral svého patrona, který ho provázel a dohlížel na něj po celý školní rok. Kromě toho, že je průběžně navštěvovali o přestávkách a pomáhali jim s adaptací na nové školní prostředí, podnikli také několik aktivit.

První velkou akcí bylo slavnostní pasování našich prvňáčků, na které secvičili společně vystoupení pro rodiče a veřejnost. Mezi další akce patřily branný den, karneval a vánoční besídka, kde jsme si všichni zazpívali, zatančili, zahráli zábavné hry a užili spoustu legrace. Na konci prvního pololetí devátáci předali prvňáčkům jejich první školní vysvědčení.

Závěr školního roku patřil nácviku vystoupení na akademii, kterou si žáci 1. ročníků se svými patrony náramně užili. Poslední společnou akcí bylo spaní ve škole, vzájemné předávání dárků a zábavné odpoledne spojené s opékáním vuřtů a loučením s kamarády z deváté třídy.

Mgr. Eva Vonášková a Mgr. Iveta Burianová, třídní učitelky prvních tříd

Soutěž Mladý chemik vyvrcholil celostátním finále

V úterý 13. června 2023 Fakulta chemicko-technologická Univerzity Pardubice hostila chemické talenty. Jedenáctý ročník celostátního finále soutěže **Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR** rozhodl o tom, kdo se stal žakovským mistrem republiky v chemii. Soutěž je určena žákům osmých a devátých tříd základních škol a jejím cílem je popularizace chemie jako perspektivního studijního i pracovního oboru. Regionální

Vyhlašovatel, pořadatel
a generální partner

Pořadatel a partner

Spoluyhlašovatel

Marketingový partner

kola Mladého chemika probíhala od září loňského roku do letošního března a skládala se z dvoukolového testování teoretických znalostí a prověrky praktických dovedností.

Celkem se do soutěže zapojilo téměř 22 000 žáků ze 747 základních škol, což představuje historicky nejvyšší účast. Čtyřicet nejlepších postoupilo do celostátního finále.

Na třicet osm talentovaných chemiků čekal nejprve test teoretických znalostí a poté zkouška laboratorních dovedností. Součet bodových zisků z obou částí soutěže rozhodl o konečném pořadí. Pořádající fakulta umožnila všem soutěžícím krátký výlet v čase a na jeden den z nich učinila vysokoškolské studenty. Finalisté mohli bezplatně poobědvat v menze, přespat na univerzitních kolejích nebo si vyzkoušet práci v nejmodernějších laboratořích. Finálový den nabídl i přitažlivý doprovodný program. Nejpůsobivějším zážitkem byla bublinová show a workshop Matěje Kodeše, který se s neuvěřitelnou lehkostí pohyboval na pomezí fyzikálních a chemických zákonů a z vody a vzduchu dokázal vykoulit fantastické útvary. Pro učitele byla připravena přednáška, zaměřená na polymery a kompozity, a dále absolvovali komentovanou exkurzi v prostorách fakulty. Nechyběly ani ukázky efektních pokusů nebo zábavný fotokoutek, kde se zájemci mohli vyfotit s maketou chemika či zvířátek.

Slavnostní vyhlášení výsledků a předání cen se uskutečnilo na akademické půdě za přítomnosti řady významných hostů. Ocenění byli všichni finalisté.

Náš žák David Ochotný z 9. A se umístil na krásném 22. místě v celorepublikovém kole.

Děkujeme za vzornou a příkladnou reprezentaci školy. Rodičům, kteří během celé soutěže Davida podporovali, patří naše upřímné poděkování. Moto soutěže: „Žák není nádoba, kterou je třeba naplnit, ale pochodeň, kterou je třeba zapálit.“ byla u nás na TGM naplněna a doufám a jsem přesvědčena o tom, že se v naší škole najdou další žáci, kteří budou Davida Ochotného následovat.

Ing. Mgr. Ivana Matějovicová, učitelka CH

Den dětí na plovárně

Ani letos jsme nemohli chybět na městském Dnu dětí, který připravuje Kulturní plantáž Blatná ve spolupráci se školami a Domem dětí a mládeže. Připravili jsme si pro malé návštěvníky pět stanovišť, na kterých si mohli vyzkoušet skládání puzzle, koukání srdcem, omalovánky, skákání v pytli a kriket. Počasí nám bylo nakloněné, jen bazén neprošel hygienickými testy a nebylo možné se vykoupat.

Protože příprava stanovišť probíhá už od 10:30, zaslouží si pomocníci, kteří se letos nabídli, velkou pochvalu a obdiv. Ředitelskou pochvalu dostanou od paní ředitelky, Kulturní plantáž se jim odměnila lístkem na bazén, který si mohou vybrat kdykoliv během června. Na svých místech byli až do 17:00 a po skončení ještě pomohli uklidit stany. Děkujeme!

Prožitkový kurz žákovského parlamentu

Ve dnech 5.–7. 6. 2023 se 19 zástupců žákovského parlamentu vypravilo do Třimán na tábořiště U Mloka, kde tradičně proběhl náš prožitkový kurz. Součástí kurzu je také nácvik vodáckých dovedností, které si žáci mohou pak ověřit při splouvání 13 km dlouhého úseku mezi tábořišti Kobylka a U Mloka. Kromě vodáckých dovedností se zaměřujeme i na práci s kolektivem, zařazujeme aktivity, při kterých se lépe poznáme a užijeme si společně spoustu zábavy.

Někdo by mohl říci, že nám

letos nepřálo počasí, ale nám to vůbec nevadilo. Dešť nás sice doprovázel většinu programu, ale i tak jsme si program vychutnali plnými doušky.

Vystoupali jsme ke zřícenině hradu Krašov. Došlo na míčové hry, zábavné dopoledne plné her ve skupinách, tvořili jsme novou vlajku žákovského parlamentu a nechyběla ani noční bojovka.

Areál tábořiště jsme opouštěli za slunečného počasí a doufáme, že

presně do takového se za rok vrátíme.

Mgr. Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Školní zájezd do Anglie

Předposlední červnový týden si zájemci z řad 8. a 9. ročníku vyjeli na zájezd do Anglie. Po dlouhé koronavirové pauze se do zahraničí všichni těšili. První den zájezdu jsme však strávili v Belgii, a to ve městech Brusel a Bruggy. Přestože nás Brusel, hlavní a zároveň největší město Belgie, přivítalo deštivým počasím, procházku městem jsme si užili. Zhlédli jsme nejznámější turistická místa – gotickou katedrálu sv. Michaela a sv. Guduly, okázalé náměstí Grote Markt s gotickou radnicí (zapsané na seznamu Světového dědictví UNESCO) či neorenesanční galerii sv. Huberta, nejstarší nákupní galerii na světě, plnou krásných obchůdků s čokoládou, pralínkami a kavárničkami. Zastavili jsme se také u sochy čurajícího chlapce, symbolu města.

Navštívili jsme rovněž Dům evropských dějin, v němž jsme procházeli různými historickými expozicemi a se sluchátky v uších naslouchali vyprávění. Zhlédli jsme Atomium, mohutnou ocelovou konstrukci znázorňující buňku krystalové mřížky železa, stavbu postavenou při

příležitosti konání světové výstavy Expo v r. 1958. Druhou zastávkou ve Flandrech bylo malebné městečko Bruggy. Krásná a působivá nebyla jen samotná procházka jeho uličkami, ale také plavba loďkou po spleti kanálů.

Výpravu do Londýna jsme započali v Greenwich. Zde jsme se svezli lanovkou přes řeku Temži a shlíželi na Londýn z ptáčích perspektiv. Metrem jsme se dopravili do samotného centra a vydali se vstříc pevnosti Toweru a mostu Tower Bridge. Procházka touto oblastí byla opět úchvatná. Ačkoli dav turistů sílil, někteří žáci se neváhali projít nejen po nábřeží, ale i po celém mostě až na druhou oblast Temže. Následovala návštěva londýnského akvária a vyhlídkového kola zvaného Londýnské oko. Z těchto atrakcí byli žáci nadšeni. Od ruchu velkoměsta jsme si odpočinuli procházkou po křídových útesech zvaných Seven Sisters a návštěvou města Brighton, jeho kamínkových pláží a mola. Zde jsme nemohli vynechat ani pohyblivou vyhlídkovou věž, díky níž jsme se vyvezli do výšky cca 160 m a pozorovali krásné pláže a okolí.

Následující den jsme se vrátili do centra Londýna. Z oblasti Greenwich jsme se plavbou po Temži dopravili k Westminsteru. Zhlédli jsme monumentální Westminsterský palác, opatství, Big Ben, vládní bunkr Winstona Churchilla z doby 2. světové války, Downing Street, Trafalgarské náměstí, dopravní křižovatku Piccadilly Circus, čínskou čtvrt Soho či Buckinghamský palác. Nezapomněli jsme se ale ani svězt proslulým patrovým autobusem double deckerem či ochutnat typický anglický pokrm fish and chips, smaženou rybu s hranolkami.

Školní zájezd byl pro žáky velkým zážitkem. Někteří spatřili místa, která doposud znali jen ze školních učebnic či televize. Monumentální historické stavby se střídaly jedna za druhou. Velkou zkušeností však bylo i samotné ubytování v anglických rodinách. Část žáků se svými hostiteli hovořila a trávila příjemné večery, jiní narazili na méně hovorné hostitele a mnohdy byli i překvapeni přísnějšími domácími pravidly a šetrným způsobem života. Celkový zážitek z cesty tím však nebyl nikterak narušen a každý z Anglie přijel obohacen nejen o suvenýry a sladkosti, ale i o nové cestovatelské zkušenosti.

Mgr. Martina Zachová, třídní učitelka 9. B

Westernovské dopoledne

Pedagogičtí pracovníci a vychovatelé na Základní škole Holečkova v Blatné mají potřebnou dávku citu a porozumění pro to, jak zaujmout své svěřence. A to nejen v lavicích. Velmi příhodně aplikují starou moudrost „Kdo si hraje, nezlobí!“ *Westernové dopoledne*, které před koncem školního roku přichystali, muselo oslovit a strhnout každého jedinice. A ono je také oslovilo a strhlo.

Jako obvykle vzešel prvotní impuls od vychovatelky Aničky Pekárkové – předobré duše tohoto vzdělávacího zařízení. „Ano, ona tomu celému dopoledni v končinách Divokého západu dala příběh a vymyslela veškeré soutěže v duchu této tematiky,“ potvrzuje paní ředitelka ZŠ Holečkova Radka Kocúrová, která je všem takovým aktivitám vždy nakloněna. A nejen to – plně se do nich zapojuje a vžívá. Náročné přípravy celé sportovně – zábavné akce v areálu školy prý probíhaly plných čtrnáct dní: „*Třikrát jsme se všichni sešli, abychom dali hlavy dohromady a neopomněli žádnou drobnost. Westernové dopoledne muselo být zcela autentické, takže jsme doslova vzali útokem second handy a hračkářství za účelem pořízení kostýmů i zbrojního arzenálu. Mimoto každý z nás ještě čerpal z domácích zdrojů. Hodně velkou pomoc nám přinesla práce ve Školní družině i speciální třídě, kde vznikla řada rekvizit. Na přípravách*

se prostě podíleli úplně všichni dospělí. Nebyla to žádná legrace, ale moc jsme se těšili, jak si to s dětmi užijeme. Podřídili jsme našemu projektu všechno, plně jsme se tomu oddali. Do posledních okamžiků jsme akci přísně před dětmi tajili, abychom je hezky a se vši parádou

překvapili. A to se určitě podařilo“, soudí paní ředitelka, která se ujala logicky role šerifa.

Na osazenstvo školních lavic čekaly disciplíny a úkoly vskutku nápadité a nevidané. Celé westernové dopoledne bylo vlastně takovým kurzem pro správné zálesáky. Na jednotlivých stanovištích vrhali kluci i děvčata lasem, házeli tenisákem na konzervy s „kovbojskou stravou“, absolvovali koňské závody, jako ti nejdříve z drsných se pouštěli do závodů v ruční páce, v improvizovaném baru pili „abstinenčně“ upravenou whisky pro pravé pistolníky a skvěle si vedli i v desítkách dalších úkolů z dob Divokého západu. Organizátoři neopomenuli skutečně nic v „šerifovně“ byla zřízena dokonce vězeňská cela, kde skončil ne jeden hříšník z dětského kolektivu. Ale nejen ti. Za mřížemi putoval nakonec i nepoctivý šerif, který obíral zlatokopy z nedalekého rýžoviště zlatého prachu a nuggetů o jejich kořist.

Všichni kluci a děvčata prošli westernovým dopolednem na výbornou. A právě je v čase oběda ozdobily nefalšované šerifské hvězdy, které jim připula osobně ředitelka Radka Kocúrová. A tak se stala ZŠ Holečkova školou plnou šerifů a tím pádem také tou nejbezpečnější školou nejen v Blatné, nejen na okrese a v kraji, ale v celé České republice. Zákon tady platí mnohonásobně přísněji, než platí na opravdovém Divokém západě a než platí na současném Divokém východě.

Jaké by to bylo westernové dopoledne, kdyby na jeho konci chyběl táborák s tradičním opékáním burřů. K dobré chuti ratolestem vyhrávala country kapela „Tamy“ čili iluze byla dokonalá.

Děti byly dokonale šťastné a toho odpoledne mířily domů plny nevěšdních dojmů. Pedagogický a vychovatelský sbor ZŠ Holečkova Blatná opět posunul laťku o hodně výš. Jeho členky a jeden mužský člen opětovně prokázali, že pečují o děti přesně v souladu s pravidlem velkého učitele národů: „Škola hrou“. J. A. Komenský by z nich měl radost a poželhal by jim!

Vladimír Šavrdra

Úspěchy studentů po absolvování v Základní umělecké škole v Blatné

V minulých číslech SOBáčku jsem se zmínil o historii ZUŠ a o dosahovaných výsledcích žáků. Nutné je zdůraznit kvalitní práci učitelského sboru, který žáky vyučuje. Připravují je na veřejná vystoupení, soutěže, ve výtvarném oboru na výstavě, v tanečním oboru muzikály, aj. Důležitým úkolem učitelů je připravovat žáky na další studia na středních školách. Během několika uplynulých let studovalo na konzervatoři osmnáct žáků. Sedm žáků studovalo Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem. Na škole vyučuje 23 učitelů v oboru hudebním, výtvarném a tanečním.

Vyučováno je na 400 žáků. Škola patří k nejlépe hodnoceným z 32 ZUŠ v kraji.

Poděkování patří všem učitelům, i těm, kteří na výuku dojíždí z Českých Budějovic, Plzně, Strakonice, Písku. I těm, kteří začínali studovat v ZUŠ a nyní jsou již učiteli.

Jak vzpomínají někteří žáci na školní léta v ZUŠ:

„Lucie Chmelařová“

Již jako malé dítě jsem velice toužila hrát na příčnou flétnu, a tak jsem jako 6 ti letá otevřela dveře do ZUŠ v Blatné. Proč právě příčná flétna? Učaroval mne její krásný tón a třpytivá barva stříbra. Pak přišel den, kdy jsem poprvé držela v ruce svou vysněnou příčnou flétnu. Už tehdy jsem si byla jistá, že mně bude hudba provázet celý život. Pod pečlivým a starostlivým dohledem svého učitele Stanislava Luxe a podpory rodiny jsem překonala začátečnické problémy. Začala jsem se těšit z úspěchů, které následovaly. Prvním impulsem k rozhodnutí dále studovat hudbu, byla bezesporu soutěž, kterou pořádala Konzervatoř Plzeň. Já, coby žákyně ZUŠ byla vyzvána předvést svůj hudební výkon. Získala jsem třetí cenu a odměnou byla konzultace na konzervatoři. Tento úspěch mne utvrdil v tom, co chci v životě dělat. Do dnešního dne nepřestanu být vděčná svým učitelům v ZUŠ. Panu učiteli Stanislavu Luxovi, učitelce Petře Holubové a Václavu Holubovi, kteří se o mne se zájmem a trpělivostí starali a naplnili mne láskou a respektem k hudbě. Děkuji i svým rodičům, kteří mne podporovali a udrželi při hře a dodávali odvalu poprat se s nelehkými začátky.

Lucie Chmelařová na Konzervatoři v Plzni u profesora J. Ostrého vystudovala hru na příčnou flétnu a získala čestné uznání v Mezinárodní soutěži Concertina Praga. S flétnovým kvartetem Blogleld kvartet první cenu s titulem Laureát na soutěži Karla Dietterse z Diettersdorfu. Dále vystoupila v Rakousku na Neuberger Kulturtagu v Rakousku pod vedením profesora J. Ostrého. Nyní se věnuje pedagogické činnosti.

„Václav Vonášek“

Jeho hudební dráha začala v blatenské ZUŠ. Začal hrát na zobcovou flétnu, klarinet a později se věnoval hře na fagot. Studoval plzeňskou konzervatoř pod vedením profesora Ladislava Šmidla a Matouše Křiváčka. Následovalo studium na Hudební akademii múzických umění v Praze ve třídě profesora Františka Hermana a Jiřího Seidla, kde po ukončení získal magisterský diplom. Na téže škole získal doktorát. Na základě československé soutěže Talent rok 2002 získal roční stipendium Royal collge of Muzic v Londýně. Uspěl též v mezinárodní hudební soutěži International Double Reed Societ v australském Melbourne. Dalším úspěchem byla mezinárodní soutěž Ard v Mnichově. Za vynikající studijní výsledky mu byla udělena Cena ministryně školství, mládeže a tělovýchovy. V mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro 2009 získal první místo ve hře na fagot. V současné době působí jako stálý hráč v Berlínské filharmonii v Německu.

K následujícímu 75. výročí od založení nynější ZUŠ přeji žákům a učitelům v další práci hodně úspěchů.

Mgr. Josef Škanta

Blatenští dudáci v letech 1994-2004

Mezi lety 1994–1997 proběhla v souboru velká obměna členů. Starší generace žáků v souboru Blatenští dudáci ZUŠ Blatná dospěla – někteří žáci se rozutekli na střední školy, jiní z důvodu důležitějších povinností soubor přestali stíhat a museli ho opustit. Do této kapely byli nově zařazováni žáci mladšího věku. Tito členové se v průběhu nastávajících let párkrát obměnili, ale většina z nich hrála se souborem až do roku 2000. V těchto letech tvořili hlavní základ souboru dudáci Jiří Turek, Martin Hanuš, Zuzana Maroušková, Jakub Hanuš a Jana Vestfálková. Na klarinet hrál Jaroslav Plechatý. Velkou skupinu v souboru tvořily houslistky. Mezi ně patřily Eva Cvachová, Daniela Jankovská, Anna Stejskalová, Eva Rodová, Alice Melicharová a Iveta Balková. Na kontrabas hrál do roku 2000 Tomáš Slezák. V tomto období z důvodu velkého nástrojového obsazení mezi sebe soubor přibral také sólové zpěvačky, kterými byly Jaroslava Maxová, Eva Šabatková, Jana Hasalová a Kristýna Strnadová. V tomto složení se soubor prezentoval mezi lety 1994 až 2000.

Roku 1994 se v Blatné konal již 7. ročník Mírových slavností, o kterých jsem se zmiňovala v předchozí kapitole. Tyto slavnosti v roce 1994 získaly nový název – byly přejmenovány na Blatenské hudební slavnosti. Zde, jako každý rok, soubor Blatenští dudáci ZUŠ Blatná celou akci zahajoval a celkově se zapojil také do organizace. Slavností se tento rok nově zúčastnili muzikanti z Amstettenu, kteří byli pro velký úspěch následně

každoročně zváni. Mezi další významná vystoupení dudáků v těchto letech patřilo vystoupení v Českých Budějovicích na výstavě Hobby, dále vystoupení na Mezinárodním dudáckém festivalu ve Strakoncích, vystoupení na vernisáži Mezinárodní výstavy Lidice a mnoho dalších akcí.

Ve školním roce 1999/2000 se konala Celostátní soutěž ve hře na lidové nástroje. Soubor Blatenští dudáci se úspěšně dostal do celostátního kola, které se konalo ve Vysokém Mýtě – zde soubor úspěšně sklídl 3. místo z celkového počtu jedenácti kapel. Soutěžilo se i v sólo kategorii a kategorii komorních souborů. Jiří Turek získal ve hře na dudy 1. místo, Matěj Válek taktéž ve hře na dudy 2. místo, komorní soubor, který se skládá ze členů Blatenských dudáků, pak obhájil 3. místo.

S novým školním rokem, tedy s rokem 2000, přišla do souboru i nová posila, co se vedení týká. Společně s Martinem Škantou se ujala vedení souboru bývalá členka, dudučka Jana Janovská, která pomohla s vedením do roku 2002. V roce 2002 jí nahradila učitelka Vlasta Borovičková. Soubor se mezi lety 2000–2004 skládal z těchto členů – na klarinetu hráli Jan Křivanec, Jaroslav Plechatý, Jakub Gajdušek, Jana Rodová, Kateřina Škantová a Ondřej Hejduk. Houslovou složku tvořili hudebníci Petra Sedláčková, Rudolf Fiala, Klára Behenská, Gabriela Behenská, Jana Viktorová, Marcela Francová a svojí hrou přispěla i pedagožka ze ZUŠ v Blatné – Vlasta Borovičková. Na dudy hráli Matěj Válek, Eva Šitnerová, Jan Křivanec a Jakub Hanuš. V souboru se objevily taktéž nové zpěvačky Jana Kudrlová, Michaela Čadková a Marcela Brožová, které později vystřídaly Lucie Miltová, Tereza Tvrdá a Petra Sedláčková. Složení souboru se každý školní rok lehce pozměnilo. Jako každý rok se dudáci zúčastnili různých společenských akcí v Blatné a okolí, vystoupili na poutích v Chanovicích a v Blatné, dále si zahráli při vernisážích v Praze a na mnoha jiných tradičních koncertech pořádaných naší školou. Nejnáročnějším měsícem v roce však bývá pro dudácký soubor prosinec. V tomto měsíci soubor pravidelně hraje na Vánočních trzích v Praze nebo Českých Budějovicích, dále následují pásma vánočních vystoupení pro seniorské domy a tradiční školní vánoční koncerty.

V roce 2003 čekala soubor pravidelná celostátní soutěž ve hře na lidové nástroje. V této soutěži se Blatenští dudáci umístili na předních místech. V sólové kategorii se na 2. místě umístil Jan Křivanec a na 1. místě s postupem do ústředního kola Jiří Turek, Eva Šitnerová a Matěj Válek. Ústřední kolo proběhlo opět ve Vysokém Mýtě. I zde si svá prvenství většina z nich obhájila. V tomtéž roce byl soubor Blatenští dudáci ZUŠ Blatná pozván, aby vystoupil u příležitosti slavnostního otevření muzea známého šumavského spisovatele Karla Klostermanna v šumavském Srní. Další významné vystoupení proběhlo v obci Dražič při oslavách vstupu České republiky do Evropské unie.

V roce 2004 slavila ZUŠ Blatná 55. výročí od založení. Při oslavách nechyběla ani přehlídka školních souborů. Školní rok 2003/2004 přinesl do souboru mnoho nových mladých muzikantů. Z důvodu velkého počtu žáků byl soubor rozdělen na starší a mladší dudáckou kapelu. Tyto dvě skupiny vydržely oddělené do roku 2005. V roce 2005 se obě skupiny opět spojily dohromady v jednu. Více informací se můžete dočíst také z almanachů vydávaných k příležitosti výročí školy.

Mgr. Barbora Hájková, DiS.

Vítání nových občánků v Bělčicích

V sobotu 27. května v obřadní síni bělčické radnice proběhlo slavnostní vítání občánků z naší obce, kteří se narodili v období od prosince 2022 do dubna 2023.

Vítané děti:

1/ Timon Kadlec z Bělčic	2/ Kryštof Juříčka z Bělčic
3/ Šimon Hanzlík z Bělčic	4/ Pavel Drozd z Bělčic
5/ Amélie Černá ze Závěšiny	6/ Teodor Barnáš ze Záhrobí
7/ Nela Makovská ze Záhrobí	

Přejeme všem dětičkám a jejich rodinám do dalšího života hodně štěstí, zdraví a hodně krásných, společně strávených chvil. Všem, kteří se podíleli na přípravě a samotném obřadu vítání moc děkujeme.

Hana Bobková, matrikářka

Dětský den Bělčice 2023

V neděli dne 29. 5. 2023 pořádal TJ Sokol Bělčice se ZŠ a MŠ Bělčice a SDH Bělčice ve spolupráci s Městem Bělčice Dětský den na fotbalovém hřišti. Všechny děti dostaly u vstupu kartičku, na kterou dostávaly razítka za splněné úkoly. Těch bylo deset: stříkání starou ruční stříkačkou na cíl, opičí dráha, hod oštěpem, diskem, koulí, závody v sumo, zdobení perníčků, vědomostní kvíz, házení šipkami, zatloukání hřebíků, klič-

kovaná s míčem a následná trefa do branky. Posledním stanovištěm byl kvíz z myslivosti a střelba ze vzduchovky. Po celou dobu dvě šikovně slečny malovaly dětem na obličej. V lesíku byly pro děti připraveny nízké lanové překážky a lanový žebřík. Na závěr předvedli hasiči záchrannou akci – vyproštění řidičky zaklíněné v autě. Auto rozstříhali a řidičku za potlesku dětí zachránili.

Po splnění všech úkolů dostaly děti odměnu v podobě sladkého balíčku, párek v rohlíku a limonádu. Pořadatelé děkují všem pomocníkům, kteří se podíleli na úspěšném a sluncem prosluněném dni. Děkujeme sponzorům – Město Bělčice a ZD Bělčice, oběma děkujeme za spolupráci.

Rybáři Bělčice – rybářské závody 2023

Jako každý rok i letos se konaly rybářské závody v Bělčicích na rybníku Polívka. Od letošního roku je na rybník Polívka nádherný pohled. Všechny keře a zarostlá křoví jsou vykáceny, a tudíž je rybník najednou značně prostorný a krásný. Mohlo se tedy chytat i z míst, která dříve nebyla přístupná. Každý také ocenil, že všech 40 chytacích stanovišť bylo pěkně rozestavěno po celé délce rybníka.

Šestou hodinou ranní vše vypuklo. Každý účastník si vylosoval číslo se svým stanovištěm a vyrazil na něj, obtěžkán taškami, pruty, kbelíky s návnadami a podběráky. Soutěžící byli na svém prvním stanovišti od 6–9 hodin, poté následovala 30minutová přestávka na občerstvení a pak přesun na druhé stanoviště chytání.

Soutěž skončila úderem poledne. Žádný účastník soutěž nepodcenil, rybářské vybavení bylo bohaté, některé dokonce připomínalo Pohlreichovu kuchyň.

Dětem pomáhali rodiče nebo nejbližší soutěžící. Zde není nevraživá soutěživost, ale takový „sranda mač“. Vše se dělá hlavně pro děti, aby si to užily, a když se líbí dětem, jsou spokojeni i rodiče. Děti se mohly občerstvit točenou malinovou limonádou a párkem v rohlíku, to vše zdarma. Pro dospělé byl připraven zlatavý mok s pěnou, káva a zákusky, víno a uzené klobásy.

Každý chycený úlovek se správně změřil a zapsal rybáři na chytací lístek. Po skončení soutěže byly lístky vybrány, sečteny a připraveny k vyhlášení vítězů.

V dospělé kategorii chytalo celkem 14 rybářů a v dětské kategorii 18 rybaříků.

Kategorie – dospělí

1. místo: Rudolf Bezpalec – 284 cm
2. místo: Tomáš Pechr – 208 cm
3. místo: Pavel Pechr – 190 cm

Kategorie – děti

1. místo: Adam Sedlák – 107 cm
2. místo: David Kočí – 87 cm
3. místo: Václav Kuba – 76 cm

Soutěžící s umístěním na prvních třech místech obdrželi zlaté poháry a medaili s věnováním.

Každý dětský účastník rybářských závodů získal zlatou medaili na zelené stuze. Medaile do soutěže vyrobil a sponzorsky věnoval p. Josef Lehečka, rodák z Bělčic. Medaile byly glazurované z obou stran s vyobrazením kapříka, s datem 10. 6. 2023 a nápisem Rybník Polívka. Moc se líbily, byly úžasné. Ještě jednou moc děkujeme.

Dětským účastníkům rybářských závodů dostali ceny, které se hodí při rybářském sportu – háčky, návnady, policajta, kolečko se silonem, navijáky, krmení pro ryby atd.

Ceny obdržely i ty děti, co nic nechytly. A bylo úžasné je pozorovat, jak si odnáší plnou náruč cen.

Po vyhlášení vítězů následovalo rekreační chytání a občerstvení.

Nečekaný vítr však náhle předsedovi spolku Luboši Maškovi převrátil rybářské křesílko do vody a vlnky ho odnášely doprostřed rybníka. Všichni pozorovali předsedu, zda svým prutem křeslo vytáhne. Podařilo se. Následoval velký potlesk a smích. Kromě ryb a křesla byla chycena spousta veverek a také žába.

Děkujeme všem rybářům za účast a za rok opět na viděnou.

Městu Bělčice děkujeme za zapůjčení stanu a pivních setů.

ZD Bělčice děkujeme za půjčení pípy, skla, a hlavně za sponzorský dar, a to párků pro děti.

Míše Hroníkové patří velké poděkování za úžasnou fotodokumentaci celé soutěže.

Rybářský spolek Bělčice

Poutové dny v Bělčicích

Léto je v plném proudu a mnoho z nás má za sebou letní dovolenou, na kterou se každý z nás těší celý rok. Šťastnější jsou nyní pochopitelně ti, kteří na své volno teprve čekají. A proto jim přejme ať se jim dovolená vydaří.

Ale vraťme se na konec června a začátek července. Konec června byl z obecního pohledu velmi hektický. S blížícím se termínem bělčické poutě se finišovalo především na naší základní škole. Realizace nové fasády na budově ZŠ se prolínala s pracemi na rekonstrukci školního hřiště a přiznám se, že jsem si chvíli myslel, že jsme si ukrojili příliš velký krajíc. Ale zhotovitelům, kteří byli úspěšní ve výběrových řízeních, se nakonec povedlo vše zdárně dokončit. Nyní má škola nový „kabát“ a školní hřiště, které splňuje parametry hřiště moderního, kde se budou žáci základní školy učit sportovním aktivitám. Jak už jsem zmínil, obě akce se vydařily na jedničku. Tímto bych chtěl poděkovat firmám Krameš Luboš a SVS Blatná za vstřícný přístup a zdárné dokončení prací ve stanoveném termínu.

A jak to vše probíhalo o poutových dnech v Bělčicích? Vše začalo ve čtvrtek 29. 6. promítáním filmu Děti Nagana na již zmíněném novém školním hřišti. Počasí nám přálo a bylo příjemné teplo. A protože nás tentokrát netrápil ani vítr, bylo opravdu krásně. Projekce byla řádně připravena a po setmění okolo půl desáté večerní se začalo. Vybraný film Děti Nagana snad zaujal nejednoho diváka. Věřím, že nakonec všichni odcházeli spokojeni a budeme se všichni těšit, že se promítání pod širým nebem bude opakovat. V pátek 30. 6. se v kinosále v Sokolovně uskutečnila školní akademie, kde diváci mohli shlédnout představení, které děti základní školy pilně nacvičily. Následovala programem nabitá sobota 1. 7. Od 11:30 probíhaly v areálu Jezdeckého spolku v Podruhlí jezdecké závody. Vše bylo dokonale připravené a divákům a účastníkům závodů a se muselo líbit. Počasí bylo skvělé a v kombinaci s výborným občerstvením se zde dala strávit krásná sportovní sobota. Od 13:00 se už hlásily jednotlivé SDH z okolních obcí k závodům hasičským, které se konaly pod lípami „U třech křížů“ v Bělčicích. I zde bylo vše pečlivě připravené. Město Bělčice zajistilo stany a sezení, SDH Bělčice se ujal občerstvení a cca ve 14:00 se naplno zavodilo. Vše běželo jak na drátkách a před pátou hodinou se vyhlášovaly výsledky. Rád bych všem členům SDH Bělčice tímto moc poděkoval za spolupráci. Objednání velkých nafukovacích atrakcí pro děti se ukázalo jako celkem dobrý tah, neboť na atrakci „volný pád“ byla snad nepřetržitá fronta nedočkavých dětí (později i hasičů). Večer od 19:30 bylo již nachystané podium a kapela Avengers. Muzikantům se rovněž zaslouží poděkovat, protože hráli výborně. A protože vše zapadlo do sebe jak mělo, poutová zábava se vydařila také na výtečnou. Mnoho práce je s přípravami a z toho plyne, že musí být také spousta práce s úklidem. Tímto

chci opět poděkovat všem zaměstnancům města Bělčice, protože v neděli v 10:00 by nikdo nepoznal, že zde něco probíhalo. Poslední větší akce proběhla v neděli na základní škole. Zde byli pozváni kantoři, kteří na naší škole, která slavila 200 let

výročí, v minulosti i přítomnosti působili a působí. Pozvání na tuto krásnou událost přijali také paní Blanka Stehlíková, dcera našeho slavného rodáka Ladislava Stehlíka a pan senátor MUDr. Tomáš Fiala, který je současně ředitelem nemocnice Strakonice. Jsem moc rád, že se na této krásné akci objevili a touto cestou jim oběma moc děkuji. Ve 14:00 vše odstartovali žáci základní školy dvěma písněmi s přáním všeho dobrého naší škole. Po vystřídání všech řečníků (starosty, pana senátora, paní Stehlíkové, ředitelky Španihelové a pana Holuba) došlo na hromadné foto přítomných kantorů a krájení dortů. Nutno zmínit, že nám, bývalým žákům zdejší školy, udělala obrovskou radost účast našich nejstarších učitelek paní Jeničkové a Dlabačové. Ale samozřejmě i setkání s ostatními bylo úžasné a všem přeji pevné zdraví a ještě mnoho podobných setkání. Naše současné učitelky ZŠ měly všechno pečlivě nachystané a každý, kdo si školu prošel byl velmi mile překvapen, jak je vše krásně připravené.

Takto ve stručnosti probíhaly poutové dny v Bělčicích v roce 2023. Bylo to náročné, ale moc pěkné. Na závěr mi dovoluňte popřát všem čtenářům a nejen jim, krásný zbytek léta, mnoho zážitků na výletech a dovolených.

Pavel Vejšický, starosta Bělčice

Hasičská soutěž

Dne 1. 7. 2023 pořádal sbor dobrovolných hasičů města Bělčice ve spolupráci s městem Bělčice soutěž v požárním útoku. Soutěže se zúčastnilo celkem 11 družstev včetně místních hasičů. Přivítali jsme družstva z obcí Záhrobí, Skaličan, Předmíře, Chlumu, Hornosína, Závšína, Podruhlí a Hajan.

Na prvním místě se umístilo družstvo z Chlumu, na druhém Předmíř A a třetí místo obsadilo družstvo z Hornosína.

Součástí akce byl požární útok, štafeta a na své si přišly i děti pro které byly připraveny soutěže a skákací hrady, které na tuto akci zajistilo město Bělčice.

Děkujeme všem zúčastněným, pořadatelům a výhercům ještě jednou blahopřejeme a těšíme se příští rok opět v soutěživém duchu.

Olympiáda pro babičky a dědečky

26. květen byl pro nás velkým dnem, neboť se v Bělčicích před knihovnou uskutečnila letní Olympiáda pro babičky a dědečky. Organizátorem se stala knihovna Bělčice a školní družina. Úvod celé olympiády tvořilo přivítání, vysvětlení organizačních věcí a pak již nic nebránilo tomu, aby děti mohly zamávat olympijskou vlajkou a slavnostně nastoupit. Děti vpochoďovaly před seniory a zazpívaly naučenou olympijskou hymnu. Poté pověsily všech pět olympijských kruhů a bylo vysvětleno, která barva kruhu znázorňuje, jakou zemi:

modrý kruh – Evropu, černý kruh – Afriku, červený kruh – Ameriku, žlutý kruh – Asii, zelený kruh – Austrálii

Potom byl zapálen pomyslný olympijský oheň a vše začalo. Děti se rozeběhly ke svým určeným stanovištím a vyčkávaly soutěžící. Na všechny děti a organizátory byl moc hezký pohled, neboť měli sladěná bílá trika s namalovanými olympijskými kruhy. Ale i mnohé soutěžící babičky v seniorském věku nezklamaly. Přišly v mikině s kšiltovkou, kšilt dozadu, a s chůzí slavného rappera. Smysl pro humor a úsměv je totiž všelék na každou bolístku. Byl to takový dětský den pro babičky a dědečky.

Bylo připraveno celkem devět stanovišť, na kterých seděly děti a čekaly na soutěžící seniory, kteří k nim přijdou. Soutěžilo se v různých

disciplínách – házení míčků do plastové nádoby, počítání do dvaceti, výběr správného slova na písmenko M a L, čtení kresleného příběhu „O budíku a jeho vybitých baterkách“ atd. Nechyběl slalom se lžící mezi kuželkami a také chůze po stopách slepičky.

Všichni soutěžící své úkoly krásně zvládli a děti se jim snažily pomáhat. Po vyhlášení výsledků a velkém potlesku následovalo předávání perníkových medailí všem a losování bohaté tomboly. „Pračky a sušičky již zde v tombole nebyly, byly již předány dříve“, konstatovala jedna babička.

Odpočinek a posezení nám zpříjemnily čerstvou a voňavou kávou paní Blanka a paní Janina. Nechyběl ani sladký zákusek. Děti si mezitím na pikniku v trávě pochutnávaly na sladkých muffinech s vanilkovým krémem a zaposlouchaly se do hezkého vyprávění babičky Jarky, která vzpomínala na dobu, kdy ona byla dítětem.

V době, kdy ještě nebyly mobily a tablety, přišla ze školy domů, odložila tašku do kouta a běžela pomoci mamince na pole stavět panáky ze slámy nebo pást krávy na louku. Musela sice doma pomáhat, ale i u této práce zažila s kamarády spoustu zábavy a legrace. Vždy na louce krávy páslo více dětí a ještě si při té pastvě stačily hrát na schovávanou nebo dělaly různé kotrmelce a hvězdy. Všichni se bavili, když se někomu povedl kotrmelec pozpátku přímo do kravin.

Další tajnou akcí všech místních dětí byla sklizeň dozrávajících ovoce na stromech u sousedů. Musely být velmi potichu, aby na ně nikdo nepřišel. Jednou je však nacytala jedna babička a chlapce Slávka šťouchala hůlkou do zadnice, aby slezl. To se všichni lekli a utekli, ale vždy dávali pozor, aby ani větvičku na stromě nezlomili a nikomu se nic nestalo. Dneska na to vzpomíná s humorem.

Celá olympiáda byla zakončena společným opékáním špekáčků. Děti pekly pro babičky a moc se snažily. Zvenku byl špekáček trochu tmavší a uvnitř studený. Babičkám to ale vůbec nevadilo, pochutnaly si i na studených a černé je přece na krásu. Důležité však bylo, že jsme všichni společně strávili čas.

Dětem tento den ještě neskončil. Na školní zahradě měly připravené různé soutěže, diskotéku a občerstvení. Všichni značně posílnění a unaveni se kolem 21:00 hodiny ukládali ke společnému spaní ve školní družině.

Věřím, že tato akce se stane tradicí, neboť děti byly nadšené, že mohly babičkám pomáhat a něco pro ně udělat. Babičky se cítily zase šťastné, že ještě bravurně zvládnou plnit připravené úkoly. Ale hlavně se zde propojily dvě věkové generace, které se vzájemně potřebují. Byl to krásný den.

Všem organizátorům a věrným pomocníkům ze srdce děkuji.

Děkuji také rodině Hroníkových za úžasnou fotodokumentaci.

Pasování prvňáčků na čtenáře

Koncem školního roku je v knihovnách tradicí pasovat prvňáčky na čtenáře. U nás tato slavnostní událost proběhla 6. června 2023. Nejprve každý prvňáček přečte úryvek z knihy, aby splnil podmínku, že opravdu umí číst, a poté může být pasován na čtenáře.

Prvňáček poklekne na jedno koleno a dřevěným mečem, přiloženým na rameno, je pasován na čtenáře naší knihovny v Bělčicích. Každý pasovaný čtenář dostane perníkovou medaili, knihu s věnováním a čtenářskou průkazku do knihovny na rok zdarma. Poté si vysvětlíme, jak se máme ke knihám správně chovat a co s nimi nesmíme dělat. Na závěr se společně vyfotíme, popřejeme si krásné prázdniny a těšíme se na nové knihy a příběhy v nich.

Přeji všem hezké letní dny.

Věra Mašková Vaňáčková, knihovnice

Jezdecké závody

Dne 1. 7. 2023 se uskutečnily v jezdeckém areálu v Bělčicích – Podruhlí tradiční jezdecké závody. Při téměř sedmdesáti startech mohli diváci sledovat koně a jezdce z Plzeňského, Středočeského a Jihočeského kraje. Diváky zaujala též ukázka voltážního výcviku patnácti dětí z našeho jezdeckého spolku, kterou předváděly na třech koních různé velikosti.

Poděkování za každoroční finanční podporu činnosti Jezdeckého spolku Bělčice patří především Městu Bělčice, které je také spolupořadatelem této akce. Činnost spolku finančně podporuje také Jihočeský kraj a NSA.

Jezdecké závody také podpořili: Kajser s. r. o, ZD Bělčice, Leifheit Blatná, p. MVDr. Marie Cízová, Zahradní technika J. Hrdina, Pivovar Březnice. Zvláštní poděkování patří i panu J. Zemanovi, na jehož statku naši činnost můžeme vykonávat již desátým rokem. Jezdecké závody by se také neobešly bez pomoci zdravotního a technického zabezpečení. Všem děkujeme.

Na závěr mi dovoluete vás pozvat na druhé letošní jezdecké závody, které se budou konat dne 26. 8. 2023. Zb. Novotný JS Bělčice

Ohlédnutí za činností Tělocvičné jednoty Sokol Bělčice v roce 2023

Tělocvičná jednota Sokol Bělčice má v současné době 135 členů, z toho 52 dospělých a 83 mládeže.

Členové jsou zaregistrováni v oddíle sokolské všestrannosti a sportovním oddíle kopaná.

- Oddíl všestrannosti – velmi oblíbené a hojně navštěvované je cvičení rodičů s dětmi i cvičení školní mládeže. Cvičitelky Hana Kočovská, Martina Dunková i Adéla Šilhová využívají velmi dobře vybavenou sokolovnu jak sportovním náradím, tak i vybavením cvičebními pomůckami k různorodé činnosti. Byl také uspořádán oddílový přebor v sokolské všestrannosti, kdy byli odměněni všichni soutěžící diplomy a drobnými dárky a na závěr si všichni opekli oblíbené špekáčky na venkovním ohništi. Hráči šipek kromě pravidelných pátečních večerů v domácí herně pořádají i zúčastňují se regionálních turnajů. Další členové provozují na rekreační úrovni volejbal, stolní tenis a badminton.
- Oddíl kopané – v současné době má 5 mužstev. První mužstvo mužů účinkuje v I.B. třídě Jihočeského kraje, béčko mužů, starší žáci, mladší žáci a mladší přípravka hrají soutěže v rámci strakonického okresu. Nejlepšího výsledku dosáhlo Amužstvo mužů, které obsadilo v soutěžním ročníku 2022/23 konečně 4. místo.

V rámci kulturně společenských akcí pořádala naše tělocvičná jednota Dětský maškarní rej, na fotbalovém hřišti Dětský den a podílela se na pořádání Mikulášské nadílky u vánočního stromku na bělčickém náměstí.

Poděkování patří MěÚ Bělčice, Jihočeskému kraji a Národní sportovní agentuře za poskytnuté finanční dotace a samozřejmě všem dárcům a sponzorům. Bez jejich pomoci bychom nebyli schopni provozovat naši činnost v takém rozsahu. Dík patří také samozřejmě všem trenérům a cvičitelkám za odvedenou práci hlavně s těmi nejmenšími a v neposlední řadě i rodičům za zajišťování dopravy na venkovní utkání.

Oddílové přebory ve všestrannosti

V úterý 30. 5. se mezi sebou popasovali členové T. J. Sokol Bělčice z oddílu všestrannosti. Závodní odpoledne zahájili svou ukázkou cvičení rodiče s dětmi do 6 let. Potom se závodníci rozdělili do několika skupin podle věku. Postupně podali co nejlepší výkon v trojskoku, hodu medicinbalem, šplhu a skákání přes švihadlo. Nechybělo opékání špekáčků, ocenění všech zúčastněných a rozdávání medailí vítězům.

žáci 5. a 6. třída:

1. Čtveráková Aneta

2. Černá Mariana

3. Čtverák Vladimír, Kočovská Kateřina

žáci 3. a 4. třída:

1. Eliška Vejšická

2. Michaela Kočovská

3. David Hlaváček

žákyně 1. a 2. třída

1. Anežka Vejšická
2. Ema Nováková
3. Klára Ládrová

žáci: 1. a 2. třída:

1. Daniel Fiřt, Jan Novák
3. Josef Maštaliř

Všem, kdo pomáhali, moc děkujeme! Děkujeme i všem sponzorům.

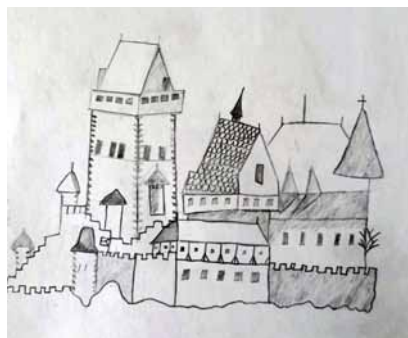
Zprávičky z bělčické školičky

Školní výlet

Ve středu 17. května se celý první stupeň vydal na výlet do Koněpruských jeskyní a na hrad Karlštejn. Od školy jsme vyjeli v 7.30. Cesta autobusem trvala cca hodinu a půl. Nejprve jsme zamířili do Koněpruských jeskyní. Tam jsme se před vstupem nasvačili a pan průvodce nás pustil dovnitř. V jeskyních bylo chladno, přibližně 10 °C. Viděli jsme krápníky, některé i ve tvaru zvířete či domku. Pan průvodce nám vyprávěl pověst o pasáčkovi, který se vypravil do jeskyně, kde viděl loupežníky, jak vyrábí falešné peníze. Také nám ukázal, jak je tma v jeskyních. Po konci prohlídky jsme měli čas si koupit nějaký suvenýr. Cesta z jeskyní na

Karlštejn nebyla tolik pěkná jako ta první. Přibližně za 30 minut jsme dorazili ke Karlštejnu. Prošli jsme si různé stánky a obchody s trdelníky a suvenýry. Když jsme došli k hradu, paní učitelky šly koupit vstupenky na prohlídku a my jsme měli čas si odpočinout. Prohlídka začala místností s modelem celého hradu a obrazů manželky Karla IV. Dozvěděli jsme se hodně informací o hradu.

Nina Langerová, 5. třída

Na konci prohlídky jsme se šli podívat na zvon, který váží 400 kg, a na studnu, která je hluboká 78 metrů. Cestou zpět k autobusu jsme si koupili ledovou tříšť nebo trdelník. Výlet byl celkově skvělý.

K. Kočovská, 5. třída

Škola v přírodě – Lovení „bobříků“ Na Losenici

V neděli 11. 6. se žáci prvního stupně ZŠ Bělčice vydali na školu v přírodě do malebné krajiny kolem říčky Losenice. Námětem pro týdenní téma se nám stali Foglarovi „Hoši od Bobří řeky“.

Většina dětí se zápletem plnila úkoly a snažila se o co nejlepší výkon, aby si vysloužila všech třináct bobříků. Získaného bobříka (mrštnosti, záchrany, oslechlosti, odvahy, síly, dobrých činů, plavce, mlčení, květin, míření, usmělostí, hladu a zručnosti) si pak lovci mohli nalepit do svého zápisníčku.

Během pobytu jsme navštívili a zhlédli korunovační klenoty na hradu Kašperk, Obří hrad, došli jsme do Kašperských Hor i na Churáňov.

Co by to bylo za školu, kdybychom se něco nového nedozvěděli? Naučili jsme se toho mnoho! O bobru evropském nám hodně zajímavosti sdělily paní Markéta Marková z NP Šumava a její kolegyně z INFOCENTRA Kašperské Hory. Za jejich poutavé vyprávění moc děkujeme. Paní Marková nás při zpáteční cestě zavedla k Hamerskému potoku, abychom si na vlastní oči prohlédli bobří hráz i bobří hrad.

Neocenitelným přínosem však bylo obyčejné společné trávení času mimo školu bez televize a mobilů, řešení drobných neshod a různých jiných situací, kdy starší pomáhají mladším a navzájem se podporují.

Domů jsme se vraceli se silnými zážitky a dojmy, což by šlo jen stěží bez party bezva holek a kluků.

Na facebookové stránce NP Šumava o nás 14. 6. 2023 napsali:

Bobří tým v Kašperských Horách

V pondělí 12. 6. navštívil středisko environmentální výchovy osobně bobří tým. Návštěva to ale nebyla ledajaká. Na výukový program Bobr evropský ze ZŠ Bělčice dorazili ve vlastnoručně vytvořených „bobřích uniformách“ a nejen to, přišli k nám pěšky asi 8 km od své ubytovny a ještě po cestě vysbírali z lesa několik pytlů odpadků. Takové návštěvy nás těší úplně nejvíc, děkujeme. Doufáme, že podobné třídy budou přibývat. Na Šumavě potom bude krásně uklizeno a bobrům evropským i jiným živočichům se u nás bude stále více líbit.

Za středisko environmentální výchovy Markéta Marková

Branné závody POKOS „Zvedněme děti od počítačů“

V úterý 23. 6. se konaly Branné závody POKOS pro oblast Blatenska, kterých se zúčastnilo 8 šestičlenných týmů ze základních škol. Již druhým rokem byl organizátorem této soutěže pan místostarosta Ounický a spolu s hasiči i vojáky z Krajského vojenského velitelství v Českých Budějovicích a s ostatními pomocníky přichystal 10 disciplín - např. práce s mapou a buzolou, jízda na raftu, střelba ze vzduchovky, kliky, poskytování první pomoci, transport raněného, hod granátem na cíl, vědomostní stanoviště apod. Děkujeme tímto za skvěle připravenou soutěž, která měla úžasnou atmosféru. Naše škola vyslala 2 týmy, které skončily na 1. a 7. místě. Tým, jenž obsadil 1. místo, postoupil do krajského kola v Českých Budějovicích, které se konalo 2. června na Výstavišti. Tato soutěž byla doprovodným programem akce Dětský den s Armádou ČR, kde bylo možné zhlédnout veškeré vojenské vybavení od aut až po zbraně. Krajské kolo bylo náročnější a jeho nálada vskutku vojenská – celkem 17 disciplín a 17 týmů z celého Jihočeského kraje. Náš tým „Mazané lišky“ složený ze čtyř chlapců a dvou děvčat si nevedl vůbec špatně. Vyniknul především na vědomostních stanovištích, při střelbě ze vzduchovky nebo v počtu uvázaných uzlů. Slabší stránkou byly fyzické disciplíny (kliky, dřepy, sedylahy), ale konečně 8. místo ukázalo, že i v Bělčicích máme velké bojovníky. Většina z nich se už nyní těší na další ročník těchto závodů. Za zajištění dopravy našeho týmu do Českých Budějovic děkujeme hasičům města Bělčice, kteří zapůjčili svou dodávku, a panu starostovi P. Vejšickému, který se ujal role řidiče.

Oslavy 200 let bělčické školy

Ve dnech 1.–6. 7. 2023 oslavila Základní škola Bělčice 200 let nepřetržitého provozu od svého založení.

Na zahájení se sešlo mnoho bývalých zaměstnanců, žáků i ostatních návštěvníků. Dokonce nás poctil svou návštěvou i senátor MUDr. Bc. Tomáš Fiala, MBA.

Více informací o průběhu celé akce se dočtete v dalším vydání SOBÁčku.

Slavnostní zahájení

Krájení dortu pro bývalé zaměstnance

„Z ničeho se nedá dělat věda
ani z vědy ne, natož pak ze života.“

Jan Werich

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Sportovní a kulturní akce

V sobotu 1. května 2023 proběhl ve sportovním areálu v Bezdědovicích fotbalový turnaj „Bezdědovický pohár“.

Turnaje se zúčastnilo 8 družstev. Mezi účastníky bylo družstvo bezdědovických žen. Bojům na fotbalovém trávníku přihlíželo mnoho diváků, kteří oceňovali nejen výkony hráčů, ale i organizaci celého turnaje. Všichni se těší na další podobné akce.

Vítězem turnaje se stal FK Kuchaři Čekanice, druží byli FC Rudí Ďáblové a třetí místo obsadil místní SK Bezdědovice.

Připomněla bych sestavu domácích SK Bezdědovice

Matouš Březnický, Jakub Kupar, Mikuláš Jícha, Štěpán Bulka, Adam Grešák, Filip Hucek, Filip Šimůnek, Jindřich Koman, Antonín Matějka, Jaroslav Brouček, Jáchym Podlešák, Jonáš Tetour, Vojtěch Dokoupil a Simon Bulka.

Letos se Bezdědovicích držela pouť o víkendu 24. a 25. června 2023. V sobotu zde byly stánky s ukázkou dobových řemesel a ochutnávkou, střelbou z kuše pro děti i dospělé, bramboráky a jiné dobroty. Ochutnat

bylo možné vyrobný sýr, klobásy a lívance.

Dále zde bylo možné vidět výrobky krajčářky, která měla s sebou i drobné keramické výrobky, které si návštěvníci sami mohli namalovat a odnést si domů. Děti a dospělí si mohli vyzkoušet,

jak se dříve vyráběla mouka z obilí. Všichni přítomní si mohli vyzkoušet střelbu z kuše.

Večer byla taneční zábava k tanci a poslechu hrála kapela Restart.

Pouťové oslavy pokračovaly i v neděli. Pro děti byl připravený skákací hrad. Pro všechny bylo připravené občerstvení. Odpoledne v obecním hostinci probíhalo posezení s heligonkou.

Letošní oslavy se vydařily a všichni se těšíme na příští rok.

Text: Alena Vestfálová, fotografie: Pavel Chaloupka

A na jaké akce se můžete těšit v následujících měsících

- 2. 9. Turnaj v nohejbale trojic O pohár starosty obce Bezdědovice mezi firmami působícími na Blatensku

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese:

www.bezdedovice.cz.

Pohádkový den dětí

V sobotu 17. června jsme v Bratronicích s menším zpožděním oslavili Den dětí.

A protože to byl Den dětí pohádkový, doprovázely jej pohádkové postavy, které si pro děti připravily různé soutěže a úkoly. Malí účastníci měli radost nejen z odměn a medailů za úspěšné zvládnutí všech disciplín, ale i z dalšího programu – loutkového divadla. Velkým potleskem ocenili

pohádku o drakovi, který se namísto princezen cpal buchtami.

Následující večerní posezení zpříjemňovala živá hudba, se kterou si přišlo zazpívat mnoho sousedů. Po setmění si nakonec děti užily lampionový průvod.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na uspořádání akce, účinkujícím i všem dětem a dospělým, kteří se přišli společně pobavit.

Text: obec Bratronice, fotografie: Marek Řezníček

Den dětí

Buzický Sbor dobrovolných hasičů a obec Buzice spolu mnoho let úzce spolupracují. Táhnou prostě za jeden provaz ku prospěchu všech. Nejinak tomu je i v oblasti podpory dětských aktivit. Letošní „Den dětí“ jako obvykle proběhl také ve vzájemné režii a poukázal na vytříbenou fantazii a vkus dospělých organizátorů.

Dějištěm oslav „Dětského dne“ bylo i tentokrát prostranství u rybníčku naproti bývalému hospodářskému dvoru. Jedinou vadou na kráse se

ukázal být dětský rybolov, jehož produktem se stali pouhopouzí tři kapři. „Škoda“, zalitoval první muž SDH Buzice Tomáš Lojík. „Přitom loni se tady nachytala ryb celá hromada.“

Nicméně celý další program vyšel na výbornou. „Hlavní zásluhu na tom měla kulturní referentka obce Markéta Srpová a její pravá ruka Lenka Hanousková. Ty vymyslely celou řadu zajímavých her a soutěží, co děti moc zaujaly,“ nechává se slyšet Tomáš Lojík. Na své si přišly i mlsné jazýčky a žaludky pětadvaceti zapojených ratolestí: „Mimo tradiční na ohni

opečené buřty byly v nabídce také párky v rohlíku nebo palačinky,“ představuje sváteční menu Tomáš Lojík.

Aby nikdo nemohl zpívat: „Co jste hasiči, co jste dělali...?“, pestrý program byl tvořen i speciální hasičskou kapitolou. „Přijela sem blatenská hasičská skupina, aby předvedla dětem ukázkou své techniky. Do akce se zapojila i naše stříkačka, kdy si malí oslavenci mohli vyzkoušet, jak se hasí. Tentokrát ne našťestí požár – spíše se pokropili navzájem a neušetřili ani dospělé,“ směje se Tomáš Lojík. Navrch vytvořili lidský řetěz, kdy si podávali vědro plné vody. To, aby si na vlastní kůži otestovali, jak vypadala likvidace ohně za jejich dědečků. Nebo spíš pradědečků.

Dětský den se setkal jen s kladnou odezvou ze všech stran. V Buzicích prostě vědí, jak správně zahrát na citlivou dětskou strunu.

„Buzický bejk“ se po devíti letech vrátil na scénu

„Buzický bejk“ je prostě nezničitelný a nesmrtelný! Legendární turnaj v malé kopané, konaný u příležitosti buzické poutě, se po devítileté odmlce znovu vrátil na scénu. A zároveň to znamenalo návrat starých pohodových časů, kdy se v létě roku 1994 premiérově koplo do mičudy. Imaginární „Buzický bejk“ poté na travnatém prostranství za vsí pobíhal vesele ještě dalších 19 let až do roku 2014. Počátky sportovní akce, která si rychle vydobyla popularitu a věhlas, byly veskrze úsměvné a humorné. Řada nadšenců, která „Buzickému bejkovi“ vdechla život, na ně dodnes vzpomíná. „Pan Samec při jednom z ročníků chytal v bráně oblečený do velkolepé dámské toalety. Nechyběl ani klobouk,“ dává k lepšímu jeden z hlavních aktérů. „Měli jsme tam taky zdravotní sestřičky, které vyčerpáným fotbalistům aplikovaly fernet (zaručený lék na všechno). V rozpuce pozdější tradice jsme mimo jiné angažovali rozhodčího, co totálně plaval v pravidlech a pískal, co mu ostatní napověděli. To samozřejmě patřilo k folklóru. Bylo to prostě o pohodě, o srandě – udělat si žízeň a dostat ze sebe starosti všedních dnů!“

Bohužel postupem let se „Buzický bejk“ začal čím dál tím více profesionalizovat. Jezdily sem týmy, které chtěly za každou cenu vyhrát a objevily se i fauly. Při posledním 20. ročníku dokonce málem došlo k bitce mezi dvěma manšafy, což už byla poslední kapka. Turnaj byl odložen k ledu.

Až letos dali členové SDH Buzice a obec Buzice hlavy dohromady a znovu turnaj obnovili. „Ovšem s původní myšlenkou jako roku 1994. Aby to byl

srandamač bez surových zákroků a honby za senzaci,“ zdůrazňuje jeden z dvojice hlavních organizátorů Lukáš Dvořák. „A našťestí to i tak vyšlo.“ Na vzkríšený turnaj se dostavily celkem čtyři týmy. Zlatou pozici těsně ovládli kanonýři ze Sedlice. Na záda jim statečně dýchali kluci z Buzic, kterým nakonec zůstala stříbrná příčka. Bronz putoval na adresu škvořetických fotbalistů. Bramborová medaile čekala na hosty ze Skaličan – ovšem také jim za maximální nasazení a houževnatost náležel obdiv a sympatie publika.

Jako nejlepší střelec turnaje byl vyhodnocen Jan Vohryzka – hráč Buzic. Na nejlepšího brankáře pasovali pořadatelé Luboše Myšiaka ze sedlického manšaftu. Titul nejlepšího hráče po právu získal Miroslav Vylita ze Škvořetic. Jako nejstarší hráč nastoupil na trávník Petr Šavrdra ze Škvořetic (56 let).

Michal Petrášek byl druhým hlavním organizátorem obnoveného „Buzického bejka“. Sám hraje za TJ Lom. Spolu s Lukášem Dvořákem i ostatními dobrovolníky odvedli dobrou práci a celá akce byla perfektně připravena. Srdečné poděkování náleží obci Buzice za sponzorskou podporu fotbalového podniku.

V průběhu celého dne se v okolí hřiště „otočilo“ cca sto diváků. I ti skvěle splnili svou roli – tleskat a povzbuzovat, takže atmosféra byla vážně úžasná.

Na Obecním úřadě byla ještě před turnajem nalezeno tričko z úplně prvního ročníku „Buzického bejka“. Také stará fotografie. Vzácné relikvie ještě více podnítily elán a zájem buzické party o návrat „Buzického bejka“ do domácího prostředí.

Takže „Buzický bejk“ opustil opět ohradu a s gustem se prohání po zelených plochách. Na porážku určitě nepůjde. To místní jistě nedopustí.

Vladimír Šavrdra

Muž, který vařil českým prezidentům. Dnes šéfuje pípě

Málokterému hostinci na Blatensku se daří tak výtečně jako tomu na návsi v Čečelovicích. Předchozí místostarosta obce Bohumil Braun si může gratulovat k tomu, že jeho nájem nabídl Miloš Hruškovi (65 let) gastronomické „šajnbě“, co vařila v Praze pro české prezidenty. Stejně tak nutno přičíst zásluhu na vpravdě „státnickém tahu“ bývalému čečelovickému starostovi Milanu Stejskalovi a všem obecním radním vůbec. Po dovršení důchodového věku Miloš Hruška přesídlil na chalupu do nedalekého Kadova. A tady slovo dalo slovo a oba muži si pláclí. Pro obecní hospodu v Čečelovicích nemohlo být lepší volby a lepší budoucnosti, jak se hned záhy ukázalo.

Otec jako vzor. A hned dvojnásobný

Tatínek Miloše Hrušky se živil jako kameník. Tohle řemeslo učarovalo i synkovi. Chtěl být po otci. „Jenže on, když jsem se mu svěřil se svým přáním, zareagoval nečekaně. ‚To bych ti musel ruce urazit,‘ zaznělo z jeho úst,“ vzpomíná stávající nájemce čečelovického hostince.

Ke štěstí české gastronomie byl Miloš tatínek i kulinářským vzorem: „Táta vařil celý život. A vařil moc dobře. Takže když jsem pustil z hlavy myšlenku stát se kameníkem, přišla ke slovu varianta číslo dvě. Vyučil jsem se kuchařem!“

Zkoušky na něho čekaly v Interhotelu Praha, závodu „Moskva“. „Tam to dýchalo luxusem a papalášstvím. Jak by ne, nacházely se tam hlavně vládní salónky. Dojížděl tam třeba Lubomír Štrougal. Běžně zde byly k vidění osobnosti Sparty Praha,“ vrací se do vzdálené minulosti Miloš Hruška. K lepšímu dává také fakt, že se ve velkém bufetu „Moskva“ denně prodávalo 2000 borščů!

Přesun na RAJ IV. a cesta výš

Po vyučení kuchařem Miloš Hruška, rozčarovaný nízkým platem, odešel do RAJ (Restaurace a jídelny) IV. Nastoupil do provozu restaurace

„U Labuté“ v Krči. „*Tam se tehdy stavělo nové sídliště. Restaurace byla den co den nabitá k prasknutí. Kšeft jako Brno,*“ uvádí zapálený kulinář. Roku 1981 kvůli přidělení bytu opět Miloš Hruška změnil působiště: „*Mým novým královstvím se stala závodní jídelna. Pracoval jsem tam jako šéfkuchař a posléze na pozici vedoucího,*“ poznamenává.

V roce 1993 se zúčastnil konkurzu na zástupce šéfkuchaře restaurace „U Vladařů“. Uspěl – a po dvou letech opět povýšil na šéfkuchaře.

Pak přišel rok 1997 a zřejmě jeho osobní „Olymp“ v celé gastronomické kariéře. „*Tehdy mně oslovila společnost PARNAS, která znovuootevřela legendární kavárnu Slávie, abych tam šel dělat šéfkuchaře. No to nešlo odmítnout,*“ usmívá se sympatický borec v „bílém řemesle“.

V kavárně Slávie poznal svou druhou ženu, která je mu dodnes velkou životní oporou. Tato pražská památka se tedy pro něho skutečně stala nezapomenutelnou a výjimečnou „šťací“.

Kavárna Slávie byla odnepaměti střediskem pro setkávání významných osobností politiky i kultury. Miloš Hruška by za dobu svého profesního působení v jejích stěnách mohl sypat zajímavé historky z rukávu: „*Herci z vedlejšího Národního divadla tu byli jako doma. Rád vzpomínám třeba na Václava Postráneckého, který už bohužel není mezi námi. Ten miloval červené víno a koňak.*“ Častými hosty byli nejrůznější státníci: „*Z našich politických tváří jsem tam snad nejvíc vidával Miloše Zemana s Petrou Buzkovou.*“

Kdyby Miloš Hruška byl sbíral autogramy slavných osob, měl za svou profesní kariéru bezkonkurenční sbírku. „*No, objevoval se u nás leckdo. Kupříkladu americký herec Gregory Peck. V pátek se navečeřel a druhý den na festivalu v Karlových Varech ho postihl zánět slepého střeva. Naše kuchyně za to ale nemohla. Docela určitě,*“ popisuje nevšední zážitky Miloš Hruška.

Jak U Vladaře, tak ve Slávii skutečně nebyla o celebrity nouze. „*Mezi ty – nej patřily bezesporu mág David Cooperfield a modelka Claudie Shiffer. Co se týká české reprezentace, tak určitě Karel Gott, Waldemar Matuška, Jiří Krampol, Chantaille Poullen,*“ vypočítává nespočitatelně.

Tváří v tvář prezidentům

Kdo si však do osobního životopisu může zaznamenat, že vařil pro české prezidenty. Miloš Hruška může – protože je to pravda. Společné fotografie s Václavem Havlem a Václavem Klausem dodnes zdobí čečelovickou hospodu, kde nyní točí pivo a vaří vyhlášená jídla.

„*Tak k Vladařovi chodil prezident Havel i naprosto neformálně. Zhruba dvakrát týdně. Ale pochopitelně tam s ním přicházely státní návštěvy. Jako jednou na Velikonoce tehdejší francouzský prezident Francois Mitterand. Objednali si spolu s Václavem Havlem silný vývar Vaverka s knedlíčky. První dáma Dagmar Havlová se tehdy nějak špatně zorientovala a hovořila o polévce z veverky,*“ směje se přímý svědek tohoto faux pas na nejvyšší úrovni.

Jednou pozval na oběd prezident Václav Havel i zahraničního lékaře, který ho operoval. „*Tomu tak chutnal pravý český guláš, že si hned objednal ještě jednu porci.*“

O druhém českém prezidentovi Václavu Klausovi však Miloš Hruška příliš nehovoří. I když vařil také pro něho. I když i s ním přicházel často do styku. Nebo právě proto? „*On prostě nebyl tak docela můj šálek čaje. Co k tomu víc říci,*“ je výjimečně skoupý na slovo kulinářský mistr.

Co Miloše Hrušku trápí na režimu po roce 1989 je fakt, že řadu vyhlášených podniků na území české metropole nechal padnout. Už proto, že s některými spojil část vlastního života: „*Co se stalo se slavnou restaurací Jizera na Václavském náměstí? Nádherný komplex s vinárnou, kavárnou a restaurací! V roce 2015 přišel krach a dnes se v objektu nachází Česká spořitelna,*“ rozohňuje se oprávněně.

V Českou spořitelnu se změnila i zmiňovaná Moskva, kde se vedle 2000 borščů denně prodalo kupříkladu 1100 bavorských vdolečků. Pod jednou střešou české speciality, podávající si ruku s ruskou i francouzskou kuchyní. A stálý host mnohonásobný „Zlatý slavík“ Karel Gott. Všechna sláva je nenávratně pryč.

Kouzlo venkova

Za dva roky, co běží obecní hostinec v Čečelovicích pod taktovkou Miloše Hrušky, došlo k nebývalému rozkvětu jeho služeb a už tak výborná pověst se zmnohonásobila. Co je podstatné – funguje zde znamenitá kuchyně, která do Čečelovic láká strávníky ze širokého okolí. A za rozumné ceny!

„*Já nechci zbohatnout,*“ zdůrazňuje stávající nájemce. „*Zastupitelé obce mají zájem na tom, aby hostinec šlapal a vytváří k tomu všestranně dobré podmínky. A já chci mít okolo sebe spokojené lidi a čisté svědomí, že jsem se nezpronevřil svým zásadám a svému dosavadnímu životu.*“

Svou nezastupitelnou roli má i kouzlo venkova. Miloši Hruškovi je tady prostě dobře. A dělá vše pro to, aby u něho bylo dobře i ostatním. Vedle gastronomie má ještě jednu velkou lásku – od roku 1988 je fotbalový rozhodčí. V 90. letech

dokonce pískal III. ligu.

Čečelovice jsou vůbec nekonfliktní a zaslíbenou vesnicí. A hospoda se správným vedením sem patří jako ryba do vody. Bez ní už by tady něco podstatného chybělo.

Vladimír Šavrdra

Dění v obci

V posledních týdnech se v naší obci událo mnohé, a tak bychom chtěli alespoň některé novinky v krátkosti zmínit.

Jelikož se hromadily stížnosti občanů na neukázněné řidiče, kteří vjíždějí do obce Doubravice a obce Nahošín

vyšokou rychlostí, byl obecními zastupiteli

odsouhlasen nákup třech nových radarů na měření rychlosti, které jsou napájeny solární energií. Radary jsou již umístěny a věříme, že se tím přispěje k větší bezpečnosti obyvatelů a projíždějící řidiči budou dodržovat předepsané rychlosti. Dva jsou umístěny v Doubravici na příjezdových cestách do obce a jeden se nachází v obci Nahošín ze směru od Mečichova. Radary upozorňují řidiče teprve krátkou dobu, ale pozitivní reakce našich občanů jsou patrné. Doufáme, že tento trend bude mít narůstající tendenci a řidiči budou dodržovat pravidla silničního provozu.

V obci Doubravice a Nahošín probíhaly také rekonstrukce obecních bytových jednotek, které jsou již u konce. Byty mají nyní nová okna, podlahy, sociální zařízení a menší, ale plně dostačující kuchyňskou linku. Od srpna budou připraveny pro nové nájemníky.

Vedle obecního pohostinství právě probíhá výstavba pergoly, která nahradí dosavadní nedostačující venkovní posezení. Pergola jistě příjemně sezení na čerstvém vzduchu a bude zde zároveň i prostor pro menší grilování. Věříme také, že přiláká v těchto dnech přibývající počet cyklistů, kteří projíždějí naší obcí. Mohou se zde občerstvit a třeba i pohovořit s místními, ti jim jistě dají rádi tip pro jejich další cestu v okolí. Dále se bude moci využít na některé obecní kulturní akce, jako je například stavění máje, což se každý rok odehrává právě před obecní hospodou, nebo pro konání vepřových hodů, které mají již také svoji tradici.

Na závěr bych ještě zmínil účast našich dobrovolných hasičů na oslavě 135 let výročí založení SDH v Záboří, která se konala 27. 5. 2023. Na této akci nás reprezentovalo družstvo mužů a také družstvo veteránů, kteří vyjeli, jak je již zvykem, s historickou stříkačkou taženou koňmi a oděni do dobových uniforem. Účastníci této akce se tedy mohli pokochat krásou koňského spřežení a vrátit se na okamžik zpět do historie. Někteří malí zájemci se mohli i krátce povozit a okusit tak kouzlo této tradice. O necelý měsíc později (17. 6. 2023) jsme byli pozváni na oslavu stejného výročí do Lažánek, kam vyjelo naše družstvo mužů. Tímto bych chtěl poděko-

vat obci Záborej a Lažánky za pozvání a vřelé přivítání doprovázené skvělou atmosférou a výbornou náladou. Velké díky patří samozřejmě také našim hasičským družstvům, která spolu s doprovody a nejmenšími účastníky reprezentovala naši obec.

Josef Vrána

TJ Sokol Doubravice – zhodnocení sezóny 2022/2023

Podzimní část sezóny nebyla výsledkově a ani herně vydařená, získali jsme pouze 9 bodů a přezimovali jsme na 10. místě z 12členné tabulky. S tímto nebyl nikdo v klubu spokojený a během zimní přípravy přišla změna trenéra nebo spíše trenérů. Odvolán byl trenér Jan Pudil a nahradili ho v tu chvíli zranění kluci – Filip Černý, Petr Pecko mladší a Jan Petrovitz. Po nástupu této trojice k trenérskému kormidlu začal fotbal všechny hráče v týmu zase více bavit, zlepšila se i účast na trénincích a celková atmosféra byla lepší. Sluší se ale Janu Pudilovi poděkovat za jeho letitou práci u nás v klubu. Jarní část sezóny byla daleko lepší ve všech směrech, získali jsme 17 bodů. Celkem jsme získali za celou sezónu tedy 26 bodů a skončili na 8. místě se skórem 49:56 branek. Nejlepším střelcem se stal Ondřej Srb se 7 brankami. Za celou sezónu děkujeme hlavně všem našim věrným fanouškům, kteří s námi jezdili v hojném počtu i na venkovní zápasy. Příprava na další sezónu 2023/2024 začne našim tradičním pouťovým memoriálem Václava Křivance a Karla Fořta staršího, který se koná v sobotu 15. 7. 2023. Nová sezóna poté začíná 20. 8. 2023.

Marcel Bečvář ml.

Den matek v Hajanech

Druhou květnovou neděli jsme oslavili v Hajanské hospodě Den Matek. Děti přednesly básničky o jarních kytičkách, ty hudebně zdátelněji zahrály na flétnu, a nakonec rozdaly všem krásné tulipány. Maminky si odpoledne užily, pochutnaly si na dobrotách, které pro ně děti samy přichystaly a poseděly společně ještě i po skončení připraveného programu.

Den dětí

Poslední květnový den jsme trochu předčasně oslavili u hasičské zbrojnice Den Dětí. Připravené byly soutěže, střílba ze vzduchovky, skákací hrad a nechybělo ani něco dobrého na zub. Na konci odpoledne dostaly všechny děti dárek. Ten, kdo chtěl, mohl si na ohýnku opéct burty. Počasí se nám vydařilo, děti se během odpoledne pořádně vyřádily a největším hitem dne bylo stříkání vody ze džberové ruční stříkačky na terč.

Hana Gregorová

Úspěchy mladých hasičů

Od posledního článku, který vyšel v květnovém SOBáčku se toho u mladých hasičů v Hajanech stalo mnoho a jsme rádi, že se můžeme pochlubit skvělými výsledky našich dětí. První letošní soutěž jsme zahajovali 6. května na Otavském plamínku ve Strakonici, kde je vždy velká konkurence. Celkem soutěžily za Hajany 3 družstva, 1 starší a 2 mladší. Mladší hasiči se umístili na 4. místě, kde jim na bronzovou medaili chybělo opravdu málo. Pro druhý tým mladších byla soutěž na Otavském plamínku premiéra a vše vypadalo slibně, ale bohužel chybně zapojená hadice B do rozdělovače je poslala na poslední místo. Starší hasiči na Otavském plamínku předvedli vynikající útok a s časem 20,37 s na Otavském plamínku nenašly konkurenta a právem si ze Strakonice odváželi zlaté medaile. Dále nás čekala okresní soutěž družstev mladých hasičů PLAMEN, která se letos konala 27. 5. ve Vodňanech. Zde soutěžilo 1 mladší a 1 starší družstvo. Mladší družstvo se zde umístilo na 5. místě z celkových 12 družstev, starší družstvo mělo stejný počet bodů s družstvem z Pražák, kde se posuzoval lepší čas útoku, kde vyšel Pražák lépe a starší obsadili 4. místo z celkových 9 družstev. Děti dále soutěžily na výročí SDH ve Lnářích, kde obsadilo družstvo starších 2. místo. Dále jsme zaznamenali veliký úspěch i ve střední třídě dorostu, kde Eliška Krejčí za Hajany vyhrála okresní soutěž a dostala se na Krajskou soutěž, kde skončila na vynikajícím 4. místě. Dětem bychom chtěli poděkovat za jejich výkony a za reprezentování obce Hajany.

Soustředění na Zlaté Studně

Již třetím rokem pořádáme o víkendu před prázdninami soustředění pro mladé hasiče. Letos jsme byli s dětmi na Zlaté Studně. Na sobotu byl naplánovaný pěší výlet na Kvildu, kde jsme měli několik zajímavých zastávek. První zastávka byla na Jezerní slati. Poté jsme navštívili jelení a rysí výběh, kde jsme měli domluvenou přednášku. Počasí nám přálo, a tak se děti cestou na Kvildu vykouply v ledovém Kvildském potoce. Na Kvildě jsme si dali chutný oběd v místní pizzerii – mimochodem doporučujeme. Po obědě byla domluvena návštěva horské služby – prohlídka techniky + přednáška o práci horské služby. Po celé době pobytu děti trénovaly hasičské dovednosti. Při návratu zpět domů jsme se zastavili na Čenkově pile, kde jsme navštívili malou vodní elektrárnu – opět s erudovaným výkladem. Zde jsme se také na soutoku Vydry a Křemelné vykouply.

Tomáš Blovský, vedoucí mladých hasičů

Hajanská pout'

2023

www.obechajany.cz

Sobota 29. 7.

od 13:00

Fotbalový turnaj (registrace na místě)

od 18:00

Vyhodnocení výsledků za Hajanskou hospodu

od 19:00

Posezení s reprodukovanou hudbou

Neděle 30. 7.

14:00 - za hospodu

Úvodní slovo starosty Obce Hajany
Slovo starosty SDH Hajany

14:15

Doprovodný program

14:30

Slavnostní průvod ke kapli sv. Anny
Položení věnce k pomníku padlých
Mše svatá

15:30 - 16:30

Prohlídka hasičské zbrojnice
a ukázka požárního útoku

16:00 - za hospodu

Hudba pana Koubka

Celý den od 10:00

Otevřeno muzeum, řemeslný jarmark,
kolotoče a střešnice

Projekt

„Venkovní mobiliář pro vícegenerační setkávání“

bude realizován za pomoci
finančního příspěvku Jihočeského kraje, v rámci
Programu obnovy venkova Jihočeského kraje v roce
2023.

Rozpočet akce: 359 500,- Kč

Získaná dotace: 155 000,- Kč

Jihočeský kraj

Kulturní dům

Dne 27. května jsme si v obci
připomněli vznik našeho kulturního
domu a společenský život, který v něm
po celá léta probíhal. Tak jako v době
otevření KD obec pozvala nejstarší
jihočeskou dechovku zvanou Babouci. Při
poslechu, ale i tanci a dobrém občerstvení
v prostorách a na sále kulturního domu se

vzpomínka vydařila.

K historii kulturního domu. Stavba započala v roce 1971, kdy byla zbourána budova Pastouška, stojící na místě současného domu. Dokončena byla v roce 1973. V sobotu 3. listopadu 1973 byl Kulturní dům otevřen společenskou událostí, na které hrála kapela Babouci. Kulturní dům je

po celých 50 let využívan k setkávání občanů na společenských událostech jako jsou plesy, dětská setkání, rodinné oslavy.

Stavbu domu prováděli především místní občané v tak zvané Akci „Z“. Akce „Z“ byla v době so-

cialismu neplacenou, dobrovolnou pracovní činností obyvatel, kteří ve svém volném čase pomáhali obcím s potřebnými pracemi.

V přízemí domu je hospoda, ve které se po celá léta občané scházeli na pivo a kus řeči. Při pivu se zde řešilo vše, co patřilo k životu rodin i společnosti. Škoda jen, že nyní hospoda nefunguje.

V roce 2018 začaly velké úpravy sálu KD a přilehlých místností. V roce 2022 byla také dokončena oprava místnosti v pravé části přízemí, kde vznikla společenská místnost pro místní dětskou skupinu.

Fotbal hasičů

Na plácku u rybníku, kde bylo vytvořeno provizorní fotbalové hřiště se sešla skupinka chlumských a blatenských fotbalistů k fotbalovému boji. V prvním utkání se

proti sobě postavili chlumští muži a blatenské ženy. Druhý zápas byl čistě

Sbor dobrovolných hasičů Hajany

a obec Hajany

Vás srdečně zvou na tradiční noční hasičskou soutěž.

a oslavu **125** let založení sboru.

Memoriál - Václava Vaněčka

Dne 2. 9. 2023 od 20 hodin v Hajanech u hasičské zbrojnice.

Na akci zahraje kapela

AVENGERS

chlumský. Utkali se ženatí muži s muži svobodnými. Jak výsledek tohoto souboje skončil je vlastně jedno, protože důležitý byl pohyb a setkání soupeřů i přihlížejících.

Chlumští indiáni

V prostorách indiánské osady se v pátek 23.6. a v sobotu 24.6. sešli indiáni. V pátek to byli většinou indiánští tátové, kteří postavili a přichystali osadu na druhý den. V sobotu se sešlo velké množství dětí i rodičů ke krásně přichystaným hrám, skvělým dárkům, které si děti za vysoutěžené body odnášely domů.

Nechybělo ani občerstvení. Zmrzlina, pivo, limonády, grilovaná masa i grilované ryby. Děkujeme indiánům veteránům, že se o naši osadu tak pečlivě starají.

Miluše Kordulová

zajistit „našeho“ velikána, všem jmenovaným upřímně děkuji. Neváhala jsem kontaktovat pana Ing. Pavla Pavla, který konstatoval, že kámen nespadol sám, ale že jsme ho dočasně zajistili dobře. Zákaz vstupu do jeho blízkosti je však na místě. Rozjel se řetězec otázek bez odpovědí, které nám ukáže teprve čas. Kdo je zodpovědný, kdo zajistí další práce s tím spojené, kdo je zaplatí, chceme mít viklan spadlý nebo zpátky na svém místě? Chceme ho viklajícího se nebo zafixovaného? A kdo o tom vlastně rozhodne? Nicméně Ing. Pavel Pavel je ochotný podílet se na usazení viklanu, protože všechno, co se nám v životě děje, je vlastně výzva, že?

Přeji všem krásné zdravé léto.

Vladimíra Tomanová

Jarní turnaj v malé kopané

Obec Kadov a „mládež“ Kadov uspořádali v sobotu 13. května 2023 Jarní turnaj v malé kopané. Turnaje se za aprílového počasí zúčastnilo 5 týmů, které si s chutí zahrály, pojedly dobrého jídla i popily lahodného moku. Pohár za první místo si odnesla Slatina, druží byli Bobáci, třetí příčku si zabezpečili Alkoholici Písek, čtvrté se umístily Běšiny a pátý byl THC Kadov. Ocenili jsme i nejlepšího brankáře a střelce. Mládežníci slíbili, že příští rok se akce zopakuje. Děkujeme všem – zúčastněným týmům i pořadatelům.

Setkání důchodců v Kadově

Podívejte se na malou foto z tradičního Setkání důchodců, které se konalo v pátek 23. 6. 2023 v bývalé škole v Kadově. Předtančení připravila slečna Kateřina Kočovská se svými svěřenkyňkami ze ZUŠ v Blatné, k tanci i poslechu zahrála kapela pana Koubka a dopravu i občerstvení zajistila

Obec Kadov ve spolupráci s SDH Kadov.

Fotografie: Jiřina Kočovská

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Cizí chvála přináší tobě jen tehdy čest, když ten, kdo tě chválí, chvály hoden jest.“

František Ladislav Čelakovský

Vážení a milí, budme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě hezky, nejen v této krásné letní době...

Sledujte naše webové stránky www.kadov.net, budeme Vás informovat.

O čem víme, co se chystá a že se děje?

Neděle 13. 8. – Výlet do zoo v Plzni

Sobota 26. 8. – Pečení bramboráků v Poli

Pátek–sobota 25.–27. 8 – Trabant sraz v táboře ve Vrbně

Sobota 23. 9. – Viklanské hrátky pro děti v Kadově

Sobota 23. 9. – Ukončení sezóny v Poli grilovačkou

Viklan se nám neviklá

„Tak nám zastřelili Ferdinanda“ – to je Švejkova známá hláška a já nyní pravím: „Tak nám sundali viklan“. Nevíme kdo, nevíme přesně kdy (v pozdní pátek 23. 6. až v neděli 25. 6.), nevíme jak a taky nevíme proč?

Každopádně viklan byl sesunut do polohy, v které je bez zajištění velmi nebezpečný. Díky Bohu se nikomu nic nestalo! Ač má své majitele (kámen se nachází na soukromém pozemku) a vyhledávatelem a správcem přírodní památky je Jihočeský kraj, zvládnutí celé situace a zajištění kamene padlo na obec. V místní firmě LARIX-TOZ s. r. o. jsem narychlo sehnala a na místo dovezla železniční pražce a bukové klínky a bratři František Červený a Jiří Nováček mi pomohli (spíš za mé asistence provedli)

Letem proti času se zastávkou v Kadově u viklanu

V sobotu 17. června projela Kadovem a navštívila, ještě viklající se viklan, XXIII. Písecká jízda historických vozidel. Podívejte se na malou fotoreportáž.

Fotografie: Lucie Kočovská

Hledá se kuchař/kuchařka na sezónu 2024 (květen–červen a září). V případě potřeby ubytování v areálu zdarma. Bližší informace získáte u pana Holého na telefonním čísle +420 605 631 398 nebo na e-mailu milos.holy@taborvrbno.cz.

Dětský den ve Vrbně

V sobotu 27. 5. 2023 uspořádali SDH Vrbno, Rodiče Vrbno, Obec Kadov a další skvělí lidé za podpory stejně skvělých sponzorů, pod vedením Ing. Renaty Prokopiusové, tradičně netradiční Dětský den. Netradiční byl v tom, že finanční výtěžek z tohoto dne byl věnován rodině naše-

ho zdravotně postiženého občanka Ríši z Vrbna s velmi vzácným onemocněním Renpenning syndromem. Širokospektrální zdravotní péče, které je v tomto případě potřebná a pomáhá, není hrazena žádnou zdravotní pojišťovnou. Více o pomoci Ríšovi se dovíte na www.donio.cz pod názvem Pomozte Ríšovi se vzácným syndromem k plnohodnotnějšímu životu.

Podívejte se na foto z tohoto dne, za který upřímně všem pořadajícím, podporujícím i zúčastněným DĚKUJEME.

Text: Vladimíra Tomanová; fotografie: Miloš Holý

Na místě pod meteorologickou stanicí se pořádala i řada akcí pro děti. Od roku 2017 je bohužel areál po „nájedu“ divokých prasat ve stavu nevhodném pro sportování. Proběhl pokus o opětovné srovnání terénu záhy po jeho rozrytí. Bohužel událost s divočkou se zopakovala a od té doby bylo místo ponecháno svému osudu.

Na začátku letošního roku jsme v Kocelovicích vytvořili skupinku několika rodin, které by rády v obci opět měly vhodný veřejný prostor, kde by se obyvatelé mohli scházet a aktivně trávit volný čas. Areál nad Hlinovny považujeme za velice pěkné, klidné a hlavně bezpečné místo, které skýtá spoustu potenciálu. Padlo tedy rozhodnutí pokusit se uvést areál do stavu, který umožní uspořádat společenskou událost, která šíří veřejnost na toto místo opět upozorní a najdou sem cestu a chuť se vracet. Brigáda, kterou jsme uspořádali právě v polovině května, je jistě důkazem, že nadšení pro věc nám nechybí.

Když jsme se v sobotu ráno v půl desáté sešli na místě, obloha byla zatažená a ani předpověď nehrála v náš prospěch. Nakonec se ale počasí umoudřilo a přidalo se na naši stranu. Hlavním cílem bylo shrbat a dorovnat terén fotbalového hřiště, zasít trávu, vyčistit povrch antukového kurtu, odstranit z místa drobné náletové dřeviny, posbírat odpady v bezprostředním okolí a pokusit se vytvořit alespoň provizorní zábranu proti opětovnému vstupu divočáků. Velký kus práce z hlediska srovnání terénu již v rámci přípravy provedl pan Barnáš s těžkou technikou a pan Radil, který trávu posekal. Sobota byla v duchu mravenčí práce, kdy se na místě s různým nářadím, jako v pomyslném mraveništi, pohybovali malí i velcí. Každý významně přiložil ruku k dílu. Jednotlivé kousky skládačky do sebe postupně pěkně zapadaly. Společně jsme na místě poobědvali.

Domů jsme se vraceli kolem šesté hodiny fyzicky unaveni, ale s nepopsatelným hřejivým pocitem na duši. Důvodů k radosti byla spousta. Vedle skutečnosti, že jsme vrchovatě naplnili cíl, který jsme si stanovili, nás těšilo zjištění, že i v dnešní uspěchané době se dokáže nemalé množství lidí spojit ve veřejném zájmu a věnovat společnému úsilí čas a energii. Skutečnost, že se na akci významně podílely samy děti, přidává celému našemu konání na smysluplnosti a zvyšuje naději na úspěch.

Děkujeme všem účastníkům a sponzorům **Dětského dne ve Vrbně** na téma Hasiči. Výtěžek akce byl věnován **malému Ríšovi** z Vrbna. Vážíme si toho, že jsme společně mohli přispět na **různou zdravotnickou péči**, která není hrazená pojišťovny, ale Ríšovi, s velmi vzácným onemocněním Renpenning syndrom, pomáhá.

Sponzoři: UNITED NETWORKS • VISHAY ELECTRONIC • RPproreal • KOVO KASEJOVICE MONT • EKOTES BLATNÁ • DURA • LEIFHEIT • ATS STAVEBNÍ STROJE • OBEC KADOV • CHVÁTAL TRANSPORT • PIATNIK • LARIX-TOZ • VOD KADOV • TERASO • POSEČENO • Z. DOVÍN • KLAUS TIMBER • MLÝN A KRUPÁRNA MRŠKOŠ • S. BROŽEK a kolegové • ROBŠTAV k.s. • HASIČSKÝ ZÁCHRANNÝ SBOR BLATNÁ • TRHLÍKOVI • H. TICHÝ • CHENÍČKOVI • PAVLOVI • VIKTOROVI • PÁLKOVI • KAREŠOVI • DOBŘEMYSLOVI • PROKOPIUSOVI • KOPÁČKOVI • ŠNOBLOVI • PĚKNÝCH, KILIÁNOVI • H. ZELENKA, MARLENKA • JUNGOVI • HAMPEJSKOVI • HELENKA NOVÁ a další...

Organizátoři: SDH VRBNO, RODIČE VRBNO, OBEC KADOV

Ríšův příběh na www.donio.cz

Název: Pomozte Ríšovi se vzácným syndromem k plnohodnotnějšímu životu

Brigáda nad Hlinovny

V Kocelovicích jsme v sobotu 13. května mohli na vlastní kůži zažít, jak ohromnou sílu může mít občanská iniciativa. Jak i poměrně malá skupinka obyvatel jedné vesničky může dokázat v místním kontextu velké věci. Ale pěkně od začátku.

V naší obci byl v devadesátých letech minulého století vybudován sportovní areál nad rybníčkem Hlinovna, který tvořilo travnaté fotbalové hřiště a oplocený antukový kurt. Dvacet uspořádaných ročníků fotbalové soutěže, kterých se většinou účastnilo kolem deseti týmů, bylo bezpochyby obrovským úspěchem všech, kteří se na organizaci podíleli. Pamětníci jistě rádi zavzpomínají i na fotbalové utkání „starych gard“ či pouťové zápasy „Horňáků proti Dolňákům“.

Upřímně věříme, že naše úsilí bude úspěšné a společně se nám podaří oživit areál s tak bohatou společenskou a sportovní tradicí. Budete-li mít cestu kolem, zastavte se a třeba jen chvíli na sebe nechejte místo působit. Je tu skutečně krásně.

Za skupinku nadšenců Lucie Hanušová

Kocelovice v pohybu

V sobotu 24. června se u nás v Kocelovicích sportovalo ve velkém. V obnoveném sportovním areálu nad Hlinovny (pod meteorologickou stanicí) se sešli nejen příznivci sportu, ale i ti, kteří se jednoduše vydali strávit příjemné odpoledne se svými sousedy a kamarády.

Na místě jsme mohli vidět pingpongové či badmintonové souboje, střelbu na plechovky, hod na kuželky, cvrnkání kuliček a bylo možné si vyzkoušet i méně známé hry jako kriket, pétanque či kubb s čísly. Děti velice obratně skákaly přes obří švihadlo, zdolávaly překážkovou dráhu a střílely na terč.

Pomyslným vrcholem bylo utkání fotbalových nadšenců. Ať člověk má či nemá kladný vztah k fotbalu, co mu jistě nelze upřít, je schopnost spojovat lidi napříč kontinenty, v našem případě napříč generacemi. Na hřišti jsme tak mohli pozorovat sehraný sourozenecká uskupení, děti udatně bojující proti svým rodičům a fotbalovou výzvu přijali i někteří dědečkové, kteří do utkání vložili všechno. Svoji roli zodpovědně vzali i fanoušci, kteří vytvořili báječnou kulisu. Značný podíl na průběhu zápasu má i pan rozhodčí, který se svého úkolu zhostil se ctí.

Zatímco někteří po závěrečných penaltách a rozdělení medailí pokračovali ve sportování, ostatní se postupně přesouvali blíže k ohňku a s chutí si dali něco dobrého. Na úplný závěr ještě zaznělo několik písní v doprovodu kytary. Věřím, že se všichni dobře pobavili a domů odcházeli bohatší o řadu příjemných zážitků.

Troufám si tvrdit, že se nám alespoň částečně podařilo navázat na letitou sportovní historii areálu. Doufám, že obdobná setkání nebudou ojedinelá a hlavně, že si toto krásné místo najde své pravidelné příznivce a návštěvníky.

Za kocelovické maminky Lucie Hanušová

Vodácký dětský den

3. 6. jsme vyrazili s dětmi oslavit dětský den na vodě. Sjeli jsme na kánoích řeku Otavu ze Sušice do Horažďovic a plavbu si užili ti nejmenší, ale i starší ročníky. Večer jsme se přesunuli zpět do Lažánek, kde si děti ještě užili volnou zábavu, vychutnali si různé dobroty a někteří ještě přespali na hřišti ve stanu nebo

pod širákem.

Květnový výlet klubu turistů

Stejně jako každý rok, vyrazili i letos turisté z Lažánek poznávat další kouty Šumavy. Tentokrát jsme zvolili jako cíl své cesty Velký Javor na německé straně těchto krásných hor. Autobus nás dovezl pod vrchol a většina výpravy poté nasedla na gondolovou lanovku a vyjeli jsme nahoru, kde jsme se pokochali krásnými výhledy z výšky 1456 m. Pak už jsme se vydali po svých stezkou k jezeru Velký Javor. Cesta to byla kvůli terénu opravdu náročná, ale poradili jsme si s ní a za odměnu jsme si pak dali něco dobrého v chatě u jezera. O to víc jsme si pak užili pohodovou procházku okolo jezera, které se nechá celé obejít. Cestou zpátky jsme neodolali a zastavili v Hartmanicích na pravé české pivo, na které se velká část turistů těšila. Zakončení to bylo příjemné i s dobrým jídlem. Velmi nás potěšil velký zájem turistů o výlet, a proto už nyní přemýšlíme, kam bychom mohli opět společně vyrazit na podzimní túru.

135. výročí založení SDH

30. září tomu bude právě 135 let, kdy byl oficiálně založen sbor dobrovolných hasičů v Lažánkách. Sbor byl na začátku společný pro obce Lažánky a Záborej (později i Mračov) a to až do roku 1893. Na zakládajících listině původního sboru bylo 14 občanů z Lažánek.

Už 10. listopadu 1889 zasahoval sbor u požáru v Lažánkách se svojí vlastní ruční stříkačkou a ve stejném roce uspořádal sbor v naší vsi své první hasičské cvičení. Stejně aktivní byli Lažánečtí hasiči i v dalších letech, účastnili se hasičských cvičení v okolních vsích a mnohokrát ve své historii zasahovali u požárů.

Po vypuknutí 1. světové války odešla velká část sboru na frontu a na několik let ustal veřejný i spolkový život ve vsi. Stejně jako v okolních vsích, se několik členů z války bohužel už nevrátilo. Život sboru se začal vracet zpět až několik let po válce, napomohla tomu výstavba hasičské zbrojnice, která byla dokončena v roce 1926. Při jejím otevření uspořádal sbor 22. srpna 1926 hasičské cvičení. V roce 1928 se konalo další hasičské cvičení u příležitosti vystavění pomníku obětem první světové války na návsi.

Poslední předválečné cvičení se v Lažánkách konalo 12. července 1936. V té době již ale začínali přípravy obyvatelstva k civilní protiletectvé obraně a hasičská činnost musela jít opět stranou. Během druhé světové války ustal veškerý veřejný život, ale ani po skončení války nebyla činnost sboru úplně obnovena, kvůli malému počtu členů. Ke zlepšení došlo až v druhé polovině šedesátých let, kdy velitel SDH Antonín Kníže nadchl pro hasičskou činnost novou mladou krev. A také díky tomu, že sbor dostal novou motorovou stříkačku PS 12, kterou hasiči využívají dodnes. U této příležitosti se konalo 21. května 1969 první cvičení od roku 1936. Od této doby se lažánečtí hasiči pravidelně účastní cvičení a také je nadále pořádají.

Jako oslavu letošního výročí uspořádal sbor soutěž v požárním útoku pro okolní vsi. Ještě před soutěží uctil sbor památku padlých členů položením věnce u pomníku a minutou ticha. Poté se hasiči přesunuli na hřiště,

kde se soutěž konala a vyčkávali příjezdu soutěžících a diváků. Přijelo soutěžit celkem 15 družstev, z toho 3 družstva dětí a 3 družstva žen. Celé odpoledne plynulo v dobré náladě a myslím, že můžu napsat, že díky dobré organizaci vše probíhalo bez zádrhelů. První tři příčky v kategorii mužů obsadili Zadní Zborovice, Třebohostice a domácí Lažánky. Ženy se umístily v pořadí Mečichov, Lažánky a Zadní Zborovice a děti v pořadí Čechelovice, Lažánky a Zábouří. Gratulaci si ale zaslouží všechny týmy. Příprav a práce okolo takového cvičení je opravdu spousta, a proto je moc dobře, že v naší vsi funguje spolupráce mezi hasiči, obcí a ženami, a že se zapojila spousta lidí, kteří si tímto zaslouží ještě jednou poděkovat. A snad díky tomu, že hasiči dostali pěkné zpětné vazby a také, že na večerní zábavu zůstalo celkem dost lidí, bude příště opět chuť něco uspořádat.

Zdroj: Z HISTORIE DOBROVOLNÉHO POŽÁRNÍHO SBORU V LAŽÁNKÁCH 1888–1988

Jarmila Křivancová

„Od Přístavu k Přístavu“

Bývalý lnářský hostinec „Přístav“ uvítal po roce akce 2. ročníku „Cyklotoulka od Přístavu k Přístavu“. Jak sám název napovídá, jedná se o cykloturistický výlet se startem a cílem v této romantické lokalitě. V mezipatře je třeba „zlomit vaz“ – cca třiceti kilometrům – kombinací asfaltu s polními a lesními cestami. „Jezdíme bezpečně. Zásadně mimo provoz,“ zdůraznil na startovní čáře Tomáš Tesař, jinak „vůdčí jezdec“ pelotonu. Mladý cyklofan dostal tak jako loni vzorné svému úkolu a přivedl zpět výpravu kompletní, bez sebemenší odřeniny a v dobré náladě. Byl také autorem trasy směrem na Svěradice a zpět přes Čechelovice a Kadov. Ta měřila – a tady si měl Tomáš něco přát – opravdu rovných 30 kilometrů, což ověřil i druhý nezávislý tachometr.

Počasí pelotonu o „síle“ 30 cyklistů (Zase třicítka! To se snad stane magickým číslem této akce) opravdu přálo. Sluníčko vesele svítilo celé odpoledne, a přitom vykouzlilo příjemnou teplotu. Déšť se klidil ze scény, ačkoliv ráno tady v té oblasti ještě „zlobil“.

Za zmínku určitě stojí tzv. „Hornosínská elita“ a zejména borec Pavel Vrbský (28 let). Ten totiž přijel k „Přístavu“ na silničním kole, což nebylo zrovna sourodé s některými přírodními stezkami. Pavel však bez zaváhání na čtyřkilometrovém úseku lesem slezl ze sedla, hodil si kolo přes rameno a cyklokrosovým stylem terén přeběhl. „Ono to celkem šlo – z celé trasy bylo 80 % asfalt,“ pronesl po dojezdu stoprocentní pohodář. „Já občas cvičím a běhám, ale na kole pravidelně nejezdím. To dneska jsem si udělal takový příjemný výlet s partou od nás. Hlavní je se tak nějak překecat, abych se sebou něco dělal,“ směje se mladík s přirozenou fyzickou. V cíli se prý cítil absolutně pohodově: „Ono mi vyhovuje dát si pořádně do těla.“

Nejmladší účastníci sobotní jízdy byla Adélka Blovská (7 let) z Písku. Do Lnář se přivezla s babičkou a dědou Lubošem. Na svůj nízký věk je skvělou cyklistkou a má obdivuhodnou formu, což je prý hlavně zásluha dědy. „My s dědou jezdíme pravidelně a mně to moc baví.“ „Ona Adélka těch dvacet kilometrů dá úplně bez problémů,“ je na ni pyšný pan Luboš Blovský. „Dneska na té třicítce jsem ji trošku pomohl, ale stejně byla bezvadná,“ chválí plným právem vnučku. Tě není cizí ani jiný sport – hraje organizovaně házenou.

Nejstarší jezdec sobotního výletu už překračuje věk 76 let, což svědčí o jeho celoživotní pozornosti vůči zdravému pohybu.

Závěrem obdrželi všichni zúčastnění pěkné dárky od několika sponzorů a za stravenky, věnované Obecním úřadem Lnáře, se řádně občerstvili. Mezi příznivce cyklistiky osobně zavítal i starosta Lnář Ing. Josef Honz, který je na zdejší půdě srdečně přivítal a popřál jim šťastné kilometry. Poděkování za sponzorskou podporu náleží firmě KONET, vydavatelství „Cykloknihy“ Plzeň, cykloprodejně „Naše kolo.cz“ Blatná a samozřejmě obci Lnáře.

Počet účastníků cykloakce, kterou společně pořádají KOLŠTREK KŘEPÍN a PROSPORT Blatná, letos mírně oproti loňsku vzrostl. Nelze než si přát, aby zůstal tento trend zachován i do budoucna. Vždyť v končinách okolo Lnář je přečehně!

Vladimír Šavrdra

Mateřská škola Lnáře

Školní rok pomalu končí, a tak si v mateřské škole zpřijemňujeme poslední dny před prázdninami různými akcemi a výlety. Hned začátkem června se nám vydařil výlet za zvířátky do Záchrané stanice Makov. Děti byly pozorné a poslouchaly povídky o zvířátkách, kterým v této stanici hodně pomáhají. Některá z nich se mohou za čas opět vrátit do volné přírody. Dětem se líbilo, dozvěděly se spoustu zajímavostí a měly z celého dne krásný zážitek.

Vítání občánků ve Lnářích

V sobotu 20. 5. 2023 se ve velkém sálu Zámku Lnáře uskutečnilo vítání dětí narozených v letech 2022 a 2023.

Do řad občanů naší obce jsme tímto slavnostním způsobem přivítali:

- Zdeňku Kúgelovou (rodiče Tomáš a Zdeňka Kúgelovi)
- Václava Průchu (rodiče Václav a Aneta Průchovi)
- Jiřího Nováka (rodiče Jiří Novák a Martina Kreuzerová)
- Sofii Šrámkovou (rodiče František Šrámek a Daniela Schlosserová).

Přejeme jim vše dobré do života.

Obec Lnáře již několik let pravidelně poskytuje příspěvek narozeným dětem. Na základě usnesení Zastupitelstva obce Lnáře č. 30/2023 ze dne 30. 3. 2023 byl příspěvek navýšen na 5 000 Kč.

Obdarované děti narozené od 1. 1. 2022 do 31. 12. 2024 získají navíc příspěvek od Jihočeského kraje ve výši 5 000 Kč. Celková výše příspěvku pro obdarované děti v tomto časovém úseku tak bude činit 10 000 Kč.

Vladimír Červenka, místostarosta obce Lnáře

Fotografie: Milan Demela

Ve druhém červnovém týdnu nás čekala vycházka za hospodářskými a domácími zvířaty. Děti nejvíce obdivovaly malá kachňátka a housata. Zaujal je také chov králíků. Počasí nám přálo a dlouhou procházku zvládli i ti nejmenší.

S předškoláky jsme uskutečnili výlet linkovým autobusem do Blatné na hudební pohádku „Lotrando a Zubejda“, kterou nastudovaly děti ze ZUŠ Blatná. Byl to opravdu krásný zážitek.

U příležitosti Svátku slabikáře a Školní akademie jsme navštívili děti v ZŠ ve Lnářích.

Nezapomenutelným zážitkem pro děti byla návštěva Hasičského záchranného sboru z Blatné, který provedl simulovanou evakuaci dětí z mateřské školy a pak děti seznámil s hasičskou technikou. Hlavně

ně chlapcům se líbila prohlídka hasičských aut.

V závěru měsíce června nás čekalo rozloučení s předškoláky, které proběhlo nejprve v mateřské škole a pak, v pátek 23. 6. 2023, jsme se s našimi kamarády slavnostně rozloučili na Lnářském zámku.

A teď již netrpělivě čekáme na vytoužené prázdniny. Přejeme dětem hodně sluníčka a krásně prožitě letní dny.

Za MŠ Lnáře Alena Mašková

Fotografie: archiv MŠ Lnáře, Ing. Jaroslav Kortus

Vítání léta v Základní škole Lnáře

S přicházejícím létem v naší škole proběhlo mnoho zajímavých školních akcí, které byly pro žáky přínosem a oživily školní výuku.

Den dětí

První červnový den je tradičním svátkem všech dětí. Je to den, který připomíná, že děti znamenají naši budoucnost, a je tedy důležité pečovat o jejich spokojenost, zvědavost a nadšení pro nové věci a zážitky. Dětskou radost jsme se snažili podpořit i v naší škole, kdy jsme pro malé ratolesti uspořádali Dětský den. Akce plně zábavy se zúčastnily děti s očekáváním, že si zasoutěží, dobře se pobaví a v neposlední řadě získají drobnou odměnu, která čekala opravdu na každého, kdo se alespoň trochu snažil. Pro děti jsou každoročně připravovány různé společenské a sportovní akce, které rozvíjejí nejen chuť sportovat, ale i radost být spolu. Soutěže probíhaly na místním fotbalovém hřišti. Ať už se jednalo o skákání v pytli, hod na cíl, přetahovanou, shazování plechovek nebo pomyslné chytání rybiček, každý z malých účastníků si tady přišel na své. Každý si mohl v jedné, konkrétní disciplíně, říkat „mistr.“ Za výhru děti získávaly žetony, které pak mohly směňovat v obchodu, který byl připraven ve školní družině. Počasí celé akci přálo a všichni se už těšíme na příští rok. Děkujeme všem pedagogům včetně paní asistentek za skvělou organizaci zábavného soutěžení.

Cyklovýlety

Ve čtvrtek 8. června se žáci 5. ročníku a jeden žák 2. ročníku vydali společně s paní ředitelkou Jitkou Venclovou a paní učitelkou Evou Tučkovou na cyklistický výlet okolím Lnář. Naše trasa vedla přes Kocelovice až k rybníku Hubenov, kde jsme si udělali přestávku na svačinu a opekli jsme si špekáčky. Protože bylo krásné počasí, využily některé děti blízkosti rybníka a vykouply se. Odtud naše cesta pokračovala lesem přes Borek až do vesnice Řiště. V této části cesty se nám výlet trochu zdramatizoval, a to v okamžiku, kdy jsme si všimli, že se nám ztratila dívčí skupina i s paní ředitelkou. Naštěstí vše dobře dopadlo a brzy jsme se zase všichni shledali, takže naše cesta mohla pokračovat podle plánu. Společně jsme zamířili do Zahorčic a odtud směrem k Barochovu mlýnu. Cesta nám rychle ubíhala a najednou jsme byli zpět ve škole. Každopádně výlet se nám vydařil i s výbornou a jsme hrdí na to, jaké máme ve škole šikovné a ukázněné cyklisty a cyklistky 😊 Na další cyklovýlet se vydali i žáci 3. ročníku se svojí třídní učitelkou Terezou Skuhravou a pomocnicí Aničkou. Žáci se sešli ráno před školou dobře naladěni a měli se nač těšit. Cestou jsme si při zastaveních k odpočinku vyprávěli o zajímavostech místní krajiny a přírody. Za obcí Lnáře si žáci prohlédli Barochův mlýn, dominantu z roku 1418. Poté pokračovala cesta k obci Metly, kde děti zhlédly krásy Metelského rybníka a ti odvážnější smočili své nohy. Na závěr nás čekalo opékání buřtů a koupání v bazénu u jednoho z našich žáků v Předmíří. Tímto bychom rádi poděkovali rodině Boukalů za skvěle připravené ohniště a zázemí na naší poslední „staci“ na kole. Při zpáteční cestě domů nás zastihlo mírné hřmění, ale i přesto nikdo neztratil dobrou náladu. Naštěstí se nikomu ze zúčastněných nepříhodil žádný úraz a všichni jsme si užili pěkný výlet.

Dobrodružný výlet po hajanských lesích

Zatímco starší žáci naší školy se vydali objevovat krásy přírody na kolech, druháci a prvňáci zvolili pěší putování. Autobusem jsme dojeli do Kocelovic a poté jsme namířili polní cestou směr Hajany. Nemyslete si, že to byla procházka snadná a nudná. Jak jsme se tak prodírali houštím a kopřivami, najednou jsme před sebou spatřili divokou řeku a jediný přechod přes ni byl přes starý spadlý kmen. I přesto, že na nás ve vodě číhali hladoví krokodýli, všechny děti odvážně přešly. Ocenění zaslouží především ti, kteří museli překonat strach. Protože v lese žije hodně zvířátek a některá možná neměla, kam se schovat, postavily jim děti roztodivné domečky. Kručení v břiše nás upozornilo, že je čas opéct si něco dobrého k snědku. Namířili jsme si to tedy k domu paní učitelky Chudadové, která pro nás připravila ohniště, pití a sladkou dobrotu. Děkujeme! Buřty byly výborné. Trošku jsme si pohráli a pak už hurá na autobus a zpátky do školy. Z výletu si odnášíme krásné vzpomínky na společné chvíle prožité v přírodě.

Letní olympiáda – Sportu zdar!

Středa 14. června se zapsala do seznamu aktivit v naší škole jako největší sportovní událost roku. Všichni víme, co jsou to olympijské hry, jaká je provází atmosféra a sportovní duch. A nemohli jsme ani letos naše žáky o tuto sportovní akci připravit. Největší strach byl vidět samozřejmě

u prvňáčků, pro které byla tato akce premiérou. Prvotní obavy se ale během chvíle proměnily v nadšení. Nejprve nás na stadionu čekal úvodní nástup, kterým nás provedla paní ředitelka. Sportovci se dozvěděli, jak budou závody probíhat. Nezapomněli jsme zmínit ani pravidla. Každou disciplínu zahajovali naši nejstarší – pátáci. Ostatní děti tak měly možnost „okouknout“, jak na to. Žáci změřili své síly v běhu na 50 m, hodů kriketovým míčkem, skokem do dálky a během na 400 m. Na závěr si několik zájemců zaběhlo ještě štafetu. Po ukončení závodů jsme se přesunuli zpět do tělocvičny, kde už bylo vše připraveno pro slavnostní vyhlášení vítězů. Medaili by si za svoji snahu zasloužili naprosto všichni, ale pravidla jsou jasně daná. Zlata, stříbra či bronzu se dočkali vždy tři žáci v jednotlivých disciplínách z každého ročníku. Nechyběl samozřejmě ani památeční diplom, gratulace a potlesk všech zúčastněných. Všichni si olympiádu moc užili a nebyl nikdo, kdo by nedodržel pravidlo fair play. Sláva vítězům, čest poraženým!

Svátek slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou prvňáčci zahájili svůj *Svátek Slabikáře*. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček a písniček. V dramatickém ztvárnění příběhu *O veliké řepě* bychom objevili určitě nejen herecký talent. O tom, že se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Příběhy *O ročních obdobích* přečetli všem přítomným na jedničku. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě nezklamali. Na závěr celého vystoupení nechyběl taneček s rodiči a pak na malé čtenáře čekala náležitá odměna v podobě pamětních listů a drobných dárečků.

Divadelní představení Lotrando a Zubejda

S radostí jsme přijali pozvání z blatenské ZUŠ na výpravnou pohádku o Lotrandovi a Zubejdě, kterou jsme zhlédli v místní Sokolovně. V představení účinkovalo velké množství pohybově, hudebně i herecky nadaných žáků, kteří se postarali o velký umělecký zážitek všem přítomným divákům. Velké poděkování a obdiv patří v neposlední řadě paní učitelkám Chodorové a Hájkové za obrovské pracovní a časové nasazení a zároveň velkou trpělivost, se kterou celé představení realizovaly.

Výprava za pokladem

Celý školní rok probíhala ve 2. a 5. ročníku celoroční motivační hra s názvem „Cesta za pokladem“. Úkolem žáků bylo nasbírat co nejvíce razítek za správně splněné úkoly. Ten, kdo jich získal nejvíce se pak mohl s ostatními spolužáky ze třídy vydat za pokladem. K získání pokladu však bylo ještě potřeba najít celkem 19 úkolů a správně je vyřešit. Jedině tak se mohly děti dozvědět, kde se poklad ukrývá. Společnými silami tedy úkoly vyřešily a tajenka jim prozradila místo úkrytu. Všechny děti se rozeběhly a pátraly do té doby, než někdo zvolal: „Mám ji!“ Truhla s pokladem byla objevena 😊 K jejímu otevření bylo ještě potřeba rozvázat mnoho uzlíků, ale stálo to za to! Nejprve to vypadalo, že jsou v truhle samé pomačkané papíry, ale vzápětí se ukázalo, že dno truhly bylo plné překvapení. Vítězka soutěže si odnesla krásný puntíkový batůžek a pochvalu, ale zkrátka nepřišly ani ostatní děti, které dostaly za odměnu něco na zub.

Školní akademie

Rok se s rokem sešel a v naší malé školice to opět zaburácelo při již tradiční školní akademii, která se letos konala v úterý 20. června. Naši školáci poctivě a dlouho trénovali, aby mohli svým rodičům, prarodičům a kamarádům ukázat, co nového se naučili. Letošním úvodním překvapením pro všechny bylo hudební vystoupení žáka Daniela Kočího, který nám spolu se svým tatínkem zahrál několik skladeb na violoncello. V programu nechyběla hudební vystoupení pod taktovkou paní učitelky Barbory Hájkové, pohádka *O veliké řepě*, kterou společně s dětmi z 1. ročníku navcila paní ředitelka Jitka Venclová a hrou na kytaru je doprovodila paní učitelka Jana Chudarová. Následovala také taneční vystoupení pod vedením paní vychovatelky Jaroslavy Boušové, nechyběla ani hra na flétnu mladších a starších žáků, kterou s dětmi nazkoušela paní asistentka Renáta Turková. Žáci 3. a 4. ročníku se vydali na Okoř. Tuto známou píseň také školáci s paní učitelkou Terezou Skuhravou zdramatizovali. Žáci ze 4. a 5. ročníku nám zazpívali příjemnou a „lahodnou“ píseň o oblíbených zmrzlínách – What's your favourite flavor of ice cream? V programu pak zazněla ještě jedna anglická píseň – Old MacDonald had a farm, a to v podání žáků 1. a 2. ročníku. Závěrečné písně patřily nejen blízcím se prázdninám, ale i našim šesti pátákům, kteří se s naší školou v tomto školním roce rozloučili. Závěrečné

slovo pak pronesla paní ředitelka, která děti pochválila za jejich krásné vystoupení a popřála všem hezké prázdniny.

Ukázka hasičské techniky

Předposlední červnový týden byl přímo nabitý různými akcemi. Jednou z nich byla ukázka techniky blatenských hasičů. Velmi děkujeme panu Lubomíru Maškovi i jeho kolegům za zajímavé informace i za možnost vyzkoušet si, jaké to je vylézt a posadit se do hasičského auta nebo si na vlastní kůži vyzkoušet vyprošťování osob z objektu ohroženého nebezpečím.

Školní výlet

Konec školního roku byl plný nejrůznějších akcí a jednou z nich byl i školní výlet. Tentokrát jsme se vypravili do Chýnovských jeskyní, kde děti

zažily plno dobrodružství. Poté jsme se přesunuli do ZOO Větrovy u Tábora, kde jsme si nejen prohlédli nejrůznější živočichy, ale měli jsme možnost přihlížet i jejich krmení. Ze zoologické zahrady to už bylo jen pár metrů k rozhledně Hýlačka, kam odvážlivci vystoupali po 330 schodech až na samotný vrchol. Odměnou jim byl překrásný výlet na město Tábor a jeho okolí. Poslední zastávkou bylo právě město Tábor, kde jsme si prohlédli historické náměstí a postranními uličkami jsme se propletli až k obchůdku se zmrzlinou a ledovou tříští, kterou si děti po celodenním náročném programu opravdu zasloužily.

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku

23. červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných

kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku ve velkém sále Lnářského zámku velmi hezky se slavnostním přípitkem připravili místostarosta obce Mgr. Červenka a zaměstnankyně z Obecního úřadu Lnáře. Po našich pátácích se nám bude určitě stýskat, ale doufáme, že si najdou čas nás navštívit a podělit se o zážitky z nových škol.

V příštím školním roce se již těšíme na šest budoucích prvňáčků, se kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti zástupců Obce Lnáře a vedoucí učitelky mateřské školy v pondělí 4. září 2023 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Fotografie: Ing. Jaroslav Kortus
Pedagogové ZŠ Lnáře

Lom

110. narozeniny hasičského sboru v Lomu

Malá obec Lom na Blatensku se onu červencovou sobotu oblékla do slavnostního roucha. Doslova a do písmene. Protože když mají kulaté narozeniny dobrovolní hasiči, nemůže u toho nikdo chybět.

Je to přece spolek, chránící bezpečí a majetek celé vesnice. Nadto právě on odnepaměti představoval nositele kultury a osvěty.

Poděkování za zásluhy

Sboru dobrovolných hasičů v Lomu je letos rovných 110 let. Přípravy na oslavu tohoto jubilea se, jak prozradil starosta SDH Lom Milan Batysta, rozběhly již v únoru. K současnému datu tvoří členskou základnu 36 chráněnců svatého Floriána. Sbor vlastní dvě stříkačky – starší PS 8 a modernější PS 12.

Program oslav se převážně odbyval na ploše přírodního areálu v nedalekém Neradově. Jako to bývá – jejich jádrem byla soutěž v požárním útoku spojená se štafetou. Lomští hasiči přiznali, že na nějaký intenzivnější trénink jim nezbýval čas: „*Stříhli jsme si útok a štafetu až ráno před oficiální soutěží. Nicméně před čtrnácti dny jsme absolvovali okrskovou soutěž v Sedlici, kde nás čekalo stříbro. Takže jsme úplně nezarezli*“, směje se starosta SDH Lom Milan Batysta.

Nicméně úvod celé slavnosti se odehrál na návsi před hasičskou zbrojnicí. Po nástupu pozvaných sborů z okolí, položení věnce k pamětní desce na hasičské zbrojnici a zahajovacích proslovech přišla ta nejdůležitější chvíle, předání plakety „*Za záslužnou práci*“ triu pamětníků za jejich cenný přínos hasičským aktivitám v obci. Z rukou místostarosty „Okresního sboru hasičů“ Pavla Škardy je přijali František Mařík, Václav Kafka a Jan Dzamek. Vzápětí Pavel Škarda věnoval písemné ocenění SDH Lom za vzornou práci do rukou starosty spolku Milana Batysty.

Hned poté se vydaly shromážděné sbory pochodem na cvičišť v Neradově.

Skromnější obsazení, ale perfektní výkonnost

Protože se ve stejný datum konaly v okolí další dvě oslavy kulatin hasičských sborů, byla účast hostujících spolků v Lomu trochu slabší. Ale to rozhodně neubralo společenské akci nic na atraktivitě. Naopak tradiční utkání v požárním útoku mezi jednotlivými manšafy vykazovalo vysokou připravenost a perfektní výkonnost. Pořadatelé obohatili tuto zásadní disciplínu ještě štafetou, při které se například přenášely kanystry s vodou a přemísťovala figurína. Všichni přítomní soutěžící zvládli prostě celý hasičský „test“ na výbornou. Jen s jednou výjimkou.

Svůj um tady přivedli k naprosté dokonalosti také „chráněnci svatého Floriána“ ze Skaličan. „*Přijeli jsme do Lomu moc rádi*“, uvedl na toto téma mluvčí skaličanských hasičů Milan Počta. Zároveň vysekl kamarádům z Lomu hlubokou poklonu: „*Mašina byla perfektně připravena. Strojník by si zasloužil zvláštní uznání*.“

Onou jedinou výjimkou, kdy se požární útok nepovedl, bylo družstvo mužů z Buzic. Ale dobrá parta to nebrala nikterak tragicky. „*Došlo ke dvěma chybám – jednak při práci s rozdělovačem a potom při nasávání vody. Štafeta nám zato docela vyšla. Při sportu se může stát leccos. My jsme rádi za účast. Příští rok máme výročí my a určitě lomské kolegy taky pozveme*“, nechal se slyšet představitel buzických Tomáš Lojik. Buzice disponují ještě ženským hasičským družstvem, a to tady taky nemohlo chybět. „*No, holky měly krásný čas*“, pochválil „něžné pohlaví“ za skvělý výsledek Tomáš Lojik. Takže i u buzických nakonec bylo všechno zalité sluncem.

Vítězství v mužské kategorii si připsali na své konto domácí. A tak to má být. Však také jednotka z Lomu měla ve svých řadách opravdové „eso v rukávu“. Eso jménem Jakub Brousil. „*No, tak já jsem profesionální voják*“, poznamenal skromně po doběhu do cíle borec s postavou Herkula. „*Za svůj největší úspěch považuji loňské šesté místo na Mistrovství ČR v extrémním hasičském sportu. Jinak jsem taky vybojoval pár prvenství v Jihočeské lize*.“

Vedle pěti mužských a dvou ženských celků se tady na neradovském hřišti úžasně blýsklo i družstvo „soptíků“ ze Sedlice. Dětské naděje hasičské tradice si se všim bezvadně poradily a právem sklídily bouřlivé ovace. Mimo ovací na ně čekal i chutný „hasičský“ dort, který se po vyhlášení

ŽEHNÁNÍ RENOVOVANÝCH BOŽÍCH MUK U LNÁŘ

v sobotu

26. 8. 2023 od 14:00

Obřad vykoná P. JCLic. Mgr. Rudolf Maria Hušek,
duchovní správce farnosti Blatná.

K místu vyjde ve 13:40 procesí

od kapličky sv. Jana Nepomuckého u „Přístavu“.

výsledků hbitě rozkrájel a zmizel v žaludcích jeho oprávněných majitelů. Jak nakonec vypadal výsledný žebříček? S časem 2.48.19 opanovali bednu muži z Lomu. Stříbrná pozice patřila po právu reprezentantům Sedlice (3.04.97). Medaili získali i hasiči ze Škvořetic (3.08.69). S bramborovou pozicí se museli spokojit hosté ze Skaličan (3.30.87). Šťastný den tentokrát nemělo buzické těleso (4.02.47). V ženské kategorii si připsali prvenství v soutěži sedlické „údernice“ (33.85), těsně za nimi zůstaly buzické hasičky (35.09).

Předávání cen narušil prudký déšť. Však se také nastoupení hasiči rozprchli do bezpečí jako když stříli do vrabců. Jeden z přihlížejících diváků si do nich žertem výpl: „No, pane jo! Hasiči – a bojí se vody!“

Přepřeska našťestí neměla dlouhého trvání. Ceremoniál pod širým nebem tak mohl pokračovat. Všeude vládla dobrá nálada a absolutní pohoda. A to je u takových setkání základ. Zlatá medaile nebo pohár sice potěší, nicméně nepřetrumfne soudržnost a přátelství u lidiček, kteří jsou tu pro bezpečí ostatních!

Pohled do dávné historie

O samotném založení Sboru dobrovolných hasičů v Lomu, Neradově a Mírči obecní kroniky hovoří spíše stručně. Jisté je, že 15. února 1912 obecní výbor v Lomu takto rozhodl a stejně tak rozhodl o zakoupení stříkačky. 12. dubna 1912 výnos posvětil Okresní výbor v Blatné. Obec lom následně učinila výpůjčku u Okresní hospodářské záložny ve výši 2000 korun – 1358 korun za ruční čtyřkolovou stříkačku, 510 korun za hasičskou výzbroj a výstroj a 132 korun na částečnou úhradu stavby hasičské zbrojnice na „Pahorku“.

První veřejné hasičské cvičení se v Lomu uskutečnilo 13. července 1913 za „krásného slunného dne“. Podle určitého zdroje nikdy předtím ani potom nebylo tolik lidstva pohromadě v Lomu jako na této velké slávě. Kronikář zaznamenal údaj o „moři lidských hlav na Pahorku“.

Polní mši sloužil před cvičením kaplan František slepička z Mirotic. Slavnosti byl přítomen také baron Ferdinand Hildprandt se svou paní.

SDH Lom byl a je v průběhu celých 110 let nesmírně aktivní. Za zmínku stojí určitě jejich bohatá brigádnická činnost. Do příštích 110 let ať na jejich bohulibé konání věčně svítí slunce!

Vladimír Šavřda

Oslavenci

85. narozeniny v květnu oslavila paní Jana Hakrová

75. narozeniny v červnu oslavil pan Zdeněk Hocke

Ještě jednou gratulujeme a přejeme jen vše dobré

Paní Jana Hakrová (85 let)

Pan Zdeněk Hocke (75 let)

Konalo se

15. 5. proběhla okrasná výsadba na Workout hřišti

29. 5. MDD – cyklo závody Bice El dorádo – hasičské odpoledne pro děti

1. 6. proběhlo zarybnění rybníka Bahýnko

Když nefungovala místní hospůdka, občané si poradili a využili České dráhy

7. 6. odjezd místních za zlatým mokem do Blatné

7. 6. nová cesta k Cihelně

16. 6. proběhla na sále obce beseda o zdraví s malým dárkem pro všechny přítomné a s tombolou

18. 6. obec uspořádala výlet ke Dni otců do Bohemia Sektu. Zájezdu za účastnilo 41 zájemců o exkurzi s ochutnávkou

Obec Mačkov znovuotevřela hospůdku. Provozní doba je středa, pátek, neděle od 19 h.

Připravuje se

15. 7. míčový sedmiboj na víceúčelovém hřišti

Den dětí

Mačkov u Blatné nepatří sice rozlohou a počtem obyvatel mezi největší samosprávné celky regionu, ovšem rodí se zde zajímavé nápady. A od slov a myšlenek tady nikdy není daleko k činům. Jako v případě letošních oslav Mezinárodního dne dětí, která proběhla na louce za vsí s týdenním předstihem. Pestrý repertoár soutěží, ukázka hasičského útoku, příjemný pobyt v koňském sedle – toho všeho si ratolesti užily dosytosti. A jako bonus slavnostní zpřístupnění nových atrakcí moderních sportovišť obce. Na své si přišli i dospělí, když ve stínu stanů pozorovali veškerý ten veselý cvrkot. Byla to pro ně nejmilejší odměna za veškerou vynaloženou práci a energii při přípravě svátečního odpoledne.

Více jak dvacet dětí bylo v onu významnou sobotu doslova v „Jiříkově vidění“. Leckdy nevěděly, kam se dříve vrtnout – přejezd houpací lávky s kolečkem, hod tenisáky do otevřených úst klauna, přenášení vody, skákání v pytlích, lovení jablek ústy z lavoru plného vody a řada dalších lákavých disciplín. Za účast paní starostka Hana Míková automaticky rozdávala sladké odměny. Tady nebylo vítězů ani poražených. Menší, větší soutěžící – všichni si byli rovni!

Pro povyražení oslavenců přicestovala do Mačkova dokonce přespolní

výprava dobrovolných hasičů z Hornosína. „Bylo to po domluvě s paní starostkou, která je naší dobrou známou. A potom, co by člověk neudělal pro děti,“ položil zásadní otázku starosta hornosínskému sboru Vlastimil Ježek (54 let). Místní „potěr“ tak mohl v přímém přenosu shlédnout nefalšovaný požární útok opravdových machrů. Hornosínští chráněnci svatého Floriána jsou totiž na hasičských soutěžích dost úspěšní. Ani tady na mačkovské půdě své malé diváky nezklamali. „Tady šlo ale opravdu o to pobavit děti. Rozhodně jsme nejeli na zlomky vteřin,“ usmívá se při stáčení hadic Vlastimil Ježek.

SDH Hornosín má ke stávajícímu datu 32 členů a slušný arzenál v podobě stříkaček. „No, vlastněme klasickou PS 12 a její starší sestru. Potom ještě přepravní vlek s motorem z 1203 ze 60. let minulého století. Naši chloubu představují sto let stará koňka na ruční pohon a předválečná Márovka. S onou Máří jsme loni na oslavách v Kocelovicích měli předvést sranda představení. To se ale tak úplně nezdařilo – spíš to bylo tak trochu k pláči,“ potrhává to koutky úst Vlastimilu Ježkovi.

Loni se hornosínští zúčastnili pěti hasičských soutěží, kde je forma určitě nezklamala. Rádi při každé možné příležitosti vzpomínají na klání ručních stříkaček, které se podařilo dát dohromady před řadou let na území jejich mateřské vesnice. „Jestli mě něco trápí, pak snad jedině fakt, že se mezi dobrovolné hasiče moc netlačí ti mladí,“ obnažuje starou bolístku mnoha venkovských sborů Vlastimil Ježek.

Jaké je to být hasičem si mohli následně v té neklasičtější formě vyzkoušet i samy děti. Stříkání na postavené terče se jim dostalo tak pod kůži, že je musely utnout rázným pohybem ruky mačkovský velitel SDH Jan Benda. Hrozilo totiž, že by domácí mašina mohla rybníček určený k napájení doslova vypít. Ještě předtím se dokázaly děti pod proudnicemi dokonale zmáčet.

Předposledním číslem se stalo ježdění na koních chovatele Martina Jiskry z Buzic. Tady se potvrdilo, že nejkrásnější pohled na svět je právě z koňského sedla. Děti si tuto atrakci náramně pochvalovaly a vůbec jim nevadilo, že si musely vystát nějakou tu frontu. A kobylky byly určitě rády, že mohly poskytnout svůj hřbet právě těm nejmladším. A vůbec být užitečné.

Posledním soustem bylo slavnostní přestřižení pásky u nového sportovního miniareálu, vhodného pro příslušníky všech generací a výkonnostních stupňů. Na jednotlivých cvičebních zařízeních si okamžitě otestovali mladí i pokročilí svou fyziku.

Těžko se odcházelo domů z tak skvělé atmosféry, těžko se opouštěly tak atraktivní náplně volného času. Ale všechno konec má a jelito dva – jak říkávali moudří předci. Důležité bylo, že se podařilo zaujmout to nejvděčnější publikum – děti. Jistě budou na svůj letošní svátek ještě dlouho vzpomínat.

Závod horských kol

Mačkovská náves zase jednou ožila dětským smíchem a zároveň sportovním duchem. Konal se zde totiž pátý ročník obnoveného závodu horských kol „Mačkovského Bike – Eldoráda“. I když tentokrát zástupců mladé krve bylo jen osmnáct, bojovnost zpod štítků přileb přímo sálala. A spolu s pořadateli z domácí obce a „PROSPORTU“ Blatná, posílených rodiči závodníků, už to přeče jen dalo slušný houf.

Jezdce rozdělili při prezentaci pořadatelé do šesti věkových kategorií. „Mláďata“ do čtyř let celou anabázi zahájila symbolickým kolečkem kolem autobusové zastávky. Pak už se ale začal cyklistickou hantýrkou řečeno „lámat chleba“! Plíce a svaly dostaly zabrat již u věkové skupiny „Mláďata 5–6 let“, kterou startující „vyhnal“ nad vesnici k torzu někdejšího kravína. Následně přituhlo ještě vydatněji. Starší účastníci od sedmi let výše se odvážně vnořili do lůna přírody, kde trasy tvořila kombinace asfaltu s lesními a polními stezkami. Tak jak to při správném bikovém závodě má být!

Délky jednotlivých tratí byly samozřejmě přizpůsobeny věku mladých nadějí. A zcela vynechány zůstaly takové lahůdky jako třeba kořeny či kameny, protože se v tomto případě vždy jednalo, jedná a jednat bude o zápolení ryzích amatérů. Na druhou stranu si architekti tras v případě starší a zdatnější mládeže neodpustili „výživný“ kopec vzápětí po startu, který pořádně zahýbal pořadím.

Závody netrvaly dlouho a již v poledne mohlo být přikročeno k vyhlášení výsledků. Slavnostnímu ceremoniálu dominovala mačkovská paní starostka Hana Míková, která nejlepší borce dekorovala osobně medailami a vítěze odměnila nádvkem poháry. Nechyběly ani nádherné bikerské diplomy a samozřejmě věcné ceny pro cyklistiku,

ale i jiné vyplnění volného času. Nutno zdůraznit, že paní Hana Míková při organizaci závodů vykonala největší kus poctivé práce a projevila se zejména při odměňování dětí jako dokonalá a vřelá srdcačka. Dále je třeba uvést, že obec Mačkov jako taková byla hlavním mecenášem a sponzorem sportovní akce.

Seznam držitelů drahých kovů: 1. „Mláďata“ do 4 let – 1. Mikuláš Jícha, 2. Kryšpín Květoň, 3. Petr Žila.

2. „Mláďata“ 5 až 6 let – 1. Edward Oberfalcer, 2. Jaroslav Scheinherr, 3. Kristýna Žilová. 3. Kategorie 10 až 12 let: 1. Radim Hutník, 2. Antonín Suk, 3. Amálka Balogová. 4. Kategorie 13 až 15 let: 1. Michal Kříž, 2. Jakub Hanzlík. Kategorie 16 až 18 let: 1. Matěj Hanzlík, 2. Adam Veleček.

Šampion nejnáročnějšího okruhu – Matěj Hanzlík (16 let) se vyjádřil ke svému podanému výkonu následovně: „No, trasa mohla být klidně delší. Na druhou stranu po pohodové fázi už mi začínal docházet dech, takže vlastně stačilo. Jsem totiž astmatik,“ vysvětluje vzápětí mladík, který si s aktivní cyklistikou tyká: „Ježdím hodně s rodinou. Nejvíce jsem v jednom dni utřhl cca šedesát kilometrů. Když to jde, zúčastním se rád nějakého terénního závodu. Nehraju na nějaké výsledky – jedná se o ten pocit, když vyrazím s pelotonem!“, mění se na okamžik v básníka správný sportovec, jehož výrok by byl hodný vytesání do žuly.

Na pátém ročníku „Mačkovského Bike – Eldoráda“ se nejen soutěžilo a odměňovalo. Na své si přišly i vzpomínky. Ředitel závodu z „PROSPORTU“ Blatná si připomněl „partyzánské“ začátky: „To bylo ještě za bývalého pana starosty Josefa Zacha. Dva hoši z našeho klubu navrhli uspořádat závody horských kol u nich v obci, tedy právě v Mačkově. Připravovali jsme trasy pěkně pěšky, natahovali jsme pásky po prsa v trávě i mezi stromy v lese – trvalo nám to fakt dlouho. A ona se ta akce ujala hned při premiéře. Později nedaleko odtud na táboře u Čekaníc „zakořenil“ cyklistický oddíl, který tam jezdil léta. Slovo dalo slovo – dozvěděli se o našem podniku a několik let jsme díky jim měli i přes šedesát závodníků všech kategorií. Jenže pak tábor zřejmě změnil uživatele a bylo po družbě,“ lituje dodnes zástupce „PROSPORTU“ Blatná.

Malá účast – taky účast. I tak by se nechal okomentovat poměrně nízký stav letošního cyklistického pole dětí a mládeže v Mačkově. Ale především je třeba věřit, že to právě poctivé bikové kolo bez přidavného motůrku nalezne příště víc stoupců a v Mačkově to bude ještě větší „nářez“!

Poděkování si zaslouží vyjádřit i DJ Jiří Hrabě, který celou náves pěkně ozvučil a skvěle se zhostil i moderátorské role. Dále všichni ti místní dobrovolníci, co přispěli pověstnou „troškou do mlýna“ ke zdaru letošních závodů v Mačkově.

Vladimír Šavrdra

Turnaj Kubb

Ve středu 28. června se do areálu Domova PETRA sjely týmy z jihočeských zařízení sociálních služeb, aby si zahrály Kubb, starou společenskou vikingskou venkovní hru pro dvě družstva o 6 členech. Je velmi oblíbená zejména v severských zemích, ale postupně se šíří i do dalších částí Evropy. Slovo Kubb má v gotlandském nářečí švédštiny význam dřevěná kostka. Hra je nenáročná, pro její realizaci stačí herní souprava a prostor cca 8 x 5 m, a může ji hrát prakticky každý.

Domov PETRA pořádal již devátý ročník této hry. Poprvé se turnaj konal v roce 2013, kdy spolupráce mezi zařízeními pro mentálně postižené začala nabývat na velkém významu a společné akce uživatelů z různých zařízení a domovů byly čím dál tím častější. Všem se velmi líbilo poznávat nové prostředí, nové aktivity, nové kamarády. A tak se spousta

akcí, ať sportovních či kulturních, stala tradicí a opakují se se železnou pravidelností každý rok. Náš Domov PETRA pořádá právě tento turnaj a na podzim Westernový den.

Letos se zúčastnila družstva, která jezdí již pravidelně k nám do Mačkova a mnozí trénují tuto hru po celý rok. Byly to DTS Klíček Záluží, Domov Libnič a CSS Empatie České Budějovice, DS Strakonice, DTS Duha Písek, DOZP Zběšičky, DOZP Sociální pohoda Javorník, DOZP Osek a domácí Mačkovské kočky ve složení Marie Ťulpová, Jana Loužecká, Kristina Francová, Olga Pešková, Vladimír Richter a Václav Čížek. Svatý Petr nám byl tentokrát nakloněn, nebylo ani příliš velké horko ani nepršelo a tak se turnaj odehrál v příjemném klimatickém i společenském prostředí. Všechna družstva si odnesla krásné ceny, první tři navíc medaile, diplomy a dorty, za něž musíme poděkovat firmě Klas Protivín. A kdo tedy zvítězil? Prvenství si odvezli hráči ze Sociální pohody o.p.s. Javorník, CSS Empatie České Budějovice skončili druzí a bronzovou příčku obsadil tým z DTS Klíček Záluží, který v boji o třetí stupínek porazil Denní stacionář Strakonice. Blahopřejeme vítězům, děkujeme všem zúčastněným a těšíme se na další, jubilejní desátý ročník. A všem přeje krásné prázdniny!

Ing. Eva Hrubá

stejně jako loni nebyli ochuzeni o vydatnou dešťovou přeháňku, která našťastí přišla až po hlavním programu, a víceméně nenarušila příjemné odpoledne, které se protáhlo ve večerní posezení rodičů a přátel obce u piva a grilovaného prase. Bohužel vlivem letošní nepříznivé zdravotní situace mezi dětmi a souběhu několika akcí v okolí, nebyla účast nikterak velká. Můžeme jen doufat, že příští rok bude příznivější a budeme se těšit, že se opět v červnu v hojném počtu potkáme.

125. výročí SDH Myštice

V letošním roce oslavil Sbor dobrovolných hasičů v Myšticích výročí 125 let od jeho založení. U příležitosti tohoto významného jubilea, uspořádal sbor v sobotu 24. 6. 2023 soutěž v požárním sportu o pohár starostů SDH a obce Myštice. Součástí akce byl také soubor o sud piva

v připravené štafetě skládající se z různých nejen požárních dovedností. Akce se nesla v komorním duchu za účasti 5 SDH z okolních vesnic (SDH Chobot, SDH Skaličany, SDH Uzenice

a domácí SDH Myštice). Akci zahájili starosta obce Myštice pan Tomáš Koželuh a starosta SDH Myštice pan Miroslav Dlabáč krátkými projevy. U příležitosti výročí byly vyznamenáni někteří členové sboru za práci a přínos SDH Myštice. Zúčastněným sborům pak byla předána pamětní šerpa. Samotná soutěž proběhla formou jednoho požárního útoku na terč. Soubor ovládl SDH Chobot s časem 25,43 s, druhé místo patřilo SDH Skaličany s časem 29,66 s, 3. SDH Uzenice čas 31,50 s, 4. domácí SDH Myštice čas 36,50 s a 5. SDH Uzeničky čas 39,00 s. Po vyhlášení výsledků požárního útoku pak proběhla soutěž ve štafetě o sud piva. Štafeta se skládala z překonávání překážek (horem a spodem), přeskoku velké a malé bariéry, srážení kuzelek požární hadicí a z přeběhu tratě s nosítky s pasažérem, který musel následně vypít co nejrychleji půllitr piva. Tuto soutěž ovládl SDH Uzeničky s celkovým časem 43,60 s, druzí skončili domácí – SDH Myštice s časem 46,40 s, 3. SDH Chobot, 4. SDH Uzenice, 5. SDH Skaličany. Celá akce proběhla za krásného letního počasí v poklidu a bez zranění.

Dětský den

V sobotu 10. 6. 2023 se v Myšticích u dětského hřiště za hospodu konalo odpoledne plné her a zábavy nejen pro děti, ale i pro dospělé. Pro děti byl připraven 7boj v podobě plnění dovednostních, logických a sportovních úkolů.

Po splnění všech úkolů byly děti odměněny pamětní medailí a drobným dárkem. Pro děti

bylo připraveno občerstvení – párek v rohlíku, cukrová vata z nového profesionálního stroje, který jsme pořídili z výdělků minulých akcí, točená limonáda a domácí buchty. Jako loni se pak na rožni opékalo prase. Součástí letošní akce byla ukázka první pomoci, kterou zajistila paní Jana Šindelářová – zdravotní sestra Strakonické nemocnice a prodejní výstava produktů tištěných na 3D tiskárně, kterou si připravil Jakub Carda, který zajistil i 3D tištěné pamětní medaile pro účastníky 7boje, za což mu patří velký dík. Překvapením pak byla vysokozdvizná plošina, kterou poskytl pan Petr Křesina, kterou se mohli děti i jejich rodiče nechat vynést do výšky 21 m a prohlédnout si Myštice a jejich okolí z ptáčích perspektivy. I letošnímu ročníku se bohužel nevyhnuly rozmarné počasí, a tak jsme

Oslavenci

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané: Krejčová Jindřiška (65), Krejčí Milan (70), Komancová Marie (75), Boušová Růžena (78), Bouše Miroslav (79).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Dětský den v Předmítí

Svátek dětí je u nás v Předmítí již dlouhou dobu, tradiční akcí a tak tomu bylo i letos. Druhý víkend v červnu jsme proto u místního obchodu uspořádali odpoledne nejen pro ně. Děti si nejdříve pod vedením četaře Lukáše Faméry zkusily, jak vypadá vojenská rozcvička. S Janinou Vrátnou a Ivetou Soukupovou vytvořili trio a společně provázeli děti soutěžemi a úkoly celé odpoledne. Po jejich splnění byly děti samozřejmě odměněny sladkostmi všeho druhu. Nakonec jsme si všichni společně opekli buřty a snědli dort.

Než došlo ke každoročnímu zlatému hřebu dětského dne – pění, ukázali nám dobrovolní hasiči místního sboru výjezd a jejich zásah na hořící maketu hospody. (Nemám to prý brát osobně). Moderování celého zásahu se ujal profesionální hasič Karel Karlík. Pak přišla na řadu slibovaná pění, a kdyby nezačalo pršet, odpoledne by se protáhlo do večerních hodin. Děkujeme obci za finanční podporu a také moc děkujeme všem, co se na přípravách akce

podíleli a věnovali nám svůj čas. Na závěr mi dovoluete pozvat děti i jejich rodiče a prarodiče na rozloučení s prázdninami, které bude včas oznámeno na stránkách obce, na FB i v místních vývěskách.

Petra Muchová

Zlatá svatba

Padesát společně prožitých let, tedy zlatou svatbu, oslavili v sobotu 24. 6. 2023 Marie a Václav Chouroví z Předmítí. Splnili jsme jejich přání a v nových prostorách obecního úřadu jsme pro ně připravili slavnostní obřad spojený s obnovením manželského slibu. V kruhu svých nejbližších si nejen připomněli společnou cestu životem, ale stejně jako před padesáti lety si znovu řekli své ANO.

Do dalších let jim přejeme hlavně pevné zdraví, ať je stále provází vzájemná láska a porozumění.

Pozvánka do Předmítí

V sobotu 29. 7. 2023 se v Předmítí uskuteční hasičská soutěž, kterou pořádají členové SDH Předmítí společně s Obcí Předmítí. Po jejím skončení bude následovat taneční zábava. Všichni jste srdečně zváni!

Jihočeská pouť v Radomyšli

Foto Petr Škotko.

Projekt byl podpořen z rozpočtu Jihočeského kraje částkou 50.000 Kč.

Jihočeský kraj

Pouťový nohejbal

Pouťová sobota v Radomyšli je nedomyslitelně spjatá s nohejbalovým turnajem trojic. Dne 24. 6. tak proběhl již 29. ročník, který je hraný jako Memoriál Karla Vachulky. Pořadatelům vyšlo počasí a do nově zrekonstruovaného areálu dorazilo všech šestnáct přihlášených trojic.

Ze čtyř čtyřčlenných základních skupin postoupily do play off všechny týmy a systém turnaje garantoval zúčastněným odehrání minimálně pět utkání. Po urputných bojích nakonec v turnaji zvítězil tým Kraselova

(Mašek, F. Hokr, Jůzek) před Zabijáky (Nepodal, M. Votava, Moravec) a týmem Do Háje (Hrubý, Sušánka, Poštołka). Po turnaji následoval přátelské posezení, které se protáhlo do pozdních nočních hodin.

M. Koubovský (předseda oddílu): Jsem rád, že se turnaj vydařil, po zásluze zvítězil tým z Kraselova, který měl ve svém středu dva borce, kteří hrají extraligu. Celý turnaj proběhl v přátelské atmosféře, vzájemné hecování k turnaji určitě patří a přispívá k lepším výkonům. Základem všeho je dobré počasí, a to nám letos opět přálo. Pro příchozí fanoušky byl k vidění parádní nohejbal a připraveno nezbytné občerstvení. Pro nejmenší jsme měli připraven skákací hrad po celý den. Poděkování patří všem, kdo se podílel na přípravě a na bezproblémovém průběhu celého turnaje a všem sponzorům, díky nimž si věcnou cenu odnesl každý tým.

Valentin Horba vystavoval v Želči

Velký úspěch měla vernisáž výstavy radomyšlského rodáka, malíře Valentína Horby v Želči. Součástí akce byl také křest jeho nové knihy „Máme zaseto“, na kterou přispěl také městyš Radomyšl částkou 20.000,-Kč. Knihu lze zakoupit na Úřadě městyse v Radomyšli, nebo v muzeu.

bábinky opět připraven vědomostní kvíz. Terezko, děkujeme! Zdálo by se, že naše činnost poté díky unavujícímu horkému počasí poněkud zadřímala, ale není to tak. Mohly jsme se setkávat na různých akcích pořádaných ať už svazem žen, hasiči nebo baráčnický, a také jsme se setkávaly. Ještě na nás na konci měsíce čekalo jedno překvapení, ale o tom zase příště...

Bábinky z Radomyšle

Malí baráčníci rozdávají radost

Díky obnovené slavnosti „Vynášení Morany“ a symbolickému vítání jara v roce 2022 se dala dohromady skupinka dětí, které se pod hlavičkou Baráčníků Radomyšl pravidelně schází a nacvičují tance na různé lidové písně. Sešla se pěkná skupinka, někdy až 14 dětí předškolního věku, které mají za sebou již pěknou řádku vystoupení v Radomyšli, Velké Turné, Chlumu a okolí. Za vystoupení jsou vždy odměněni nějakou tou sladkostí, a hlavně úsměvem a potleskem publika. Navíc získávají cenné zkušenosti, poznávají nová místa a kamarády.

Zrovna v květnu děti tancovaly na oslavách ke Dni matek Bábinkám, Svazu žen a vyrazily do Strakonice do Domova seniorů v Lidické ul. V dubnu zase předvedly taneček a kroje spolužákům v MŠ. Chtěla bych tímto, za rodiče dětí, poděkovat Zdeňce Jůzkové, která se dětem s velkorysou trpělivostí věnuje a předává jim moudra a zvyky našich předků.

Pokud by se chtělo přidat i vaše dítě, můžete se přijít podívat na zkoušku (obvykle pondělí odpoledne na radnici městyse).

Radka Žáková

Jak se bábinky v uplynulých týdnech měly?

V květnu se bábinky určitě nenudily. Na prvního máje se sešly ve své oblíbené hospůdce Na Křenovce a kuly plány na zbytek jara a začátek léta. A výsledek? Desátého května oslavily v místní Sokolovně Den matek, kam jim přišly zatančit malé děti pod vedením panímaminky Jůzkové z Obce baráčníků Radomyšl a pak mezi sebou přivítaly taneční soubor Kraselovské Karamelky s jejich vystoupením. Tři dny poté se opět sešly v Sokolovně, tentokrát při poslechu jihočeské kapely Babouci. Ale žádný strach, bábinky nechodí jen do hospůdek, stále rády cestují, a proto se ke konci května vypravily do Středočeského kraje. Jejich cílem bylo poutní místo Svatá Hora u Příbrami, ale nejen to. Toto své putování zahájily návštěvou poutního místa Maková Hora a památníku Vojsa v Lešetících a skončily v Rožmitále pod Třemšínem, kde je zaujalo Podbrdské muzeum a Cvokařské muzeum ve Starém Rožmitále.

Červen zahájily bábinky v mateřské škole. Ne že by se samy vracely do dětských let, ale děti zde slavily Mezinárodní den dětí řadou soutěží a bábinky vypomáhaly na stanovištích, aby vše proběhlo hladce a dětem se jejich den líbil. A když už jsme u těch soutěží – na tradičním setkání první pondělí v měsíci byl na Křenovce pro

Den matek

Letos po dlouhé době jsme oslavily Den matek. Sešli jsme se na Křenovce, baráčnická drobotina zatancovala a sklídila úspěch. Překvapením byl pro ženy mini kvíz. Ač ze začátku protestovaly, tak ke konci se už všechny náramně bavily. Zároveň jsme přivítaly nové členky a doufáme, že jich bude víc a vznikne nová skupina mladých s chutí něco pro sebe i ostatní udělat.

Dětský den ve velkém stylu

Svaz žen, hasiči, sokolovna, škola i obec měli velký podíl na úspěšném dni kde se sešlo 144 dětí plus rodiče, cirka 300 lidí. Vše proběhlo v areálu za školou. Nejdříve dorazila policie ČR, potom psovodi a výuka disko tanců pod vedením Štěpánky, skákací hrad, dílničky, dobroty ze Smlnsi si a fotokoutek. Po celou dobu tří hodin děti mohly soutěžit na 14 stanovištích, kde musely prokázat, zručnost, chytrost, postřeh, rychlost ale i mrštnost. Počasí bylo ukázkové a tak nebyl důvod k nespokojenosti. Opět se ukázalo, že když se táhne za jeden provaz, výsledek se dostaví. Díky všem

Blanka Matoušková

Dětský den

Dětský den v Domanicích je již tradiční akcí, která letos přilákala celkem velké množství lidí i z vedlejších vsí. Pestrý program zahájil svou kouzelnickou show iluzionista a kouzelník Pavel Dolejška. Děti se tak mohly hodinu bavit jeho kouzly a zapojit se aktivně do vystoupení.

Počasi nám přálo, a tak děti mohly naplno využít skákací hrad, fotokoutek nebo stělnici.

Na té byla nekončící fronta. Děti i dospělí si mohli vyzkoušet vystřelit papírovou růži, sladkosti nebo překvapení z „mysteryboxu“.

Když si někdo potřeboval odpočinout, navštívil tetovací koutek.

Malinovka tekla proudem, maso se grilovalo na grilu a všichni jsme se skvěle bavili.

Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách, uklidu nebo přinesli doma připravené dobroty.

Zároveň děkuji nejen za finanční podporu Městysu Radomyšl.

Májka

Májka je oslavována jako symbol lásky, plodnosti a mládí, ale také jako strážce obce.

Muži se vydávají do lesa, aby uřízli co nejvyšší strom. Oklestí ho a oloupou kůru a děvčata ozdobí vršek stuhami. Pod korunou stromu je uvázan ozdobný věnec, který symbolizuje panenství dívek ve vsi. Právě kvůli němu musejí chlapi májku hlídat i přes noc.

U nás tomu nebylo jinak. Chlapci i chlapi se vydali pro strom a ženy a dívky následně ozdobily věnec a vršek stromu. Tradicí je také polibek na 1. máje pod rozkvetlou třešní. Ten má dívky zaručit krásu a mládí.

Letos jsme s dětmi poprvé vyrobili čarodějnici, která byla upálena na hranici.

Jsem ráda, že tato tradice u nás trvá, schází se hodně lidí a že jsme májku ohlíželi.

Aquapalace Praha

Pro velké nadšení všech, jsme i letos vyrazili do Aquapalace Praha. Abych doplnili volná místa v autobuse, přidalo se k nám pár kamarádů z Radomyšle. Celý den jsme si bezvadně užili.

Okrsková soutěž v Leskovicích

V sobotu 20. 5. 2023 proběhla v Leskovicích hasičská okrsková soutěž okrsků Radomyšl a Strakonice. Celkem k nám přijelo 6 týmů mužů a 1 družstvo žen. Mimo soutěž se ještě konal běh na 100 m s překážkami. První pozici v požárním útoku obsadila Rovná, na druhé příčce se umístilo družstvo z Leskovic a třetí byli muži z Chrástovic. V ženské kategorii vyhrálo družstvo ze Strakonice.

V běhu na 100 m bylo umístění následující: 1. Aleš Vrána ze Strakonice, 2. Marek Šíma z Radomyšle a 3. David Kadečka za Leskovic. Na akci byl dostatek pití, domácích klobás, dobrot ke kávě od místních žen a panovala zde po celou dobu dobrá nálada. Sluníčko nám hrálo po celou dobu hasičské soutěže, takže i počasí se vydařilo. Děkujeme tímto všem zúčastněným, všem pomáhajícím a samozřejmě sponzorům cen.

Michaela Kadečková, Tereza Žilová

Otavský Plamínek

V sobotu 6. 5. jsme vyrazili se třemi družstvy mladých hasičů na soutěž Otavský Plamínek do Strakonice.

Nejmladší příprava se umístila na šestém místě z osmi, mladší žáci obsadili šestnáctou pozici z celkového počtu devatenácti a starší žáci se umístili na šestém místě z celkového počtu 14 týmů.

Za krásného počasí si děti vyzkoušely i doprovodný program hasičů, policie a dalších složek záchranného systému.

Všichni soutěžící obdrželi krásné ceny a získali další cenné zkušenosti.

Volejbalová smeč Radomyšl 10. 6. 2023

Tradiční volejbalový turnaj smíšených družstev pod názvem „Volejbalová smeč Radomyšl“ se letos uskutečnil na zbrusu nových antukových hřištích v Radomyšli. Turnaje se zúčastnilo celkem dvanáct družstev. Jednalo se o družstva především z Příbrami, Prahy, Březnice, Písku, Plzně, Strakonice a okolí.

Týmy byly rozděleny do třech skupin po čtyřech a proti sobě v základních skupinách hrály způsobem „každý s každým“, a to na dva hrané sety do 25 bodů. Po odehrání základních skupin se utkaly celky o celkové pořadí na dva vítězné sety.

Po důležité ranní kávě, týmové poradě byl celý turnaj zahájen Vendulkou Krejčí. K vidění byla celá řada vyrovnaných a dramatických utkání, odehrály se skutečně napínavé, dynamické a důstojné zápasy. Všichni bojovali do posledního dechu a o krásné

volejbalové zážitky nouze nebyla. Sluníčko šimralo do tváře, ani pár kapek, které spadly z nebe turnaj nepřerušilo a hrálo se, až do konce. Po areálu se rozléhala hudba, po čase se k hudbě přidal dým z grilu. Byla to parádní volejbalová atmosféra, na kterou po celou dobu dohlíželi zkušení rozhodčí pan Jan Přáček ze Strakonice, Martin Jakoda z Rožmitálu pod Třemšínem a Václav Šampalík z Blatné.

Hráči si pochvalovali hezké zázemí a kvalitu nových antukových hřišť. Byli spokojeni s organizací, občerstvením, a i ceny byly lákavé pro všechny. K vítězství se nakonec probojoval tým Velká Turná s hlavním kapitánem Jonášem Celerým. Na druhém místě skončila Ruptura s hlavní kapitánkou Vendulou Krejčí, na třetím místě tým Bombičky pod vedením zkušené kapitánky Ivči Romové. Týmy, které se dostaly na bednu dostaly výtečné dorty, každý z hráčů měl na krku pověšenou parádní medaili, na první místo čekal ještě míč a putovní pohár. Na čtvrtém místě skončil tým No Stress z Příbrami. Ostatní týmy Ruce v kapce, Hasiči, Jílové, Zelenáči, AU!!, Rozmetadlo, Jílové, Beta Verze a Pozdní sběr si odvezly šampaňské, diplom, malé dárky a mnoho zážitků.

Poděkování patří panu starostovi Ing. Lubošovi Peterkovi a panu MUDr. Bc. Tomášovi Fialovi, MBA – senátor PČR, kteří podpořili tento turnaj. Velké díky patří všem sponzorům a firmě Prillinger.

Paní Mileně Vackové za catering, členům TJ za pomoc při přípravě turnaje a Mirce Lebedové z Radomyšle za krásné a vynikající dorty. Turnaj má dlouholetou tradici, a nás velmi těší, že se takto můžeme společně sejit a vytvořit skvělou atmosféru okolo našeho oblíbeného sportu. Již nyní Vás hlavní organizátorky Eva Barborková a Vendula Krejčí mohou nalákat a pozvat na další ročník a to na 15. 6. 2024.

Těšíme se, do té doby přejeme všem hodně zdraví a volejbalu zdar!
Ing. Eva Barborková a Mgr. Vendula Krejčí

Pietní akt a májka v Lázu

Autobusem na farmu, zpět pěšky – jak jinak!

Ochutnávka farmářského mléka, ale hlavně práce s automatickou dojičkou, to byly minimálně dva velké zážitky, které si užily děti ze školní družiny. Byl začátek června a téměř padesátka dětí vyrazila linkovým autobusem na výlet do Chrášťovic, cíl: farma rodiny Divišovy. Průvodkyní se na odpoledne stala paní Blanka

Divišová a velmi úspěšně jí sekundovala její vnučka Izabela, která je žákyní třetí třídy naší školy. Děti viděly nejen krmení kraviček, ale hlavně ty menší zaujala malá telátka. Nechybělo nezbytné hlazení a podávání stébel sena. Pro některé žáky to byla první návštěva na farmě. Na řadu přišlo i ochutnávka mléka do vlastních lahví, ale největším zážitkem byla automatická dojící linka a systém, jak se kravičky chodí „nechat podojit“, ten asi děti zaujal nejvíce. Zážitková byla

i cesta zpět a ne autobusem, všichni se vypravili pěšky úvozovou cestou kolem rybníků zpět do Radomyšle. Po cestě se odpojovaly děti, které bydlely v Chrášťovicích a Leskovicích. Pro některé byly čtyři kilometry po vlastních nadlidským výkonem, ale sluníčko a hry po cestě a už jsme byli v Radomyšli. Tak zase za rok, musíme to tu ukázat i budoucím prvňáčkům.

Bc. Anděla Tomášková

Školní výlet 5.AB – Nachodili víc, než si původně mohli představit

Školní výlet, to je jedna z akcí, na které se děti s přicházejícím koncem roku velmi těší. A nejinak to bylo u páťáků, čekal je výlet s přespaním v kempu Luhy na Milavách. Rekreační středisko známé široko daleko. Děti pojaly tyto dva dny stylově a hlavně už téměř prázdninově. Pestré barvy, odpočinkové hry, letní dobroty a pohoda. Cesta vláčkem probíhala vcelku klidně a pak děti čekala cesta pěšky z Velké Turné do kempu. Ubytovat v chatkách, malý odpočinek a šup jde se zpět, už na nás čeká Blatná. Děti po cestě dostaly rozchod s pravidly, aby načerpaly energii a prohlédly si město. Odpoledne nechyběla návštěva anglického zámeckého parku a hlavně jeho obyvatel – tedy daňků, pávů a alpák. Zpět opět vlakem a horký den byl zakončen vodní bitvou a koupáním v bazénu. K večeri tradiční řízek s hranolkou vyloudil úsměv na tváři mnohým a i si chodili přidávat. Večerku v chatkách dodrželi všichni, protože se báli toho, že kdyby vystrčili z chatky nos, čekal by je pěší pochod s veškerými zavazadly až do Radomyšle a po celodenním tréninku nohou, byli přeci jen trochu unavení. „My budeme určitě hodní,“ prohlásil Honza a v očích mu hrály čertíci, že by vymysleli nějakou čertovinu? Kdepak, noc proběhla v klidu a pohodě. Opálení a plní zážitků se páťáci vraceli druhý den poledním vlakem do školy na krupicovou kaši. A teď už jen odevzdat učebnice, vyzvednout v pátek vysvědčení a hurá na prázdniny.

Alena Šrámková

Nová škola byla v sedmdesátých letech jednou z nejmodernějších na jihu Čech

Co je padesát let v životě lidském, podstatná část, ale co se týká nějaké stavby? Jen kousek zatnutý do historie...A tak to potkalo i školu v Radomyšli, letošní rok završila padesát let od zprovoznění nové školní budovy. A že je padesátku třeba oslavit, o tom není

třeba diskutovat. Tento den byl stanoven na 19. května a od rána měli všichni napilno. Hlavně abychom na nic nezapomněli a všeho bylo dost. Pozvání přijal i Karel Sklenář, syn tehdejšího ředitele školy, který byl u zrodu této nové budovy. „Otec řehšil, jezdil a komunikoval se všemi možnými úřady, potřeboval je přesvědčit, že opravdu má stará budova havarijní stav, a že v těchto prostorech není vhodné učit děti,“ řekl pan Sklenář.

První hosté z řad bývalých kolegů, ale i žáků se začali sjíždět v brzkém odpoledni. V programu dostali prostor školní divadelníci, kteří pod vedením Martina Levého zahráli jeho autorskou hru „Jak Jindřich ke štěstí přišel“. Na řadu přišel i školní sbor pod vedením Richarda Semiginovského a závěrečnou píseň spolu s dětmi zapěli i členové učitelského sboru. A protože padesát let je dlouhá doba, oslavy byly spojené i s tvorbou nového loga. Námět měly dodat děti, kterým ve výtvarce téma zadali učitelé. Z více jak 150 jak kreslených, tak na počítači vytvořených návrhů vyšel vítězně nápad Nely Medlínové z 5.B. Její logo bude zdobit nejen školu, ale i písemnosti a reklamní materiály v následujících letech.

V jednotlivých třídách mohli návštěvníci shlédnout staré fotografie tříd, fotky z různých školních akcí. Nezbytnou součástí byly i filmy

z předchozích let, kde děti soutěžily ve zpěvu nebo v rukodělných pracích. Nesmím zapomenout na práci s 3D brýlemi, chemické pokusy, práci s roboty, každý mohl vidět, slyšet a zažít, co mu bylo blízké. Spoustu lidí přilákala v podvečer do tělocvičny judistická exhibice žákyně osmé

třídy a jejich kolegyně z týmu, Lucie Poklopové. Lucka je aktuálně na třetím místě na světě ve své kategorii. A tak se potkalo i mnoho lidí, přátel, kamarádů, kolegů a spolužáků, kteří neměli ten prostor a šanci se vidět i několik let. V programu vystoupila také Švandova dudácká muzika, které součástí je i ředitel školy Jan Babka. Vrcholem podvečerního času bylo vystoupení stand-up komika Vojtaana, který si získal obdiv nejen dětí. Na závěr zahrála kapela Cerveza, složená z některých bývalých žáků školy. A tak skončil jeden dlouhý zajímavý den.

Alena Šrámková

Ta naše stověžatá Praha aneb 7. třída na návštěvě u Karla IV.

V úterý 30. května 2023 v 6:10 hodin se celá naše sedmá třída vypravila autobusem ze Strakonice do Prahy. Do největšího velkoměsta ČR jsme dorazili v brzkých ranních hodinách. Naše první kroky vedly na Petřín, a jelikož to není kopec, ale „velehora“, na vrchol nás vyvezla lanovka. Prošli jsme kolem Petřínské rozhledny a podél Hladové zdi, kterou nechal postavit Karel IV., jsme se vydali směrem na Pražský hrad.

Na Hradčanském náměstí u sochy našeho prvního československého prezidenta, Tomáše Garriguea Masaryka, nás vyzvedla paní průvodkyně a vyrazili jsme na prohlídku Pražského hradu, naší největší chlouby. Jedná se totiž o největší hradní komplex na světě. Zdobí ho nádherná gotická katedrála sv. Víta, největší chrám v zemi, jež se stala místem odpočinku několika českých panovníků. V jejím interiéru jsme obdivovali například nádherný stříbrný náhrobek sv. Jana Nepomuckého, baldachýn, pod nímž byla korunována Marie Terezie nebo kaple sv. Václava i s dveřmi se sedmi zámky, za nimiž jsou uschovány české korunační klenoty. Ty právě jsme vidět nemohli, ale ve Starém královském paláci jsme si prohlédli jejich repliky, které jsou pro laiky od těch pravých k nerozeznání. Byly nádherné. Zde jsme si také na vlastní oči prohlédli místnost, v níž byl do prezidentské funkce uveden náš nový prezident nebo v níž jsou každoročně 28.10. udělována státní vyznamenání, Vladislavský sál. Vstoupili jsme také do bývalé dvorské kanceláře, z níž byli v roce 1618 z okna vyhozeni královští místodržící Vilém Slavata a Jaroslav Bořita z Martinic i s jejich písařem Fabriciem. Postupně jsme prošli románskou baziliku sv. Jiří, v níž odpočívá např. sv. Ludmila, Zlatou uličku až k věži Daliborce. Víte, proč ulička dostala název zrovna Zlatá? Určitě totiž není celá ze zlata, ale kdysi zde pracovali zlatníci, kteří ze zlata vyráběli šperky, a právě po nich získala ulička své jméno.

Posledním místem, které jsme v komplexu Pražského hradu navštívili, byla válcová pevnostní věž zvaná Daliborka, jež své pojmenování dostala po svém prvním vězni Daliborovi z Kozojed, od svého vzniku totiž sloužila jako vězení. Zde jsme si s husí kůží na ruku prohlédli mučící nástroje.

Sídlo prezidenta republiky jsme opustili po Starých královských schodech, odkud jsme pokračovali směrem k nejstaršímu kamennému pražskému mostu, Karlovu mostu, který jsme si prošli každý samostatně.

V půl jedné jsme konečně dorazili na Václavské náměstí, kde nás čekal dvouhodinový rozchod. Takže hurá, všichni konečně na jídlo a na nákupy. V 15:00 jsme byli objednáni do Musea fantastických iluzí. Tady byla pořádná legrace. Smáli jsme se skoro všemu, co nás zde potkalo, až nás z toho břicha bolela. Po této prohlídce už nás čekala pouze cesta na Smíchov, a jelikož jsme měli ještě chvíli čas, dostali jsme poslední volno.

Na závěr dne jsme všichni symbolicky zamávali Karlu IV. a vyrazili směr domů. Ve Strakonících na nádraží na nás čekali rodiče a ti už nás odvezli do postýlky.

Aneta Matoušková, 7. třída

Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme...

Jak spolu komunikují zvířata, když neumí mluvit lidskou řečí? To se dozvěděli žáci prvních tříd na výukovém programu v zoo Hluboká nad Vltavou. Mnozí z našich žáků prokázali neuvěřitelnou znalost zajímavostí a byli připraveni na odborníky ze zoo s dotazy. V rámci programu jsme si také mohli prohlédnout různá zvířata z České republiky i ze světa a dozvědět se zajímavosti o jejich životech.

Věděli jste, že některé ryby společně komunikují pomocí elektrického proudu? Nebo takový slepec – blízký příbuzný krčka, tluče hlavou o strop nory, aby si popovídal s poblíž žijícími slepci? Všechny také překvapila informace, že takový slon může „slyšet“ ušima. Po krátké přestávce jsme měli možnost projít si místní zoo a vidět spoustu letošních mláďat. Největší úspěch měla malá medvídáta, ale také psouni, kterým jsme se asi líbili, protože k nám pořád běhali a vystrkovali hlavičky. Jedná drzá opice na nás vyplázla jazyk a utekla. Těšíme se na další společné zážitky.

Mgr. Tereza Perná

Cyklistický kurz 6. třídy

Téměř celá šestá třída si na kole vyrazila na Třeboňsko zdolávat kilometry na kole. První den jsme vyjeli z Fährnichova mlýna do Třeboně podívat se na hrobku a na náměstí, kde jsme si dali zmrzlinu. První výjezd jsme zvládli bez problémů. Druhý den jsme měli v Chlumu u Třeboně objednanou svičkovou, která nám moc chutnala a dodala nám sílu na cestu zpět. Cestou však bylo nutné schovat se před prvním deštěm. Celkově si s námi počasí dost hrálo. Třetí den nám ale nezabránilo, abychom se projeli na paddleboardech po Rožmberku, největším rybníku u nás. Koupání v plánu moc nebylo, přesto nás k tomu hrátky na paddleboardech donutily. Všichni jsem si to moc užili. Čtvrtý den nikdo ani nepomyslel na to, že bychom zdolali 50 km, přesto jsme se po výletu do Veselí nad Lužnicí mohli radovat z dosaženého cíle. Cestou zpátky bylo nutné nasadit pláštěnky a zažít i jízdu v dešti.

Poslední den bylo naplánováno už jen 15 km, ale touha pokořit celkových 200 km byla velká a trasu jsme si prodloužili. Oklikou jsme dojezili do Lásenice. Cesta byla nakonec více dobrodružná, než jsme si přáli. Stráně a vysoké kopřivy už jsme brali s humorem. Do mlýna jsme dorazili v pořádku a s příjemným pocitem najetých 200 km jsme se v pátek odpoledne rozjeli zpět do Radomyšle. Chtěli bychom pochválit všechny šestáky, kteří kurz absolvovali a zvládli ho na jedničku. Pro některé to bylo poprvé, co zvládli celý týden usedat na cyklosedačku a kochat se Třeboňskou přírodou plnou rybníků.

František Křešnička, Ivan Křešnička, Mgr. Monika Babková

Učení nás baví

Při výuce Vlastivědy v 5.A a 5.B jsem dětem umožnila nacvičit divadelní scénky s tématy z naší historie. Témata byla mor v Čechách, Bitva na Bílé hoře, Život na zámku a Učení hrou podle Jana Ámose Komenského. Děti to moc bavilo a velice mě překvapily, jak jim hraní šlo. Jejich kostýmy a příprava byla originální. Občas není špatné zařadit do výuky netradiční výukové metody a dětem moc děkuji za zážitek, jako divačce.

Mgr. Johana Šišpelová Irová

Školní výlet 8. třídy

Nevěřila jsem, že jedna moje věta, způsobí něco tak úžasného. „A víte co, co kdybyste připravili výlet vy pro mě?“ Původně jsem to myslela jako nadsázku, ale partička osmáků to vzala za své a já už jenom koukala. Věta o nic se nestarejte, mě v jejich případě vůbec neděsila, naopak jsem se na výlet s osmičkou moc těšila. A opravdu full servis, kdy jsem ráno byla odvezena, přes svačinu, po vyřízení všech vstupů, vše zmákli. Nic netušíc jsem nastoupila do autobusu směr Praha. V tu chvíli jsem si říkala, že Praha je opravdu velké sousto na to, že vše zařídí sami. Nerozhodilo je ani metro. Vše měli skvěle nastudované, zmluvené a já zažívala jedno překvapení za druhým. Muzeum smyslů nám nejen popletlo mysl, ale i trochu rozházelo žaludky. Pak jsme propotili celé oblečení při boji v lasergame. Nakonec trochu volna na Václavském náměstí. Pro mě celý den jeden velký zážitek. Je mi jasné, že někteří měli s přípravou výletu mnohem větší starost a práci a klobouk dolů před nimi, jak vše zvládli. Chci poděkovat celé třídě za úžasný výlet, který si od prvního do posledního puntíku zařídili sami. Jsou skvělá parta a jsem moc ráda, že můžu být její součástí. Moc vám děkuji osmáci jste úžasní.

Mgr. Monika Babková

Návštěva 7. třídy v konírně

V rámci Tv v 7. třídě dívek jsme vyrazily na návštěvu do konírny Velká Turná. Učily jsme se, jak pečovat o koně (hřebelcování, čištění kopyt, upnutí postroje, osedlání). Jízda na koni byla velmi náročná. Samotný sed na koni ještě šel, ale pak klek nebo otočka zády ve směru jízdy nebo holubička už tak snadné nebyly. Musím uznat, že některým dívkám jízda na koni opravdu šla a návštěva kroužku v minulosti se vyplatila. Celkově jsme si návštěvu užily a určitě nejsme v konírně naposledy. Děkuji paní Nečasové za její lekci jízdy na koni.

Mgr. Johana Šišpelová Irová

Adaptační výlet 1.B

Krásné počasí vyšlo minulý týden prvňákům z 1.B, kteří statečně vyrazili trávit den a noc na koupališti v Radomyšli. Svůj pobyt započali výbornou točenou kofolou a poté se krásně unavili řadou her, kvízů a sportovních klání. Co mělo největší úspěch? Jednoznačně přetahování lanem a večeře! Lahodné špagety s omáčkou z konzervy předčily mnohá očekávání i u těch největších fouňů a nejedlíků. Že hlad je nejlepší kuchař se opět potvrdilo. Nejnáročnější pro malé žáčky bylo přeprat velkou matraci a peřinu a samostatně si povléci postele. Ani této výzvy se však nezalekli a po menších peripetiích a nutné spolupráci zvládli i tento úkon. Tak se těšíme zase za rok!

Mgr. Tereza Perná

Turisticko-zážitkový kurz

Od 12. do 16. června vyrazili osmáci na turisticko-zážitkový kurz do Kroužků nad Moníncen. Cestou tam jsme jeli vlakem a stavili jsme se v Táboře na obědě a v muzeu čokolády a marcipánu. V celém týdnu jsme si mohli vyzkoušet spoustu aktivit. Jezdili jsme na

koni (což pro mnohé byl největší problém a zážitek), byli jsme na venkovní skluzavce, projeli jsme se na koloběžkách, zkusili jsme si zahrát golf a z vodních aktivit jsme vyzkoušeli paddleboardy. Jeden den jsme vyrazili na šestnácti kilometrovou trasu za cílem v pivovaru Vítek v obci Sedlec Prčice. Čtvrteční, neboli poslední večer, jsme zakončili táborákem. I když se stala nějaká zranění, všichni jsme v pořádku a moc jsme si to užili.

Mgr. Monika Babková

MŠ Radomyšl

Chtěli bychom se s Vámi podělit o zážitky z květnových a červnových akcí, které proběhly v naší mateřské škole. Na začátku května děti velmi zaujal projektový den o životě a užitku včel.

Jako každý rok jsme připravili odpoledne pro maminky plné tvoření a společné zábavy, uskutečnili besedu s policií o správném chování na silnici. K další pěkné akci patřil prožitkový program „Milujeme bubnování“ a skákací hrad na zahradě mateřské školy. Den dětí ve spolupráci s „Bábinkami“ patří již několik let k hezkým a milým společným zážitkům všech zúčastněných. Začátkem června se uskutečnil i školní výlet do Pohádkové kovárny v Selibově. Pohádkové prostředí, tvořivá dílnička i povídání pana kováře děti přeneslo do pohádkového světa, který se jim moc líbil. Společně s tatínky jsme oslavili den tatínků, děti navštívili hasičskou zbrojnicu, pouťové atrakce a letní procházka ke kostelu sv. Jána spojená s prohlídkou kostela se stala závěrečnou tečkou za letošním školním rokem.

K závěru školního roku patří i rozloučení s předškoláčky, kteří od září nastoupí do první třídy základní školy. Letos zamávalo a řeklo AHOJ ŠKOLKO třicet dětí.

S pozdravem ředitelka MŠ Radomyšl Renata Škodová

Noc kostelů

Noc kostelů v minulých letech začínala vždy v podvečer, nejčastěji v 18 hodin a končila ještě za světla. Letos bylo naplánováno setkání v kostele až od 21. hodiny. Po dohodě se starostou byla na dobu trvání akce vypnuto osvětlení kostela a také pouliční osvětlení Kostelní ulice, aby v kostele byla tma „jako v noci“. Hodinový program byl rozdělen na tři dvacetiminutovky. Při zahájení první části byl kostel osvětlen pouze svíčkami. Ve 21 hodin sice ještě úplná tma nebyla, ale i v přibývajícím šeru tak mohli příchozí spatřit kostel v neobvyklém osvětlení. V přednášce se dozvěděli zajímavosti o historii svící, o symbolickém významu světla v křesťanství, o speciálních světlech v kostele (paškál, věčné světlo, křestní a manželské svíce) a o řadě dalších zajímavostí spojených se světlem. Na závěr první dvacetiminutovky se v kostel naplno rozsvítil všemi elektrickými světly a začala druhá část, kdy zájemci mohli vyrobit vlastní malou lucerničku ze skleničky, čajové svíčky a samolepek.

Třetí část byla stejná jako první s tím rozdílem, že začátek už byl opravdu ve tmě. Povídání o světle opravdu zaujalo, proto kromě několika nově příchozích zůstala v kostele i řada lidí, kteří již přenášku jednou vyslechli a prožili si naplno tajemnou atmosféru svícemi osvětlených prostor.

František Jirsa

Letní biatlon

V sobotu 24. června se v Sedlici uskutečnil 6. ročník letního biatlonu. Na start se odvážilo 14 dvojic. Počasí bylo poměrně horké a závodníci se hrdinně vydali. Kdo měl špatnou mušku, tak si užil trestná kola nebo půllitr studeného piva. Někdo to i pěkně kombinoval. Třetí místo nakonec obsadili obhájci trofeje Michal Petrášek a Jirka Musil. O kousek lépe se vedlo dvojici Michal Šindelář a Jirka Čabrádek. Zlatou medaili si pověsili na krk Pavel Koutenský a Lukáš Matějovský. Poděkování a poklonu si ale zaslouží i další. Ať už to byli nejstarší běžkaři v asfaltové stopě nebo dravé mládí obou pohlaví. Po vyhlášení se dění přesunulo pod hřiště do parku, kde už se od rána točilo prase a zábava pokračovala formou sousedského posezení.

Z. Mikeš ml., S.O.V.A.

Druhé sousedské posezení

Pár členek Klubu žen se sešlo v únoru 2022 na kafe a stěžovaly jsem si, jaká je hrozná doba. A až jedou ta doba „covidová“ skončí, že by bylo fajn, aby se lidé sešli při nějaké společné zábavě. A jelikož

v Sedlici byl vybudován nový krásný park pod fotbalovým hřištěm, tak jsem se shodly, že takové dobré grilované prasátko, studené pivo a dobrá hudba určitě občany Sedlice a přídružených osad na naší akci přiláká. První ročník v roce 2022 se opravdu vydařil, a tak to bylo jednoduché rozhodnutí akci zopakovat i letos. Ale bylo jasné, že bez velké pomoci mnoha lidí se akce konat nemůže. Naštěstí máme kolem nás samé úžasné lidi, kteří byli ochotni věno-

vat svůj volný čas a sousedské posezení tak podpořit a připravit. Členky Klubu žen Sedlice připravily sladké i slané občerstvení a postaraly se o naplánování a hladký průběh celé akce, pan starosta točil pívko a sedličtí chlapi grilovali čuníka od rána až do večera a pomohli připravili zázemí celé akce. Pan Antonín Knížek ml. se postaral o kulturu v podobě zpěvu a hry na kytaru. Atmosféra celé akce byla přátelská a pohodová, počasí také vyšlo na jedničku. Když jsou lidé ochotní a milí, tak je radost společenské akce připravovat a pak jedním očkem koukat na to, jak si ji lidé užívají. A tak ještě jednou velké díky všem, i zúčastněným. Myslíme si, že ta „naše grilovačka“ se stala novou tradicí v Sedlici.

Text fotografie: K. Prexlová, Klub žen Sedlice, z. s.

Sedlická obora otevřena veřejnosti

Sedlická obora – pro mnohé místo tajemné, protože není běžně veřejnosti přístupné. Proto to byl opravdu slavnostní den, když Sedlická obora své brány otevřela po 13 letech u příležitosti křtu knihy *O vodníkovi Okřehkovi* ze Sedlické obory (autorka Petra Hátlová) spojené se dnem otevřených lesů. Součástí akce byla i naučná stezka sedlické obory, kterou připravili Lesy České republiky, s. p. Počasí bylo trochu pochmurné, ale to neodradilo stovky malých i velkých návštěvníků. Kmotry pohádkové knihy se stali paní baronka Jana Germenis-Hildprandt a režisér Zdeněk Troška, kteří byli na křest pozváni. Kdo měl stěstí, mohl vidět v oboře divoká prasata.

Město Sedlice

Novinky z radnice

Kompostárna

V Sedlici máme našlápnuto na výstavbu kompostárny, pokud půjde vše podle plánu, měla by být funkční na podzim. Nacházet se bude hned vedle sběrného dvora. Mnozí se možná budou ptát, proč ji potřebujeme. Důvod je jednoduchý – zákon o odpadech jasně udává, jak mají obce a města nakládat ze „zeleným odpadem“. V Sedlici lidé momentálně využívají zelené kontejnery, které jsou buď na větve či trávu. Kompostárna bude ekologicky zpracovávat odpad rostlinného původu z domácností a zahrad, zbytky zeleně z údržby zelených ploch, například trávu, suché listí, větve, a dokonce zbytky ovoce a zeleniny. Její maximální kapacita by měla být 150 tun bioodpadu ročně.

Revitalizace parku na náměstí

Město Sedlice začalo s revitalizací zeleně na náměstí. První etapu zahájila výsadba květin od č. p. 131 po č. p. 137. K výsadbě byli vyzváni i občané Sedlice, kteří přišli za včasného rána ve čtvrtek 22. června, aby s výsadbou vypomohli. Práce šla díky organizaci a pracovitosti rychle od ruky. Květiny byly vybrány tak, aby se hodily do vesnického rázu náměstí. Jedná se o trvalky, které by měly vyžadovat minimální péči. Už se všichni těšíme, až budou plně v rozkvětu. Velké poděkování patří všem, kteří se sázení zúčastnili.

Město Sedlice

Oslavy osvobození Sedlice 2023

V dnech 6.–8. května proběhly letos Oslavy osvobození Sedlice. Pro diváky byl připraven bohatý program, který připravilo město Sedlice ve spolupráci s Klubem 4. obrněné divize Plzeň a na kterém se podíleli i členové Československé obce legionářské-jednoty Strakonice a SDH Sedlice.

V sobotu 6. května vyrostl v parku za prodejnu Jednoty dobový americký vojenský tábor 4. obrněné divize, který byl od odpoledních hodin přístupný návštěvníkům k volné prohlídce.

Nedělní program začal v 10:00 hod. dopoledne historickou vycházkou po stopách osvobození. Badatel a znalec místní historie David Maňhal provedl návštěvníky místy spjatými s osvobozením Sedlice a svůj výklad doplnil dobovými fotografiemi z farní kroniky. Trasa vedla ze dvora radnice přes náměstí TGM, k myslivně, k velkostatku (dnes Agro Sedlice), k vile a špýcharu, ke škole a zpět na náměstí k soše sv. Jana Nepomuckého, k domu u Dolejšů, k faře a ke kostelu. Vycházka byla zakončena u železniční zastávky Sedlice město. Návštěvníci se dozvěděli podrobnosti o událostech roku 1945, příjezdu amerických jednotek a jejich působení a pobytu v Sedlici i o pobytu Čs. samostatné obrněné brigády z Velké Británie v Sedlici.

Od 14:00 hod. odpoledne pak v Kostelní ulici proběhla ukázka bojů americké armády z května 1945. Vlastnímu boji předcházely scény z vyhlášení RNV v Sedlici a potyčky místní revoluční jednotky s Němci. Revoluční jednotka se pod náporom německé přesily stáhla a pomocí spojky na kole si přivolala pomoc amerických jednotek. Ta zlikvidovala poslední zbytky německého odporu a byla nadšeně uvítána. Od 16:30 hod. proběhla v americkém táboře přehlídka uniforem a dobové módy, ve které se představily uniformy armád Německa, USA, čs. letectva ve službách RAF, Československé samostatné obrněné brigády z Velké Británie, ale i civilní pánská i dámská dobová móda.

V neděli večer pak přišli sedličtí posedět s vojáky v táboře u ohně a opět si buřty.

V pondělí 8. května od 10:00 hod. proběhl pietní akt k ukončení 2. světové války. Pietního aktu se zúčastnili asistent senátora Tomáše Fialy RNDr. Ladislav Havel, okresní předseda KDU-ČSL PhDr. Vladimír Hanáček, starosta SDH Sedlice Josef Keřka, velitel SDH Sedlice František Doušek, starosta města Sedlice pan Vladimír Klíma, místostarostka města Sedlice Mgr. Kateřina Brabcová, členové Jednoty ČsOL Strakonice br. David Maňhal a br. Miroslav Šavrda, čestná jednotka a členové 4. obrněné divize Plzeň pod vedením Petra Nachtmanna, praporečníci v uniformách americké armády a Čs. samostatné obrněné brigády. Jako první jsme utčili památku americké armády, která Sedlici 7. května 1945 osvobodila u pamětní desky na radnici. Věnc k této desce položil za Klub 4. obrněné divize Plzeň velitel Petr Nachtmann. Následovalo uctění památky sedlických obětí 2. světové války u pomníku obětem světových válek. Asistent senátora Tomáše Fialy

RNDr. Ladislav Havel hovořil ve svém proslovu o významu udržování tradic a připomněl, že každý rok je vypravován na vzpomínkovou pouť i autobus do francouzského Dunkerque, na místo bojů Čs. samostatné obrněné brigády. PhDr. Vladimír Hanáček hovořil o tom, že pamětníků osvobození ubývá, ale je důležité si tuto dobu připomínat. David Maňhal hovořil o válce na Ukrajině a pomoci ČR této zemi v jejím boji. Neopomněl připomenout i historické paralely zásluh Čechoslováků o dobytí Kyjeva v roce 1943 nebo podporu, kterou Velké Británie za druhé světové války poskytla Československu v boji za jeho osvobození. Děkuji všem, kteří se na skutečném letošním Oslav osvobození Sedlice podíleli. Věřím, že oslavy 79. výročí ukončení 2. světové války už budeme slavit v mírových časech.

Text: David Maňhal, fotografie: Josef Eigner ml.

Vítání občánků

Poslední květnovou neděli – tj. 28. 05. 2023, se v obřadní síni Městského úřadu Sedlice uskutečnil slavnostní obřad u příležitosti akce: „Vítání občánků“. Pozváno bylo 8 dětí, které se narodily od listopadu 2022 do března 2023. Program nedělního odpoledne zahájilo krátké recitační vystoupení dětí ze sedlické základní školy pod vedením vychovatelky Pavly Rakovanové, poté promluvil starosta Vladimír Klíma a došlo i na předání drobných věcných dárek určených novorozencům a květin jejich maminkám. Město Sedlice přispělo peněžitým darem v hodnotě 3 000 Kč všem přítomným miminkům. Obřad dokumentovala místní fotografka Markéta Dzurčaninová. Celkem jsme přivítali 6 dětí.

Jana Smolová, matrikářka

Slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře

Městská knihovna Sedlice uspořádala ve středu 17. června 2023 slavnostní akci s názvem Pasování na čtenáře, které se zúčastnilo patnáct prvňáčků ze Základní školy v Sedlici se svou třídní učitelkou Mgr. Šárkou Zbiralovou. Doprovodil je také pan ředitel Mgr. Marek Charvát. Slavnostní pasování mečem provedl starosta

města Vladimír Klíma. Paní knihovnice Hana Maršáková dětem předala pamětní listy a knihu spisovatelky Zuzany Barilové a ilustrátorky Markéty Vydrové Křeček v letu. Děti přišlo podpořit mnoho rodičů, a dokonce i prarodičů. Z pořízených fotografií byla v přízemí MěÚ v Sedlici instalována nástěnka.

Text: Městská knihovna Sedlice;
fotografie: Marek Charvát

Pozvánka na výstavu domácího umění

V Městském muzeu v Žebráku je až do 29. října letošního roku, vždy o sobotách a nedělích, k vidění výstava domácího umění, kterou se stejnojmenným spolkem připravil jako kurátor sedlický rodák Pavel Veselý. Domácí umění, jak nazval výjimečný fenomén, je vše, co si lidé v období budování socialismu, tedy v letech 1948-1989, vytvářeli vlastníma rukama pro výzdobu svých domácností. K vidění jsou tapisérie z chemlonu, figurky z pivních zátek, samorosty, předměty vytvořené z překlíčky a mnoho dalších drobných artefaktů. Více o fenoménu a sbírce, která byla vystavena již na mnoha místech v České republice i v New Yorku, se můžete dozvědět na webových stránkách www.domaciumeni.cz.

Městská knihovna Sedlice uspořádá dne 16. září 2023 zájezd, v jehož rámci navštívíme i tuto výstavu. Průvodcem nám bude přímo kurátor Pavel Veselý. Zájemci se mohou hlásit v Městské knihovně v Sedlici na Městském úřadě.

Pavel Veselý, kurátor výstavy

Domácí umění

7/4 – 29/10 2023

Městské muzeum v Žebráku

Otevřeno o víkendech a svátcích 9–17 hod.
Vernisáž ve čtvrtek 6. dubna od 17 hod.

aneb to jsme doma měli taky

Výstava obvyklých dekorativních i užitkových předmětů z různých materiálů vytvořených svěpomocí v domácím prostředí.

Ve spolupráci se sdružením Domácí umění z.s. www.muzeum-beroun.cz
www.domaciumeni.cz

Prázdninová diskopárty

V pátek 30. června, přesně v den vysvědčení, připravil Klub žen Sedlice, z. s. diskotéku nejen pro žáky základní školy. V prostoru vyzdobené zahradní restaurace Na Velké hospodě se v půl páté odpoledne sešlo několik desítek dětí se svými rodiči, aby si pěkně

zatančily. Čekají na ně dvouměsíční prázdniny plné zajímavých zážitků, tak proč to hned neoslavit? A že to byla jízda! Zajímavý taneční i soutěžní program si pro malé i velké připravila děvčata z DDM Strakonice.

Kateřina Brabcová

Spolková činnost v Sedlici – Sbor dobrovolných hasičů

Další okénko ze spolkové činnosti v našem městě bych ráda věnovala hasičům, kteří letos oslaví 140 let existence svého sboru. Za tuto dobu se velmi výrazně vepsali do historie našeho města. Svou dobrovolnou činností přispěli nejen k ochraně zdraví obyvatelstva i jeho majetku, ale také ke kulturnímu rozvoji naší obce.

Hasičské sbory byly původně zakládány kvůli často se vyskytujícím požárům, které vznikaly v důsledku používání dřeva nebo slámy jako stavebních materiálů. První sbory vznikaly již v 60. letech 19. století. V Sedlici byl sbor zřízen v roce 1883. Členové se začali pravidelně scházet a navčítovat, aby se mohli 8. července 1883 zúčastnit první veřejné zkoušky, na jejímž základě byl sbor přijat do řad českého hasičstva pod župu v Horažďovicích. O rok později získal sbor novou dvouproudni stříkačku, do té doby sloužila hasičská stříkačka z roku 1840. První motorová stříkačka byla pořízena ze sbírky občanů města Sedlice v roce 1933.

V průběhu obou světových válek došlo k výraznému útlumu činnosti sboru. Několik členů muselo narukovat a někteří se domů již nevrátili. Vzpomeňme například na obvodového náčelníka Václava Jirotku nebo velitele sboru Josefa Mastíka, kteří zásahy gestapa a následné útrapy koncentračních táborů nepřežili. Na jejich rodných domech jim byly po válce odhaleny pamětní desky, u kterých se dodnes konají pietní akty.

Budova hasičské zbrojnice slouží od roku 1977. Její součástí je nejen garáž pro umístění techniky, ale také prostorná společenská místnost a byt velitele. Od roku 1989 používají hasiči při zásazích autocisternu Tatra 815 CAS 32 a dopravní automobil Avia A30 DVS 12.

Každoročně se jednotka účastní několika desítek výjezdů k požárům, nehodám či k odstranění následků živelních pohrom, zajišťuje technickou pomoc při zásazích i požární dozor na kulturních akcích. Členové jednotky sboru pravidelně prochází profesionálním školením odborných příprav u HZS.

Sbor dobrovolných hasičů Sedlice se intenzivně věnuje také práci s dětmi a mládeží, kroužek Mladý hasič funguje již deset let. Děti se věnují přípravě na soutěže v požárním útoku, ale také teorii, připomínají si důležitá výročí nebo svátky (Velikonoce, Den matek, Mikuláš, Vánoce). Již třetím rokem pořádají členové sboru také příměstský hasičský tábor.

Hasiči každoročně organizují celou řadu akcí – hasičský bál, slet čarodějnic, sběr železného šrotu a elektroodpadu, nesčetné brigády, účastní se pietních aktů (8. května), ale také soutěží a závodů. Připomeňme tradiční soutěže v požárním útoku, běh do Svatohorských schodů nebo vloni poprvé uspořádanou soutěž Železný hasič. Novinkou je také zapojení do soutěže TFA.

Současný sbor má více než 150 členů, velitelem SDH i zásahové jednotky města Sedlice je František Doušek, starostou SDH pak Josef Keřka.

Ráda bych touto cestou všem členům i členkám hasičského sboru popřála vše dobré a poděkovala jim jménem města Sedlice za jejich obětavou a vysoce záslužnou práci. Do dalších roků přeji hodně sil a energie.

Text: Kateřina Brabcová

Vlastivědný cyklovýlet

Městská knihovna v Sedlici uspořádala v sobotu dne 17. června odložený vlastivědný cyklovýlet, který se v dubnu kvůli špatnému počasí nemohl uskutečnit. Krásné počasí přilákalo několik nadšených cyklistů se zájmem o historii.

Tentokrát jsme se vypravili kolem rybníka Střevíček k bývalému mlýnu Kabelík, odtud po louce k rybníku Rybovský. Minuli jsme pěkně opravenou kapličku U Velánů, poté i odbočku na Láz a zamířili k rybníku Velkolázký. Tady jsme navštívili přírodní ateliér sochařky Jitky Křivancové, která nám zajímavě popovírá o svých dílech. Po krátké zastávce jsme pokračovali kolem Nového rybníka ke Ckám, odtud po proudu Brložského potoka k rybníku Horní zástava a pak zpět do Sedlice. Cestou jsem si příjemně popovídali o zajímavostech z historie, zeměpisu i botaniky.

Text a fotografie: Kateřina Brabcová

Výsadbba stromů u kapličky sv. Anny na „Pancáku“

Každý Sedličák ví, že u kapličky na „Pancáku“ rostly odjakživa dva jírovce. Patřily tak neodmyslitelně ke krajinotvorným prvkům celé louky. Bohužel se na nich podepsalo stáří, a tak před 10 lety jeden ze stromů spadl. A to tak nešťastně, že kapličku, kterou léta chránil, hodně poničil. Protože se zjistilo, že ani druhý ze stromů není v dobré kondici, byly oba kmeny ořezány a nakonec i pokáceny. Kmen jednoho z nich leží u kapličky dodnes.

Letos na jaře vznikla myšlenka oba stromy na místo opět vrátit. A podařilo se. Dne 5. května 2023 došlo k opětovné výsadbě mladých jírovců po stranách kapličky sv. Anny. Stromky dodalo město Sedlice. Na úpravě okolí a následném sázení stromků se spolupodílely město Sedlice a spolek Modrásek, z. s. Nyní bude na nás všech, kdo chodíme kolem, abychom dohlédli, že se stromkům dobře daří.

O historii tohoto místa se můžeme dočíst v záznamech farní kroniky děkana Matěje Koláříka. Fakta se týkají především kapličky samotné. Ve farním inventáři byla uvedena již v roce 1742, postavena byla k počtě patronky Prácheňska sv. Anny. Pravděpodobně byla zbudována k ochraně studánky, jejíž pramen se nacházel přímo pod ní. Pamětníci si dokonce vzpomínají, jak vodu ze studánky pili.

Kaplička byla několikrát opravována. První oprava proběhla již roku 1847 díky sbírce, kterou uspořádal sedlický měšťan Antonín Myslík. O dva roky později byl do kapličky umístěn obraz, který je dnes součástí menšího dřevěného oltáře. Pochází z roku 1849 a je dílem malíře Františka Mikuleho z Jinína.

Velkou opravou prošla stavba také roku 2008, bohužel v srpnu roku 2013 došlo k již zmíněnému pádu jednoho ze stromů přímo na střechu kapličky. Fasáda i střecha musely být tedy znovu opraveny s laskavým přispěním farníků.

Máme radost, že se oba stromky ujaly, a věříme, že budou kapličku chránit po mnoho dalších let.

Město Sedlice;

fotografie: Farnost Sedlice, I. Eignerová

Akce ve školce

Léto a prázdniny. To jsou věci, na které se každé dítě nesmírně těší, ale ještě, než na ně došlo, stihli jsme spoustu zajímavých akcí. A ty jsme si – jak je u nás zvykem – moc a moc užili.

Jedním ze zážitků byl výlet do Jihočeského zemědělského muzea v Netěchovicích, kde jsme se dozvěděli informace o zemědělství – jak z historie, tak i ze současné doby a vyzkoušeli jsme si upéct výborné placky, které následně děti měly možnost ochutnat. Také si užily hopsárium, které je celé vytvořené z balíků sena a součástí programu byla i prohlídka místní minizoo. Další akcí naší mateřské školy byl Dětský den, který pro nás uspořáda-

Jihočeské muzeum Netěchovice

Spaní ve školce

Sportovní den

li žáci deváté třídy. Dále jsme si zahráli na sportovce, a to formou naší sportovní olympiády. Děti si vyzkoušely skákání v pytli, hod na cíl, skok do dálky, nebo také běh po závodní dráze. Za sportovní výkony byly odměněny medailemi a diplomy.

Předškoláci přespali ve školce, kde si pro ně paní učitelky připravily Šípkovanou. To znamená, že prošli skoro celou Sedlicí a po cestě plnili různé úkoly. Na ohni si opekli burty a večer je čekala diskotéka, na níž nechyběla pravá diskokoule a také bohaté občerstvení, které pro děti připravili rodiče – tímto jim moc děkujeme.

S předškoláky jsme se rozloučili na městském úřadě v obřadní místnosti, kde přednesli několik básní a písní. Byly jim předány šerpy, pamětní listy, dárkové tašky a knihy s věnováním, aby na naši školku měli památku.

A poslední červnové dny? Ty jsme si ještě zpestřili výbornou zmrzlinou.

Krásné léto všem a v září na viděnou!

Dětský den na Základní škole v Sedlici

Ve čtvrtek 1. června pro celou školu připravili naši devátáci celodenní program, jímž byl Dětský den na téma „Krásy Čech“ a „Třicet let ČR“. Rozdělili jsme se do jedenácti početných skupin a počkali na náš čas odchodu. Byli jsme obeznámeni s pravidly-na každém stanovišti dostaneme určitý počet bodů a ten nešťastný tým, jenž bude mít pod sto, bude muset běhat kolečka kolem hřiště. Po cestě nás čekalo šest stanovišť, na kterých jsme vyjmenovávali české sportovce, podstoupili „výšlap na Sněžku“, skládali mapu České republiky, nebo třeba hádali České prezidenty. Šli jsme okruh dlouhý cca šest kilometrů, při kterých jsme si povídali, nadýchali se čerstvého vzduchu v lese a doprovázeni teplým počasím jsme došli až do školy. Naštěstí, žádný z týmů neměl pod sto bodů a mohl si vychutnat sladkou odměnu, jenž jsme obdrželi od pana ředitele. Program byl opravdu příjemný a teplé počasí tomu dodávalo pohodovou atmosféru. Tímto si dovolueme mluvit za všechny a chceme říct, že se nám Dětský den moc líbil.

Amelie Barochová, Tereza Marie Hroudová

Zelený týden

Od pondělí 5. až do pátku 9. června na naší Základní škole v Sedlici probíhal Eko-týden, jelikož 5. června byl Světový den životního prostředí. Dostaly jsme od paní učitelky Zemanové poslání-byly jsme její pravá a levá ruka. Každý den od pondělí do čtvrtka jsme pokládali ve třídách otázky, které se týkaly ekologie, přírody a lidského těla. Každá třída měla možnost se zapojit a na konci týdne vyhrát nějaké sladkosti, propisky, bloky apod. V pátek se navíc uspořádal Zelený den - každá třída se oblékla do co nejvíce zelených věcí a doplňků a doufaly, že porazí ostatní třídy. Každý, kdo odpověděl na soutěžní otázky, něco malého vyhrál a výherci Zeleného dne, šestá třída, vyhráli mechový dort.

Amelie Barochová a Tereza Marie Hroudová

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochu nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Deváťáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. Naši žáci navštívili koupaliště v Blatné a Mačkově, Laser arénu, rekreační areál v Dole, deváťáci si sjeli Otavu na raftech,

na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidme Česko, žáci vystoupili na vítání občánků, v Městské knihovně v Sedlici byli první pasováni na čtenáře, sedmáci si připravili v rámci výuky vaření soutěž Prostřeno, která se velmi vydařila. 1. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili deváťáci i pro mateřskou školu. Svou činnost ukončili pro tento školní rok také kroužky. Věřím, že od září svou činnost obnoví.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. Ve čtvrtek 30. června se deváťáci sešli se svými mladšími spolužáky na školním hřišti, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým o rok mladším nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu, za účasti pana starosty Vladimíra Klímy. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí. Čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát

SDH Sedlice – mladí hasiči

Dne 27. 5. se mladí hasiči zúčastnili oslav SDH Lom 110. výročí, kde ukázali požární útok, za který byli odměněni dortem ve tvaru hasičského auta a drobnými dárky. Počasí se vydařilo, jen při předávání medailí začalo pršet.

Mladí hasiči maminkám

Mladí hasiči nejen trénují na soutěže, ale umějí i udělat radost maminkám k jejich svátku vlastnoručně vyrobenými přáníčky.

Upozornění

Rády bychom informovaly všechny naše příznivce, že Český svaz žen Sedlice se změnil na Klub žen Sedlice, z. s.

Budeme fungovat jako zapsaný spolek, ale nadále ve stejném složení se stejným elánem pořádat nejen dětské akce. Doufáme, že nám nadále zachováte svou přízeň.

Výlet do Starého Plzně

Ke konci května jsme uspořádaly výlet do Bohemia Sekt ve Starém Plznici. V počtu 30 milovnic sektu jsme vyrazily krátce po poledni ze sedlického náměstí.

Ve 14hod jsme měly zamlouvenou exkurzi podniku Bohemia Sekt. Prohlídka areálu byla velmi zajímavá a poučná – historie podniku sahá až do roku 1942, kdy začal ve sklepích podniku zrát první sekt. Prohlídka trvala přibližně 60minut. Poté pro nás byla připravena ochutnávka pěti vzorků ‚bohemyky‘ s malým občerstvením a možnost nákupu v obchodě. Nebudeme jmenovat, ale některé dámy odcházely s krabicemi v náručí. Při cestě zpět panovala v autobuse výborná nálada a stihly jsme se zastavit v obci Štáhlavy, kde jsme si některé nenechaly ujit kafičko a zákusek. Budeme se těšit na viděnou při dalším výletě.

Text a fotografie: K. Prexlová, Klub žen Sedlice, z. s.

Oslava dne dětí

Už je to taková tradice, že ke dni dětí se koná v Sedlici Cesta pohádkovým lesem. A ani letos tomu nebylo jinak. Start byl jako vždy na fotbalovém hřišti a cesta vedla v blízkém okolí Sedlice. Na děti i dospělé čekalo 9 stanovišť v podobě hravých i naučných aktivit. Počasí nám přálo, sice trochu foukalo, ale slunce nás hrálo celé odpoledne. Odměna za splnění úkoly byla v podobě poukázky na velkou sedlickou zmrzlinu a limonádu v bufetu na hřišti. Velké díky patří všem, kteří strávili na stanovištích hodiny – účast byla i letos obrovská.

K. Prexlová, Klub žen Sedlice, z. s.

Výstava výrobků malých krajkářek

Putovní výstava paličkových výrobků MALÝCH krajkářek z kroužku paličkování při Sedlické kraje, o.p.s. a z kroužku bavorských partnerů z Tiefenbachu a Schönsee byla zahájena 13. června v kulturním centru Bavaria Bohemia v Schönsee (Horní Falc). Součástí výstavy byla i společná prostorová krajka (2x2 m) LOUKA a STROM POHÁDEK a představili jsme přítomným nově připravovaný projekt HRADNÍ STRAŠIDLA. V polovině července se tato výstava přesune do Sedlice a stane se součástí oslav 20. výročí otevření obchodu Sedlické krajky, o.p.s. Vernisáž proběhne 23. července od 15.00 hodin v přízemí budovy radnice v Sedlici. Výstava pak bude přístupná po celý následující týden. Součástí výstavy bude i výtvarná soutěž dětí ze ZŠ a MŠ v Sedlici. Podrobné informace najdete na: www.krajky-sedlice.cz.

Abeceda tradičních řemesel

Sedlická krajka, o. p. s. se stala součástí akce, kterou pořádalo Prácheňské muzeum v Písku pro školy a širokou veřejnost. Celý týden (19.–23. 6.) jsme žáčky a návštěvníky seznamovali s historií výroby paličkových krajek, nechyběla ani ukázka výroby a každý

kdo měl chuť si to mohl sám vyzkoušet. Spolu s paličkovanou krajkou se děti seznámily i s tradiční výrobou košíků, keramiky a drátování. Zajímavá akce probíhala jak ve vnitřních, tak i venkovních prostorách muzea.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky, o. p. s.

Bylinky pro život

21. 5. jsme podnikli první letošní sázení předpěstovaných sazenic orlíčků, mochen, vrbovek, a dalších léčivků do travního porostu u pamětního kamene na cestě v cestách pod sedlickými strojírnami. Potěšilo nás, že se všechny krásně zabydly a přežily i kosení okolní trávy. Stejně tak na mezi pod hřbitovní zdí vydržely bylinky mezi a luk horké počasí bez jakékoli pomoci. Okolojdoucí se tak mohli potěšit pohledem na dominantní divizny a hadince v závojích rmenů, silenek a vlčích máků. Poprvé nám tu vykvetly zvonky kopřivolisté. Mydlice lékařská spolu s dalšími bylinkami doplnila výzdobu meze. Léčivky byly vždycky nedílnou součástí života lidské společnosti. Je skvělé, že si své místo našly i v našem městě. Vytváření ostrůvků léčivých bylin

v dnešním přetechizovaném světě je běh na dlouhou trať. Jsme rádi, že se do tohoto programu zapojují nejen dospělí, ale i děti.

Za spolek Modrásek Ivana Eignerová

Obchod Sedlické krajky, o.p.s. slaví !!!!
25.7.2003 - 25.7.2023

Sedlická krajka, o.p.s.

VÝSTAVA

přízemí budovy radnice
24. - 30. července

PŘEHLÍDKA KRAJKOVÝCH VÝROBKŮ
malých krajkátek z kroužku
paličkování při Sedlické krajkě, o.p.s.
a děti z kroužku bavorského partnera
z Horní Falce

Prezentace předchozích společných projektů
LOUKA a STROM POHÁDEK
(prostorové krajky 2x2 m)

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ
na téma:
Sedlice - město s krajkářskou tradicí
určená pro děti
ze základní a mateřské školy v Sedlici,
vyhlášená Sedlickou krajkou, o.p.s.
a městem Sedlice

*Oslaďte se námi
20. výročí
obchodu Sedlické krajky*

www.krajky-sedlice.cz

Město Sedlice zve všechny na

Svatojakubskou pouť

v Sedlici
30. července

9.30hod - tradiční pouťový jarmark & bohatý kulturní program - park pod hřištěm

9.45hod - sváteční mše - kostel sv. Jakuba

Výstava obrazů Hanky Pavlíkové - náměstí T.G.M., č.p. 27

Výstava "20 let otevření obchodu Sedlické krajky, o.p.s." - na radnici

Pouťové atrakce - náměstí T.G.M.

Spolek Modrásek
zve malé i velké
na výstavu fotografií
a netradičních obrázků

KNIHA KOUZEL A DÁLEK VOLÁNÍ

autorské dvojice
Ivany a Josefa Eignerových.

KDY: 17.8.-20.8.

KDE: hrad Buzice

Dětský program zajištěn.

Vstupné: dospělí 50,- Kč
děti 20,- Kč

KLUB ŽEN SEDLICE zve milovníky dobré zábavy a hudby
na zábavný pořad.

Páté přes desáté -

Ivo Šmolčas a Jana Rychterová

23. září 2023 od 19hod

Kino Sedlice
Vstupné 200Kč

Předprodej v Sedlici u K. Prexlové 773 991 406

PETR JABLONSKÝ ZUZANA BUBÍLKOVÁ

Setkání s legendární novinářkou, publicistkou, moderátorkou a první dámou české politické satiry a imitátorem, hercem a moderátorem. Můžete se těšit na humorné příhody, imitování známých osobností, vtipy a mnoho vzpomínek.

ÚTERÝ 3. ŘÍJNA 2023
OD 19HOD

KINO SEDLICE

VSTUPNÉ 350Kč

REZERVACE U K. PREXLOVÉ 773 991 406

Dětský den ve Škvořeticích

Ve svém celoročním programu pochopitelně zastupitelstvo Škvořetic nezapomíná ani na své nejmladší „občánky“. Rozumí se tedy samo sebou, že právě Mezinárodní den dětí byl v jejich zorném úhlu zaostřen mimořádně.

Jako už mnoho let i letos vyrostl „dětský ráj“ ve sportovním areálu za vsí.

Největší atrakcí sobotního dopoledne bylo bezpochyby stanoviště se vzduchovými zbraněmi. Tady mu „šéfoval“ a na dodržování přísné bezpečnosti při střelbě dbal Miroslav Vylita (44 let). On sem spolu se svým synem také transportoval unikátní kousky z domácí sbírky. „*Tak tohle je španělská vzduchovka s optikou. Pořizovací ceny byla cca 6 500 korun,*“ přejel zálibně dlaní po pažbě zbraně Mirek. „*Pak tu máme airsoftovou imitaci amerického Thomsona z období druhé světové války. Ten nás přišel na nějakých 5000 korun,*“ dodává.

Podle jeho dalšího vyjádření k „military“ hobby tíhne spíše syn Tomáš: „*Já si doma zastřílím na terč stěží několikrát do roka. Ale nějaké střelecké závody – to ano, to mně baví a rád se účastním,*“ podotýká jeden z pořadatelů „Dětského dne“.

Mirek při této příležitosti zavzpomínal, jaké zažíval ve svém klukovském věku „Dětské dny“ on: „*Tak tenkrát si organizaci brala „pod křídla“ TJ Sokol Lom. Na fotbalovém hřišti v Neradově jsme si pěkně zasportovali a zasoutěžili. Třeba v běhu, střelbě z klasické vzduchovky nebo třeba vytahování pivních lahví na provázku z bedny. A samozřejmě jsme dostávali sladké odměny.*“

Přesně takhle to „šlapalo“ i letos ve Škvořeticích. Na nejrůznější hrátky a soutěže se sem seběhlo a sjelo pětadvacet ratoleští. Mohli si vyzkoušet lov neživých rybiček na udičky, hod míčkem do otevřené pusy klauna, hod kroužky na cíl, skákání v pytlích, soutěž v naplňování lahve vodou po lžičkách a řadu jiných pěkných disciplín. Ti nejdůležitější jedinci se také mohli třeba rozejít na chůdách. Organizátoři měli připraveno množství sladkostí, žádné z dětí nebylo ošizen.

Ke slovu přišly i u mládeže velmi populární párky v rohlíku alias „pikadory“. Za tímto účelem obec Škvořetice pořídila nový stroj na jejich snadnou výrobu. A hlad po nich byl vskutku nevídaný!

Tentokrát v důsledku chladné noci z pátku na sobotu přenocovali ve stanu jen ti nejdolnější otužilci. Tradiční stezku odvahy nahradila procházka k pacelickému kostelíku na Křesovci v rámci „Noci kostelů“.

Škvořetičtí udělali pro radost a vyžití dětí při jejich svátku maximum. A udělali to moc dobře. Ono oblažit dětskou dušičku je velká zásluha – kdo takto činí, stokrát dobře činí!

Noc kostelů ve Škvořeticích a Pacelicích

Ve škvořetické kapli proběhla výstava fotografií, které dokumentovaly dochované oblečky darované věřícími pro slávu sochy Panny Marie Bolestné.

Výstava historických fotografií u kostela Proměnění Páně na Křesovci nad Pacelicemi

Odlévání pamětních křížků u kostela na Křesovci.

Nasvěcený zbytek oltáře

Putovní pohár pacelické „Zlaté mušky“

Pacelické hřiště u zdejšího obecního domu připomínalo v onu prosluněnou neděli dějiště vojenských manévřů. Zvuková kulisa v podobě o překot „štekajících“ vzduchovek celý dojem jen dotvářela.

Naštěstí šlo pouze o „neškodnou“ soutěž, kterou si příjemně děti i dospělí vyplnili volné odpoledne. Konkrétně 13. ročník „Zlaté mušky“, která si v Pacelicích za dlouhou dobu trvání vypěstovala stálou klientelu a získává stále nové příznivce. Tentokrát na pacelické půdě zaujalo palebnou pozici 44 borců. Každý z nich si tak mohl říci stejně jako Zdeněk Svěrák v legendárním snímku Obecná škola: „Taky jsem si vystřelil!“

Soutěžící byli rozděleni do pěti kategorií – tři mládežnických, na muže a ženy. Navíc se soupeřilo zvlášť se zlomovacími klasickými vzduchovkami a zvlášť se sportovními. Celou akci pořádal Sportovní střelecký klub Blatná ve spolupráci s PROSPORTEM Blatná, obcí Škvořetice a Jednotou Orel Strakonice.

Hrdina dne

Snad největší pozornost na sebe soustředil v Pacelicích velmi talentovaný David Novotný (11 let) z Blatné. Měl totiž pravou ruku zasádrovanou a znehyněnou šátkem. I přes tento nepřehlédnutelný handicap dokázal nastřílet 99 bodů ze 100 možných. „Naštěstí mi na pravačce zůstal zdravý prst, potřebný ke stisknutí spouště,“ poznamenal David, kterému souboj s papírovými terči nečinil prý žádnou potíž. „Prostě jsem maximálně zapojil do procesu tu levou ruku,“ dodal mladý „Old Shatterhand“ bez kouzelné pušky. David už je druhým rokem členem střeleckého airsoftového

kroužku, který vede jeho strýc v Blatné. A právě jeho strýček Marek byl jako vždy na pacelické střelnici hlavní osobou. „No, asi zdědil geny po mně,“ zasmál se v soukromí ve vzácné chvíli klidu Marek, který ztělesňuje na scéně výkonnostní podoby tohoto sportu skutečnou veličinu.

David Novotný přijel do Pacelic na „Zlatou mušku“ podruhé. „Loni jsem získal stříbro,“ upřesnil po podaném fenomenálním výkonu.

David a Antonín

Mezi střeleckou elitou na Strakonicku bezesporu patří klub „Čejetičtí snipeři“. Ten měl stejně jako loni své zastoupení na pacelické „Zlaté mušce“ i letos. Tentokrát v podobě Antonína Jerie (9 let) a jeho kamaráda Davida Bobka (10 let). Oba kluci se ke zmíněnému uskupení hlásí již čtyři roky.

V Pacelicích podali – ostatně jako vždy – fantastické výkony a mohli být se sebou navýsost spokojeni. Jak posléze uvedli, i den předtím žhavili hlavně vzduchovek – tentokrát pro změnu v Cehnicích na fotbalovém hřišti. „Tady v Pacelicích jsme už počtvrté. Podařilo se nám dostat i na medailové pozice,“ hlásí správní kluci, kteří během sezóny absolvují cca 11 závodů. Jejich výstroj svou pořizovací cenou není zrovna z laciného kraje: „No, tak pušky stály zhruba okolo 6000 až 7000 korun,“ podotýká duo v klubových dresech. Naštěstí oddíl hradí podstatnou část výdajů a za to jsou vedení kluci moc vděční: „Máme kompletně zaplacené sportovní oblečení. Vedle toho ještě také podpěry, deky, diabolky a ještě jiné doplňky.“ Jak dále uvádí. „Čejetičtí snipeři“ pracují s dvaceti žáky: „Já jsem skončil v celoročním hodnocení na druhém místě, David na čtvrtém,“ podotýká ještě Antonín.

Sláva vítězům!

V naprosto uvolněné atmosféře ubíhal čas dvakrát rychleji než jindy. A než se kdo nadál, byl tu konec a slavnostní ceremoniál. Okolo sedmnácté hodiny už veřejnost znala výsledky a ze stupňů vítězů kynuli tito šťastlivci: Předškolní děti – 1. Kateřina Sliacká (62 bodů), 2. Gabriela Krejčí (54 bodů), 3. Veronika Suková (24 bodů). Starší žáci /sportovní vzduchovka/ – 1. David Novotný (99 bodů), 2. Leontina Novotná (95 bodů). Starší žáci /klasická vzduchovka/ – 1. Martin Teško (90 bodů), 2. Nikola Sliacká (90 bodů), 3. Eliška Koptýšová (89 bodů). Muži – 1. Martin Dolejš (94 bodů), 2. Josef Koptýš (90 bodů), 3. Aleš Krejčí (90 bodů). Ženy – 1. Eliška Sudová (rovných 100!), 2. Šárka Sudová (99 bodů), 3. Marcela Týmová (80 bodů). Mladší žáci /sportovní vzduchovka/ – 1. Eliáš Novotný (91 bodů), 2. Adam Novotný (63 bodů). Mladší žáci /klasická vzduchovka/ – 1. Antonín Jerie (86 bodů), 2. Josef Koptýš (85 bodů), 3. Anitka Dolejšová (78 bodů).

Putovní pohár celkového vítěze přivezla, jak pravidla soutěže kážou, a hned si ho zase vezla domů šampionka Eliška Sudová ze Sedlice, která dosáhla neuvěřitelných sta bodů ze sta možných. Na pacelickém Olympu zářila radost: „Tohle se mi určitě nepošťestí vždycky, to ne. Ale občas plný počet dám,“ vyjádřila se po seskoku z bedny Eliška s dodatkem, že se jí v Pacelicích moc líbí a určitě přijede i napřesrok.

Velké poděkování a obdiv si zaslouží Marek Novotný z Blatné, který tomu tady „velel“ a ostražitě dbal na dodržování všech bezpečnostních předpisů a pravidel. Odvedl poctivý kus práce a jeho zásluhou všechno proběhlo „ažúr“. Nutno poděkovat i jeho manželce, co se věnovala prezentaci a pružně zpracovala výsledkovou tabulku. Dále závodnímu střelci Pavlu Kotroušovi, který neméně pružně počítal zásahy v terčích. O doplňkový program se staral chovatel Martin Jiskra z Buzic, který obětavě celé odpoledne vozil děti na svých koníkách. Ozvučení prostoru a hudební doprovod si vzal na starost DJ Jiří Hrabě.

„Ten umí to a ten zas tohle a všichni dohromady udělají moc,“ zpívá ve veselohře Pekařův císař a císařův pekař Jan Werich. A tohle platí nadčasově. I tady v Pacelicích se rukou společnou a nerozdílnou vytvořilo dílo sice nehmotné, ale přesto velice cenné. Radost zejména těch mladších střelců byla tou nejlepší odměnou všem zainteresovaným pořadatelům.

Pacelické „Cyklohrátky“

Dětem je vlastní ohromná soutěživost a houževnatost. To platilo, platí a platit bude, co svět světem stojí. Znovu se to prokázalo i na dnes již legendárních pacelických „Cyklohrátkách“, jejichž dvanáctý ročník řádně rozvířil poklidnou atmosféru uvnitř malé osady. Na travnaté ploše zdejšího prostranství u obecního domu tentokrát „osedlalo“ své bicykly a svá odrážedla pětadvacet šikulů i šikulek ve věku od dvou do patnácti let.

Akci společnými silami zorganizovali Prosport Blatná, obec Škvořetice a nově ustavená Jednota Orel Strakonice. Samozřejmě by nebylo možné celý podnik uskutečnit bez nasazení pacelických patriotů v čele s obecním zaměstnancem Josefem Horou – zasloužilým architektem trasy jízdy zručnosti. Paceličtí s pořádným náskokem předčili i rychlou rotu z animovaných seriálů Walta Disneyho. Dříve než proběhl ceremoniál vyhlášení výsledků s předáním trofejí, trasa byla vzorně uklizená a doslova se leskla jako zrcadlo.

Pacelické „Cyklohrátky“ jako vždycky měly dvě části – zmíněnou jízdu zručnosti po hřišti a pak závody okolo osady. „Při úvodním měření sil a obratnosti mladí cyklisté nejprve klíčovali slalomem. Kamenem úrazu pro většinu z nich představovalo přenášení kelímku s vodou z bodu A do bodu B. Následoval hod tenisákem na cíl a přejezd tzv. houpačky – fošny na kulatině. Za bezchybné zvládnutí fyzických disciplín se udělovaly bonusy deseti vteřin k vylepšení celkového času. Naopak za chyby při průjezdu tratí museli soutěžící počítat s desetivteřinovou ztrátou. Porušením daných pravidel se rozumělo šlápnutí na zem, neobjetí slalomového prvku, rozlití kelímku s vodou a nezvládnutí houpačky. Každý jezdec měl možnost opravného pokusu, přičemž se logicky počítal ten lepší čas z obou,“ podal vyčerpávající rozbor jeden z pořadatelů „Cyklohrátek“.

Jízda zručnosti byla doslova protkána obratnými kousky mladých cyklistů. Vydali ze sebe to nejlepší, co vydat mohli. „Zaznamenali jsme také jednu kuriozitu, co nemá v historii této akce obdoby,“ poznamenal s úsměvem jiný z pořadatelů. „Malý klučina se se svým odrážedlem převálil do trávy. Celý rozduřený zdvihl svůj dopravní prostředek nad hlavu a mrštil jím o zem. Tohle jsem zatím viděl jen několikrát, a to spíše u dospělých při profi sportu!“ Po obdivuhodných výkonech dětí musela přijít zasloužená odměna. A také přišla – sponzoři byli více než štědrí. Ještě, než byly vypsané diplomy a připraveny poháry s medailami i věcnými cenami, mohli si zájemci opět na ohništi buřty a posilnit se na druhé kolo „Cyklohrátek“.

A potom přišel toužebně očekávaný ceremoniál a výstup na bednu. Podle tradice byli nejprve odměněni nejmladší účastníci speciální odměnou. Tentokrát šlo hned o dva dvouleté jedince – Rozálii Braunovou z Blatné a Josefa Chlandu z Dobšic. A potom už se vydávaly ceny za kondiční převahu:

Děti do 4 let – 1. Lukáš Oleksa ze Škvořetic, 2. Josef Chlanda z Dobšic a stejným časem i Dorotka Braunová z Blatné, 3. Ema

Dvořáková ze Škvořetic. Děti 5 až 6 let – 1. Jan Chlanda z Dobšic, 2. Jiří Šindler z Blatné, 3. Matouš Hejlík ze Škvořetic. Kategorie 7 až 9 let – 1. Nikola Petrášová z Buzic, 2. Filip Scheinherr z Blatné, 3. Ondřej Furst z Blatné. Kategorie 10 až 12 let – 1. Jakub Houzar z Buziček, 2. Adam Lojík z Buzic, 3. Štěpánka Lojíková z Buzic. Kategorie 13 až 15 let – 1. Marek Sitter z Blatné, 2. Ondřej Lexa z Pacelic.

Nutno ještě poznamenat, že ty nejmenší děti do 6 let dovednostní úkoly plnit nemusely. Přesto tak často činily z vlastní iniciativy a většinou úspěšně. Na trati je nadto mohly doprovázet rodiče.

Po odpočinku přišel čas pro disciplínu „správných cyklistů“, a sice závody okolo Pacelic. Úlevu měli pochopitelně ti nejmenší, kteří si to rozdali na symbolickém úseku od kamenného křížku k pomníku padlých. Ti starší už si to namířili do přírody za vsí, ovšem po vyznačených cestách. No a těm nejstarším borcům připravili organizátoři i kopec, kde se skutečně „lámal chleba“. Všichni jako „jeden muž“ dupali do pedálů jako o život a nic nenechali náhodě. Tato výkonnostní část pacelických „Cyklohrátek“ doznala konečného účtování o sedmácté hodině. Pořadí bylo následující: Děti do 4 let – 1. Josef Chlanda z Dobšic, 2. Ema Dvořáková ze Škvořetic, 3. Veronika Šindlerová z Blatné. Děti 5 až 6 let 1. Tobias Oleksa ze Škvořetic, 2. Jiří Šindler z Blatné, 3. Jan Chlanda z Dobšic. Kategorie 7 až 9 let – 1. Filip Scheinherr z Blatné, 2. Ondřej Furst z Blatné, 3. Toník Jiskra z Buzic. Kategorie 10 až 12 let – 1. Adam Lojík z Buzic, 2. Štěpánka Lojíková z Buzic, 3. Jakub Houzar z Buziček. Kategorie 13 až 15 let – 1. Marek Sitter z Blatné, 2. Ondřej Lexa z Pacelic.

Bohužel v samotných Pacelicích, kde se „Cyklohrátky“ odehrávají, je dětských sportovců poskrovnu. Doslova coby na prstech jedné ruky. Další důkaz, jak ten venkov stárne. Nicméně být dějištěm sportovních událostí (vedle „Cyklohrátek“ se zde konají ještě střelecké závody „Zlatá muška“ a běžecké závody „Pacelická tretra“) je více než důstojným zadostiučiněním.

Lampiónový průvod

Čím dál tím více účastníků se rok od roku schází na tradičních lampiónových průvodech ve Škvořeticích. I letos úctyhodné množství dospělých a dětí podalo důkaz o tom, že tahle akce prožívá věk renesance. U budovy bývalé škvořetické školy se sešlo ve dvacet hodin večer přes 80 lidí. Děti byly pochopitelně vybaveny nezbytnými lampióny.

Lampiónový průvod ve Škvořeticích má v programu tři zastavení na pietních místech na území obce. První se nachází hned u školního objektu. Pamětní deska připomíná dávnou tragédii z roku 1945, kdy došlo při předávání zbraní ke smrtelnému zranění výstřelem do břicha tehdejšího tajemníka Národního výboru. Přes okamžitou pomoc a rychlý transport do nemocnice škvořetický funkcionář záhy zemřel.

Průvod se záhy vydal od školy na náves, kde stojí památník obětím I. světové války. Organizovaný přesun skončil u pomníčku sovětského vojáka na nádvoří škvořetického zámku. Ten po pádu nacismu rovněž tragicky zahynul, když jeho puška spadla na zem a prostřelila mu hlavu.

Úplný závěr patřil táborovému ohni na návsi před obchodem, kde si děti i dospělí mohli opéci buřty a rovněž se občerstvit limonádami i pivem.

Lampiónové průvody ve Škvořeticích nejsou jen pietní připomínkou obecní historie. Kladou si za cíl také sdružovat obyvatele vesnice a upevňovat jejich sousedské a kamarádké svazky. Je to důležité zvláště v dnešní době. A je třeba složit hold všem, kteří jsou ochotni a schopni tak činit.

Průvodcem na pietní procházce Škvořeticemi byl kulturní referent Vojta Nový. Na každém stanovišti uvedl nejdůležitější fakta, vztahující se k symbolickým místům obce.

Vladimír Šavrdra

Pěší pout' v sobotu 5. srpna 2023

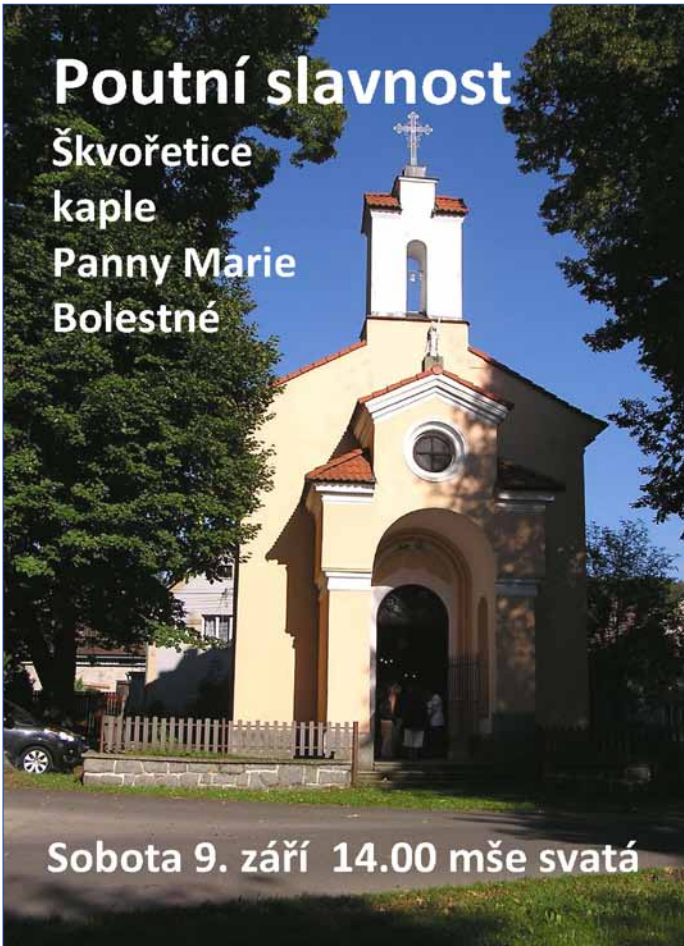
Půjdeme cestou, kterou v mládí chodila
služebnice Boží Matka Rosa Vůjtěchová

10.00 Obora u Radobytec
Radobytce
Bořice
Jarotice
Škvořetice
Pacelice

15.00 mše svatá na Křesovci u kostela Proměnění Páně
následuje poutové setkání v Pacelicích

Pouti se zúčastní také sestry
Kongregace sester Těšitelek Božského Srdce Ježíšova z Rajhradu u Brna.

Poutní slavnost Škvořetice kaple Panny Marie Bolestné

Sobota 9. září 14.00 mše svatá

Tchořovičtí kameníci a lomy na kámen

Hlavním stavebním materiálem v dobách dřívějších byla ve zdejší oblasti vždy místní žula – granodiorit středoevropského plutonu s bohatým žilním doprovodem. Převažující horninou je tu středně biotitický granodiorit s amfibolem – blatenský typ s tímto složením: 22 % křemen, 44 % živec, 21 % ortoklas a 13 % slídy. Typickým znakem je nízká frekvence puklin a velmi dobré mechanicko-fyzikální vlastnosti (velká pevnost v tlaku, dobrá leštitelnost).

„...Kámen sloužil člověku od pradávna a byl jedním z nejpřirozenějších přírodních materiálů na výrobu pracovních nástrojů a zbraní. Blatenská žula se využívala dle potřeby již ve středověku a první písemná zmínka o ní pochází z roku 1515. Tehdy psal Jiřík z Ardaru, toho času purkrabí na zámku Orlík, panu Kryštofu ze Švamberka, že poslal zedníka Petra na Blatnou, aby tam ohledal kámen a při tom lámal. V té době kameníci zhotovovali polní kamenné kříže, mezníky na hranicích pozemků, schody, desky na podlahy, ostění oken a dveří. Ještě v 18. století bylo užíváno značení kameník pro toho, kdo kámen tesal a skalník pro toho, kdo kámen lámal. Ještě kolem roku 1920 pracovalo v lomech na Blatné 300 kameníků a pomocných dělníků...“

Na Blatensku byly, a některé ještě jsou, pro těžbu žuly otevřeny lomy v Řečici, Drahenickém Malkově, Chlumu (Škalí) a dva ve Vahlovicích.

Využití kamene v různé podobě je patrné i ve Tchořovicích. Takovým nezákladnějším použitím kamene bylo zdivo hospodářských objektů a obytných domů. Kameny, někdy i poměrně malé velikosti, byly používány hojně i do velmi mohutných zdí 0,6–0,8 m. Historickým dokladem využití místní žuly jsou i obvodové zdi kolem domů a zahrad v síle až do cca 70 cm, v horní části kryté velkými kamennými bloky. Je s podivem, jak naši předkové svou dovedností, dokázaly takto těžké kameny umístit v takovém rozsahu a do výšky někdy i více jak 2 m. S tímto historickým zdivem v různém rozsahu a kvalitě se setkáváme ještě dnes u domu čp. 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 19, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 36, 51, 59 a bývalé čp. 63. Neméně zajímavým kamenným dílem v některých usedlostech byly tzv. „močárny“, nádrže na zachycení vody k napájení dobytka ve stájích. Tyto kamenné nádrže byly vytesány z jedno bloku kamene o obsahu až 250 l. Obvykle stávaly u dveří stáje, později k nim byly zaváděny trubkové přípojky přímo od studny, a ještě později vodovodního rozvodu. Ve Tchořovicích se jednalo o tyto usedlosti: čp. 2, 10, 12, 14, 18, 19, 24, 25, 33, 34, 37 a 51. Bohužel výčet těch, které se zachovaly do současnosti, není zaevidován. Je známo, že některé z nich skončily v rukou překupníků po roce 1990.

Žula byla používána i k dalšímu využití. Nejčastěji to byly kamenné sloupky plotů, kamenná koryta pro dobytek různého tvaru a velikosti. Největší kamenné koryto v délce cca 3,0 m bylo

Kamenické práce v zámecké zahradě ve Lnářích mezi léty 1973–1975 s kameníkem Bohumilem Kotmelem ze Tchořovic

ve stáji čp. 18, které vzalo za své při povodni v roce 2002. Časté byly i kamenné záklopy na studně, jímký, chodníky apod.

Při lámání kamene a jeho zpracování v blízkých lomech získalo pracovní uplatnění nemálo obyvatel i ze Tchořovic. Dosud zjištěnými, známými místními kameníky byli:

Jaroslav Bárta (nar. 1909) čp. 48, Václav Hájek čp. 28, Vojtěch Havlík (nar. 1904) čp. 74, Cyril Jirka (nar. 1914) čp. 88, Bohumil Kotmel (nar. 1910) čp. 77, Ladislav Říský (nar. 1924) čp. 78 a Jaroslav Sedláček (nar. 1913) čp. 86. Poslední, který se této práci věnoval, již jako důchodce, byl Bohumil Kotmel a to ještě v roce 1975.

Kamenické práce v zámecké zahradě ve Lnářích mezi léty 1973–1975 s kameníkem Bohumilem Kotmelem ze Tchořovic

Kámen byl pro drobnou spotřebu místních obyvatel těžen na různých místech v k. ú. Tchořovice a jeho okolí. Podle přímých pozůstatků těžby víme, že to bylo především v obecním lese v Kupcovech, ve Stříteřích, u Kováře, za Dolejším mlýnem směrem na Řečici, v Třeštenci, u Pavlíkouc lesíka, na Holém vršku, ale jistě i na jiném místě. Pro ulehčení práce byl kámen, se souhlasem majitele rybníka, získáván lámáním i z volně ležících kamenů na dně rybníka. Takovým rybníkem byl především Kaprov. Kámen takto získaný nebyl sice tak kvalitní, byl ale levnější, a proto byl používán na méně náročná díla. Z dobových záznamů je jistě zajímavý zápis obecního

úřadu ve Tchořovicích ze dne 14. 4. 1924:

„...Zapovídá a bude se trestati pokoutou až do 50 Kč každé dobývání a trhání kamene mezi stromy v místním obecním lese...“.

Zápis vlastně naznačuje i to, že o kámen byl velký zájem a že ne vždy se tak dělo se souhlasem majitele pozemku, ale možná i škodám, které s tím souvisely.

Na území k. ú. Tchořovice a jeho nejbližším okolí bylo v minulosti celkem 5 lomů.

Největší lom byl po pravé straně silnice ze Tchořovic směrem na Blatnou, navazující na zástavbu obce, tedy v prostoru za Ovčínem. Těžila se tu žula především pro potřebu výstavby hlavní silnice a její údržbu. Z tohoto lomu prý byla postavena i cesta směřující od Háje až k rybníku Hadí. Rozsah tohoto lomu byl značný a jeho velikost je dobře patrna při pohledu ve směru od Holého vršku na zástavbu obce Tchořovice. Celé toto území je jakási mělká prohlubeň, kde se právě žula těžila. Lom zaniká kolem roku 1930, kdy celá plocha byla rekultivována a přeměněna na pole. Ale i v současnosti se velmi často stává, že při orbě v těchto místech se narazí na zbytky pevného podloží. Sousedící obytná stavení mohou potvrdit, že je tu pevné podloží, protože jejich studny jsou v pevném kamenném monolitu.

Na Přelozce po levé straně silnice, za sádkami v Kupcovech, směrem na Blatnou byl při stavbě přeložky státní silnice v roce 1911–1913 otevřen žulový lom, jehož kámen byl při stavbě použit. Později lámal se tu kámen pro potřebu podniku Státní silnice n. p. na patníky a obrubníky k cestám a silnicím. Téměř do roku 1955 tu stála „dřevěná bouda“, která sloužila jako zázemí pro zdejší pracovníky. Po osiření lomu se v tůních po těžbě ve velké míře rozmnožil čolek obecný. V roce 1973 je celý prostor zarovnan a upraven na odpočívadlo.

V severní části katastru na vrchu Lomu byl rulový štěrkový lom, jehož kámen byl s největší pravděpodobností použit na výstavbu okresní silnice od Hajan do Lnář. Štěrku tu byl také pravidelně odebírán při opravě a údržbě obecních cest v severní části k. ú. Tchořovice. Kámen se tu

Typ starého zdiva na hospodářské budově panského dvora ve Tchořovicích

od roku 1950 netěžil a netěží. Prostor pozvolna zarůstá náletovými dřevinami.

Jižně od Tchořovic na Polanouc vršku býval štěrkový lom, ze kterého se získával štěrka na opravu obecních cest. Také se zde bral písek na opravu budov, protože byl velmi hrubozrnný ustalo se s jeho těžením. Naposledy byl tento lom využit při rekonstrukci silnice ze Tchořovic do Kocelovic v roce 1976, kdy byl použit jako podkladový štěrka pro tuto komunikaci.

Na dně bývalého rybníka Štičí byl od dávných dob pískový lom, z něhož se získával písek na stavby domů i pro jiné účely. Po velkém požáru v obci Tchořovice v roce 1898 byl lom téměř vytěžen a od roku 1930, kdy se zásoby vyčerpaly úplně, byl ponechán svému osudu. Drobné odebírání písku pro místní obyvatele skončilo úplně až někdy kolem roku 1960.

Karel Krejčí

„Stříbrný Otavský plamínek“

V sobotu 6. května proběhl v letním areálu plaveckého stadionu ve Strakoncích XVI. ročník soutěže v požárním sportu „Otavský Plamínek“. Před zahájením soutěže jsme viděli vystoupení mažoretů, v průběhu probíhal tradiční doprovodný program – malování, skákací hrad, policisté, vojáci, zdravotníci, parašutisté.

Soutěžilo celkem 41 družstev z 15 SDH z celého okresu. Konkurence tedy byla velká. Tchořovičtí hasiči bojovali jako lvi. Družstvo mladších získalo krásné 9. místo. Družstvu starších se povedl heroický výkon a svým pokusem si vysloužilo úžasné a hlavně zasloužené stříbrné 2. místo. Moc gratulujeme a jen tak dál.

Na závěr se na nás usmálo štěstí a my jsme získali ve speciální tombole sadu radiostanic s dosahem 12 km.

Okresní kolo dorostu Strakonice

13. května jsme se s našimi dorostenci zúčastnili okresního kola dorostu na sportovním stadionu ve Strakoncích s těmito výsledky:

dorostenky – Adéla Zitková získala 4. místo, Hana Čadková 3. místo, Ester Platlová 3. místo. Jakub Resler a Jaromír Pošta soutěžili v kate-

gorii družstev dorostenců pod SDH Blatnou. Gratulujeme k umístění.

Okresní kolo hry Plamen Vodňany

V sobotu dne 27. května se ve Vodňanech uskutečnilo okresní kolo hry PLAMEN. Jednodenní soutěž družstev mladých hasičů z celého strakonického okresu, kterou vyhlásila Okresní odborná rada mládeže Okresního sdružení hasičů Strakonice, se skládala z těchto disciplín: štafety 4x60 metrů, požárního útoku, z podzimního kola se započítávala též štafeta požárních dvojic a pro kategorii starších navíc štafeta CTIF a požární útok CTIF. Samotná soutěž byla skvěle zorganizovaná, počasí se vydařilo, nechyběl výborný oběd v podobě polévky a kuřecího řízku s bramborem, a nakonec všichni

dostali krásné odměny. Třešničkou na dortu byly nálety dvou malých letadel, které shodily na hlavy soutěžících sladké bonbóny. Po celodenních bojích se naši mladší hasiči umístili na krásném 7. místě a družstvo starších, které bojovalo ze všech sil, se nakonec umístilo na zasluženém 5. místě.

Pohárová soutěž Dřešín

Naši starší hasiči zabojovali o umístění na předních příčkách i v Dřešíně, což je obec ležící v krajíně šumavského podhůří. Zde výrazně zabojovali druhým pokusem a i přesto, že dosáhli výborného času 18,15 s, skončili na nepopulárním 4. místě. Přesto moc gratulujeme, protože zde byla velká konkurence a výkony byly opravdu velmi vyrovnané.

Lnáře – 130. výročí založení SDH

Dne 17. června u příležitosti oslav 130. výročí založení SDH Lnáře se konala mini soutěž mladých hasičů a následně proběhla soutěž dospělých v kategoriích ženy, muži, veteráni.

Naši mladí hasiči v kategorii starších se utkali s družstvy z Chlumu a Hajan. Hravě si poradili s danými podmínkami soutěže a získali tak 1. místo s časem 20,26 s. Následovala soutěž dospělých, kde ženy obsadily 1. místo a muži 9. místo.

Pohárová soutěž Střelské Hoštice

V sobotu 24. června jsme se s družstvem starších hasičů vydali na poslední pohárovou soutěž v našem okrese před prázdninovou odmlkou. V kategorii starších žáků svedlo tuhý boj o nejlepší umístění celkem 10 družstev. I zde byly vidět skvělé požární útoky. V konečném pořadí naši hasiči získali neoblíbenou bramborovou medaili za 4. místo s časem 18,31 s.

Zakončení sezóny

Před začátkem prázdnin jsme připravili pro naše mladé hasiče posezení jako poděkování za velké nasazení v soutěžích. Zahráli jsme si různé hry, povídali si, zaspívali za doprovodu kytary, opekli jsme si buřtíky či klobásky a pochutnali na mraženém dortu. Nakonec všichni dostali ještě sladkou odměnu na cestu domů. Prostě jsme spolu strávili příjemné odpoledne. Všem přeji krásné prázdniny a těším se, že se zase brzy sejdem.

Dětský den

V sobotu 3. června se konal ve Tchořovicích dětský den. Kuželky, puzzle, hod míčem na koš, sběr květin, chytání kachniček, házení šipek na balonky, stříkání ze džberové stříkačky na plechovky a další disciplíny si užilo cca 25 dětí. Za každou soutěž dostaly děti sladkou odměnu či drobné dárky. Oblíbenou atrakcí byl nafukovací skákací hrad. Nakonec si všichni pochutnali na párku v rohlíku. Velký dík patří všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu této akce, zejména za pomoc při organizaci her a soutěží. Díky Vám všem si naše děti užily pěkné odpoledne.

Text i fotografie: Martina Čadková

Události v Uzenicích

12. 5. 2023 na popud místních seniorů, kteří měli nápad jet na výstavu Hobby, která se koná každoročně v Českých Budějovicích, je tam pan starosta dovezl místním tranzitem.

10. 6. 2023 ke příležitosti Dne dětí, zorganizovala obec zájezd do Plzně. Děti si mohly vybrat, jestli chtějí do zoo, nebo do Techmanie, nakonec u všech zvítězila zoo. Počasí nám přálo, tak si to, doufám, všichni užili. Dětem s trvalým pobytem vstupné hradila obec a všem zaplatila autobus. Po návratu si všichni opékali buřty, ale tuto akci nám překazilo počasí, jelikož začalo pršet.

Plánované akce

Jako první vlašťovka k úspoře el. energie, jak jste si možná někteří všimli, byl v ulici směrem na Radyň instalován sloup veřejného osvětlení, který funguje na solární pohon. Možná by se v budoucnu vyplatilo takových světel instalovat více.

Dále se na místním klubu č. p. 11 budou na střeše instalovány fotovoltaické panely se kterými se plánuje pokrýt spotřeba el. energie na klubu a obecním úřadě. Na tuto akci obdrží obec dotaci ve výši 75 procent nákladů.

Další akce bude přístavba kryté terasy ke klubu. Také se nakoupili plech. skříňky na uložení uniforem a přileb členů SDH, toto bylo pořízeno také v rámci dotace.

Jak jsem informovala v min. čísle Sobáčku o získání dotace na revitalizaci sběrného místa, tak tato dotace nám byla přidělena a tato akce se nejspíš uskuteční někdy v září.

Marešová

Krátce z Uzeniček a Černívka Informace o odpadech – kompostárna

Kompostárna na biologický odpad se nachází pod vodojemem směrem na Uzenice. Přednostně je preferováno odkládání rostlinných zbytků do domácích kompostérů.

Sběrná nádoba na jedlé tuky a oleje je umístěná za budovou OÚ v Uzeničkách.

Svoz popelnic v létě probíhá 1x za 14 dní.

Kultura

Třetí květnovou sobotu se v kulturním domě Uzeničkách konala montérková pouťová zábava. K tanci a poslechu zahrálo hudební uskupení Duo Kotva. Účast sice nebyla velká ale i tak se zábava vydařila. Červnová oslava dětského dne proběhla formou výletu, kdy se děti s rodiči podívali do zábavního parku Mirákulum u Milovic. Všem se výlet moc líbil. Děti si užily nesčetně atrakcí – od velkých prolézacích hradů, kde se mohl vyřádit i ne jeden dospělák, přes bludiště či tajemné podzemní chodby, až po lanové dráhy nebo vodní svět.

V pátek 9. 6. byl v poslanecké sněmovně paní starostce Jiřině Červenkové slavnostně předán znak obce.

Blahopřání

Ráda bych poblahopřála manželům Haně a Zdeňkovi Sýbkovým z Uzeniček, kteří v dubnu 2023 oslavili zlatou svatbu.

Do dalších let na společné cestě životem jim přejeme hodně štěstí, pohody a hlavně zdraví.

Za všechny přátele a kamarády A.H.

Pouťové zábavy se zúčastnila zhruba dvacítka spoluobčanů. Celou akci zaštil stejně jako Mezinárodní den dětí spolek SaK Turná z. s.

Eduard Červenka,
místostarosta obce

SDH Velká Turná

Stejně jako každým rokem bylo i letos v podvečer 7. května provedeno položení věnců u pomníku v blízkosti staré školy. Na akci se sešlo na 32 hasičů z Velké Turné, Oseka, Petrovic a Jemnic. Celý průvod hudebně doprovázela kapela pana Kováře z Oseka. Celé pietní akci přihlížela početná skupina místních spoluobčanů. Po ukončení akce se sbory přesunuly k pietní akci do Oseka.

O týden později, v sobotu 13. května, proběhla v prostoru „Pazderný“ Okrsková soutěž. Do souboje se zapojily sbory z Oseka, Jemnic a Velké Turné. Kromě tradičního útoku proběhl i běh na 100 metrů, kterého se zúčastnila vždy dvojice hasičů z každého sboru. Po úspěšném provedení dvou útoků se všechny sbory přesunuly do sálu „Hospody Na Rozhrání“, kde proběhlo vyhlášení výsledků. Místní sbor opět obhájil krásné druhé místo.

Začátkem června prošlo hasičské vozidlo značky Henschel technickou kontrolou. Díky tomu se sbor mohl v sobotu 10. června zúčastnit 140. výročí založení hasičského sboru v Radomyšli. Po silné bouři ve středu 21. června musela zásahová jednotka obce odstranit dvojici spadlých stromů v prostoru „Pazderný“.

Práce zastupitelstva obce

V jarních měsících jsou v obci prováděny práce na údržbě travních ploch a živého plotu okolo potoka. Dále byla na obecních budovách a na mostku

ku Rojického potoka umístěna květinová výzdoba. ZO pokračuje na přípravě projektové dokumentace na rozšíření kanalizace v obci a probíhá výběr dodavatelské firmy na rekonstrukci veřejného osvětlení.

Kulturní akce a dění v obci

V sobotu 17. června proběhla ve večerních hodinách oslava Mezinárodního dětského dne. Na akci se sešla početná skupina místních dětí.

Po setmění, po ukončení všech her a pečení buřtů, se za pomoci dataprojektoru promítal animovaný film na stěnu stodoly u staré hospody. Toto

promítání mělo mezi všemi přihlížejícími velký úspěch a do budoucna se uvažuje o produkci i pro dospělé. Po shlédnutí filmu pak několik dětí přespalo až do druhého dne pod postaveným stanem u staré hospody. O týden později, v sobotu 23. června, se uskutečnila v sále „Hospody Na Rozhrání“ tradiční pouťová zábava. K poslechu zahrála skupina Avalon.

Připravované akce

22. července – Turnaj v nohejbale – volejbalové kurty ATC-Milavy

29. července – Turnaj ve volejbale – volejbalové kurty ATC-Milavy

26. srpna – Prázdninový turnaj v nohejbale – hřiště ve Velké Turné

Pavel Šípek, starosta obce Velká Turná; fotografie: archiv obce

Dokud se randí

V pátek 16. 6. se v sále Záborské hospůdky uskutečnilo divadelní představení s názvem Dokud se randí. Opět, jako v případě představení Modelka XXL, přijela hru představit herečka Monika Nováková.

Ve velmi povedeném příběhu byly vtipnou formou vylíčeny strasti a problémy svobodné čtyřicetileté ženy, která chce založit rodinu a proto „musí“ chodit na rande a přizpůsobovat se požadavkům potenciálního partnera. Celou hodinu skvěle bavila jediná herečka s minimem rekvizit publikum a za to si zaslouží velké uznání.

Jen je škoda, že se v sále sešlo tak málo lidí, představení opravdu stálo za to a přítomní diváci určitě nelitovali, že přišli.

Text: Blanka Potůčková, fotografie: Michal Říšský

Strom roku 2023

Vážení spoluobčané, nominovali jsme zábořskou lípu do ankety Strom roku. Nominace naší lípy získala sympatie odborné poroty a byla vybrána mezi desítku finalistů. Celkem bylo nominováno 85 stromů a to, že se lípa dostala do finále, je už i tak velký úspěch. Každý z vás ji může podpořit tím, že se zapojí do bezplatného hlasování, které bude probíhat online od 24. července do 8. října na adrese www.stromroku.cz/hlasovani. Začátek hlasování a adresu vám včas připomeneme a doufáme, že získáte i příbuzné a známé k tomu, aby naší lípě také dali svůj hlas. Děkujeme.

Zábořská lípa

Zábořská lípa byla zasazena více než před sto lety tehdejším majitelem usedlosti čp. 4 v Záboreň, panem Helmou. Mnohem později celou usedlost s okolními pozemky koupila obec a stavení čp.4 dlouhá léta sloužilo jako ubytovna sportovních soustředění. Na dvoře usedlosti vyrostly postupem doby garáže Sboru dobrovolných hasičů a sídlo obce. Ubytovna dosloužila a po rekonstrukci objektu vznikla komunitní klubovna, volební místnost a venkovní bar. Uprostřed toho stoletého dění rostla, krásněla a mohutněla naše lípa. Vznikl tak areál Pod lípou. Lípa byla doslova vtažena do života obce. Není nikdo v blízkém i dalekém okolí, kdo by o ní nevěděl. Odehrávají se tu veškeré kulturní a společenské akce v obci. Tou největší je bezesporu zábořská pouť, která se

Lípa na podzim

Lípa v květu

právě tady poprvé konala v roce 2008, byl to nápad tehdejšího starosty Ing. Miroslava Augustina. Ale nejen poutě se tu konají. Probíhá tu opravdu zásadní dění v obci: loučení žáků se základní a mateřskou školou, dětské dny, hudební produkce a zábavy, vítání nových občánků do života, setkání rodáků, sportovní akce, soukromé oslavy, svatby. Všem těm akcím dělá kulisu právě naše nádherná lípa spolu s výhledem do krajiny, plné lesů a rybníků. Lípa je krásná v každém ročním období. Na jaře rozkvetne a šíří omamnou vůni svých medových květů do okolí. V létě poskytuje potřebný stín v horkých dnech, na podzim změní barvu svých listů do žluta, než spadnou k zemi. Je krásná, i když napadne sníh, stále tvoří dominantu areálu. V minulosti ji zasáhl blesk, prošla odborným dendrologickým ošetřením a vzpamatovala se. Je to chloubou obce, kterou hned tak někdo nemá. Proto jsme ji nominovali do soutěže Strom roku.

Text a fotografie: J. Vodičková

Oslava 135. výročí založení SDH Záboreň

Oslavy 135. výročí založení místního hasičského spolku se konaly v sobotu 27. května 2023 za krásného slunného počasí. Slavnostní program byl zahájen položením věnce k pomníku Padlým v úctě k vojínům z 1. světové války, do níž narukovalo mimochodem i dvacet zábořských hasičů, z nichž pět se nikdy nevrátilo do svých domovů. Minutou ticha v rámci tohoto ceremoniálu byly uctyeny nejen jejich oběti, ale současně byla vyjádřena hluboká úcta k památce předchozích generací hasičů i nedávno zesnulého pana Ladislava Kučery, dlouholetého starosty okrsku. Následovalo slavnostní uvítání sborů, oficiální projev zahájení oslav starosty SDH Záboreň, pana Josefa Vydry, dále proslovy pana Ing. Pavla Škardy, náměstka Okresního sdružení hasičů Strakonice a pana Pavla Marka, místostarosty obce Záboreň.

Po přesunu na cvičiště za sportovní halou byla odstartována soutěž v požárním sportu spojená s okrskovým cvičením v kategoriích děti, ženy a muži.

Výsledky:

Děti	1. Záboreň	čas 25,22
	2. Čechelovice	čas 26,90
	3. Lažánky	čas 27,43

Ženy	1. Lažánky	čas 35,94
	2. Mečichov	neplatný pokus

Muži	1. Mečichov	čas 24,06
	2. Lažánky	čas 25,22
	3. Záboreň	čas 26,81
	4. Hlupín	čas 32,12
	5. Třebohostice	čas 34,21
	6. Doubřovice	neplatný pokus

Soutěž měla spád a hladký průběh, panovala příjemná, zdravě soutěžní nálada. Ta pokračovala i v již tradiční hasičské pivní štafetě

Pivní štafeta ženy

Průvod s hudbou

– hasiči nehasí jen ohně, ale také žízeň, tentokrát nejlépe s malým pivem ženy z Lažánek a s půllitrem muži z Doubravice. Celým dnem provázela hudba Prácheňské pětky, večer pak k poslechu i tanci hrála skupina DUO ORCHESTRION. O ozvučení zahájení oslav i soutěže se postaral pan Ladislav Řanda.

SDH Záboří si velmi váží účasti okolních sborů SDH, děkuje za zdárný průběh soutěže, a samozřejmě zvláštní poděkování patří prezentaci historické techniky a dobového vybavení SDH Hlupín a SDH Doubravice, kteří rovněž předvedli úspěšné požární útoky.

Organizaci celého dne zvládli naši místní dobrovolní hasiči na jedničku, od administrativních úkonů, přípravných a pomocných činností, ve velení sborům až po obsluhu občerstvení, každý aktivní člověk byl potřebný a každý má zásluhu na nezapomenutelných vzpomínkách, které jsou zdokumentovány na mnoha fotografiích, které po celou oslavu pořizovali Lenka Hrubá, Roman Říha a Petr Cihla – viz <https://www.zabori.cz/fotogalerie>.

Poděkování patří naprosto všem!

Text: Jitka Říhová, fotografie: Roman Říha

Bazárek pod lípou

Přesto, že se u nás tato akce pořádala poprvé, sešlo se hned dvanáct prodejců, a to s velkým výběrem kvalitních a zajímavých kousků do šatníku i do domácnosti. Všem děkujeme za účast a slušnou návštěvnost. Doufáme, že na podzim se nám podaří uskutečnit bazárek znovu a vytvořit tak příjemnou tradici. Máte se na co těšit, budeme mít v nabídce spoustu nových kousků. Samozřejmě uvítáme prodejce, kteří by se chtěli přidat k nám do teamu a i věříme, že se rozšíří i zájem nakupujících. Dík patří obci za propůjčení zázemí v Areálu pod Lípou a Zábořské hospůdce za zajištění občerstvení – tedy dík Ericce a Máriovi. 😊

Pořadatelky: Veronika Škodová, Veronika Divišová, Markéta Bělová, Lenka Hrubá

Stromojízda Nadace Partnerství

Soutěž Strom roku, do které se letos zapojila naše Zábořská lípa, pořádá Nadace Partnerství, největší česká environmentální nadace, která sídlí v Brně. Zabývá se především podporou životního

prostředí, administruje zejména granty na sázení nových stromů, ale samozřejmě také o péči a ochranu stromů vzrostlých. Anketou Strom roku chce nadace podpořit aktivní lidi v péči o stromy v jejich okolí a představit veřejnosti zajímavé stromy s jejich příběhy. Anketa je součástí iniciativy Sážíme budoucnost, která propojuje všechny, kterým není lhostejné naše životní prostředí, vznikla v roce 2000 v Brně, založil ji místní Svaz ochránců přírody. Před 21 lety převzala anketu Nadace Partnerství, která z ní vybudovala celorepublikovou a od roku 2011 i mezinárodní soutěž Evropský strom roku, ke které se zapojilo už 16 zemí. Za tu dobu do ní lidé přihlásili 1 608 stromů, do jejich podpory se zapojilo 736 099 hlasujících.

Pracovníci nadace nás přijeli navštívit ve středu 21. 6. 2023 dopoledne, aby se seznámili s komunitou lidí, která lípu nominovala. Přítomné zástupce obce z řad zastupitelstva, spolků a občanů informovali o medializaci, propagaci a postupu soutěže. Spolu se žáky základní školy opatřili naši lípu tabulkou, která všem avizuje její zařazení do ankety. Jedna z přítomných žákyň byla vybrána pro důležitou úlohu – vylosovat soutěžní číslo naší lípy, a tou je devítka – dívinka sice znejistěla, protože to mohlo být i šest, volba byla na ní a doufejme, že právě číslo devět přinese naší lípě v soutěži hodně štěstí!

Naši majestátnou lípu už předtím nasnímali kamerou z dronu a v pátek 30. 6. 2023 dorazil štáb Film Teamu a natáčel medailonek k nominaci s moderátorem Vladimírem Kořenem, kterého můžete znát ze soutěže Zázraky přírody. Bylo to příjemné a obohacující setkání, Vladimír Kořen byl starostou Říčana a je učitelem, takže se vzájemným zájmem a pochopením jsme si mohli popovídat o starostech a radostech v naší obci, o činnosti spolků, ale třeba i situaci ve školství. Právě naše základní a mateřská škola se stala součástí komunity podporující přihlášku do soutěže, a tak jak už je zvykem – i letos pod voňavou bzučící lípou se děti z místní MŠ rozloučily se školkou a byly pasovány na školáky, devátáci zde převzali svá poslední vysvědčení ze základky a slavnostně vykročili do další etapy života, a to za přítomnosti kamarádů, rodičů, prarodičů, ale tentokrát právě i kamery, abychom prokázali, že u naší lípy to prostě žije, že není jen stromem, co poskytuje stín, ale že právě ona je nedílnou součástí tradic místní kultury a společenského života.

Všech 10 finalistů, včetně naší lípy, bude od zahájení hlasování nadace spravedlivě prezentovat v médiích ve spolupráci s generálním partnerem ankety, minerální vodou Ondrášovka. Byli jsme upozorněni, že zaslání hlasů je zdarma, ale z jedné e-mailové adresy lze hlasovat jen jednou! Pokud bychom vyhráli, dostalo by se naší lípě odborného arboristického ošetření v ceně cca 35 000 Kč a současně by byla nominována na Evropský strom roku. Prosíme i Vás, čtenáře Sobáčku, podpořte jediného adepta z Blatenska, přijďte se na naši lípu podívat, pokochat se půvabnými výhledy a krásnou krajinou Zábořska na vlastní oči.

Více na <https://www.zabori.cz>.

Jitka Říhová

Zábořská pouť

V sobotu 1. července odpoledne se konala v zábořském areálu Pod lípou tradiční pouť. Pan starosta přivítal přítomné a seznámil je s programem. Zároveň všechny pozval na večerní pouťovou zábavu.

Děti z mateřské školy zahájily program svým milým tanečním vystoupením. Jejich „kolo kolo mlýnské“ předvedly s velkým nadšením, bylo také po zásluze odměněno velkým potleskem diváků. Po nich následovalo několik vystoupení žáků základní školy, kteří bravurně předvedli to, co nacvičili na nedávnou školní akademii. Všechna taneční vystoupení byla krásná, ať už taneček s barevnými deštníky těch menších, nebo náročná vystoupení těch větších. Všichni se snažili předvést co nejlepší výkon a diváci tleskali o sto šest. Po krátké přestávce začala koňská show. Pan Simandl se svými svěřenci u nás už před časem na pouti byl, všichni proto už věděli, co bude následovat. Symbióza, neboli soužití mezi člověkem a koněm. Klobouk dolů před tímto člověkem. Jak dokázal těchto sedm ušlechtilých majestátních zvířat naučit, aby dělali to, co on chce a aby ho plně respektovali. Vzájemná láska a úcta mezi nimi je samozřejmostí. V klubovně si návštěvníci mohli prohlédnout výstavu obrazů zdejších výtvarnic, Markéty Zenkové a Veroniky Novákové. Rozhovory s nimi jste jistě četli v našem zpravodaji. Jejich obrazy jsou démonické a obdivuhodné. Pro děti byl nainstalován velký nafukovací hrad a bylo u něj opravdu rušno. U venkovního baru ve stodole bylo k dostání čepované pivo, alkoholické i nealko nápoje, maso na grilu. Večer potom hrála známá kapela ANČABAND k tanci i poslechu až do časných ranních hodin. Počasí se vydařilo, předpovídaný déšť se nekonal ke spokojenosti všech.

Jaroslava Vodičková

Rok v ZŠ a MŠ Záboří

Školní rok 2022/2023 už napsal svůj poslední řádek. Tentokrát ale opravdu nebylo těch 10 měsíců zrovna jednoduchých. Největší rána školu zastihla už na konci října, kdy své žáky a kolegy opustila zcela nečekaně p. uč. Ing. Dana Šmídová. Hlavně pro deváťáky, jejichž byla třídní, to byl dozajista šok. Ani černý háv, který školu pokrýl, nemohl zastavit její chod. I přes toto neštěstí se podařilo žáky posledního ročníku dobře připravit na přijímací řízení, všichni byli přijati na vybranou střední školu už v 1. kole.

Mnoho dětí trávilo svůj volný čas v několika zájmových útvarech, ve spolupráci se ZUŠ Blatná již mnoho let při škole působí kroužek keramiky, své výrobky si nově mohou děti vypálit v nové v peci pořízené z dotačního titulu. Výtvarné vlohly mohly děti rozvíjet i v kroužku dovedných rukou, logické myšlení pro změnu v klubu deskových a logických her. Na své si přišli i milovníci sportu, oblíbená jsou především gymnastika, kopaná, po delší přestávce se opět rozběhl ve spolupráci s místní TJ volejbalový oddíl. Knihomolové navštěvovali čtenářský klub.

ZŠ Záboří navštěvuje několik žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, při jejichž výuce úspěšně spolupracujeme jak PPP Strakonice, tak s SPC České Budějovice. Letos poprvé pomáhala

ZÁBOŘÍ
ZŠ

těmto dětem přímo u nás ve škole i speciální pedagožka, kterou se nám podařilo zajistit.

Žáci mohli během celého roku poznávat mnohá místa v okolí školy, ale i ta vzdálenější. A tak se děti seznámily s Prahou, Českým Krumlovem, Hlubokou nad Vltavou, Pískem, Zlatou Korunou, Klatovy, Plzní, Stožcem na Šumavě, lyžovaly celý týden v Pasekách nad Jizerou. Poté, co se naučily během pravidelného výcviku plavat, koupali se při výletech v Pálenci, Velké Kuši, Hadí, ale i Bezdrevě. Zlatým hřebem se stal červnový dvoudenní zájezd do německého Legolandu a norimberské zoo. Celý školní rok pak zakončily školní akademie a slavnostní předání vysvědčení žákům 9. ročníku v areálu Pod Lípou, kterého se dokonce zúčastnila Česká televize. Ta zde v čele s moderátorem Vladimírem Kořenem natáčela pořad k soutěži Strom roku, ve kterém zábořská lípa postoupila mezi 10 finalistů.

Nyní sice startují již dlouho očekávané prázdniny, ale už je pomalu potřeba se zamýšlet nad rokem následujícím. Pokud se nestane nic neočekávaného, měla by se z důvodu významného nárůstu žáků na 1. stupni od 1. září rozdělit i poslední doposud spojená třída a po 19 letech by zábořská ZŠ měla mít opět všechny ročníky samostatné. Na závěr mi dovolu, abychom vám všem popřáli jménem všech učitelů i žáků naší školy krásné a pohodové léto.

Michal Gutwirth

Dětský den ZŠ Záboří

Jako již tradičně každý rok i letos oslavila naše škola začátkem června svátek všech dětí.

Žáci druhého stupně si připravili pro své mladší spolužáky zábavné sportovní disciplíny, za jejichž splnění dostali účastníci barevné razítko.

Mezi nejoblíbenější stanoviště patřila jízda zručnosti na koloběžce, chůze na

chůdách, polštářová bitva a penalta na branku. Po skončení akce všichni zúčastnění dostali sladkou odměnu v podobě zmrzlinového kornoutu.

K pohodovému průběhu celého dopoledne přispělo i krásné počasí, které ten den panovalo.

Denis Klaubr, Marek Sitter

Výstava Lego v Blatné

Během měsíce května žáci zábořské školy navštívili výstavu Lego na zámku v Blatné. Děti si mohly prohlédnout mimo jiné bradavický hrad z Harryho Pottera, který vážil jednu tunu a stavěl se dva roky.

Tento model je světový unikát. Dále mohly zhlédnout různé známé světové stavby a vyluštit si křížovku. Byl čas i na hraní, z čehož měli největší radost ti nejmladší.

Žáci čtvrté až deváté třídy po absolvování výstavy navštívili zámecký park. Prvníáci, druháci a třetíáci byli před „Legem“ v městské knihovně, kde jim paní knihovnice představila bájně a mýtické postavy z knih.

Stihli i návštěvu cukrárny, kde si dali zmrzlinu a pohráli si v krásné velké herně.

Výlet do Legolandu

První červnové dny byly mezi žáky naší školy plné očekávání a těšení se na první zahraniční dvoudenní výlet do Německa. Dne 7. června jsme se v ranních hodinách v počtu 42 žáků vypravili směr Mainbrunn, kde jsme navštívili Stezku korunami stromů a Dům na střeše. Někteří odvážlivci se cestou dolů ze stezky sklouzli po klouzačce, jiní obdivovali krásné výhledy.

Pak už následoval přesun do norimberské zoo, kde hlavním lákadlem byla delfíní šou. Nejen delfíni se nám předvedli v plné kráse, ale například i medvědi či nosorožec. K večeru jsme se přesunuli do Ulmu, kde na nás čekalo ubytování a zasloužený odpočinek.

Druhý den jsme hned po snídani celí natěšení vyrazili do Legolandu. Nejprve jsme si ho projeli vláčkem, abychom zjistili, co nás všechno čeká. Pak už jsme se vrhli na jednotlivé atrakce, abychom si celý den maximálně užili. Děti absolvovaly horské dráhy, nejrůznější kolotoče, legokoutky, prohlédli jsme si nádherné stavby z lega, ochutnali místní dobroty a večer jsme se plní zážitků a krásné unavení vrátili zpět domů. I počasí se nám oba dva dny vydařilo, co víc si přát.

Michaela Kadečková

Krajské finále McDonald's cup

Ve čtvrtek 18. 5. 2023 proběhlo v Písku krajské finále v malé kopané žáků 1. stupně ZŠ – McDonald's cup.

Tentokrát měli tu čest se ho zúčastnit i zábořští fotbalisté, kteří do tohoto finále postoupili v kategorii malotřídních škol po triumfu v kole okresním.

Toto fotbalové klání má již dlouhou tradici, vždyť letos se konal již 24. ročník tohoto největšího turnaje v ČR. Poprvé tak nádhernou atmosféru tohoto svátku mohli zažít i Zábořáci. Své síly poměřili s nejlepšími devíti celky okresů Jihočeského a Plzeňského kraje. Bohužel v základní skupině se zábořským fotbalistům příliš výsledkově nedařilo, a i přes poměrně vyrovnané zápasy si odnesli ze všech čtyř zápasů základní skupiny porážky. Zvláště prohra 2:3 v druhém utkání se ZŠ a MŠ Přídolí však velmi mrzela, neboť ještě minutu před koncem Zábořští vedli 2:1.

Bohužel poměrně úzkému kádru postupně docházela „štáva“ a nakonec tedy malé fotbalisty čekalo utkání o 9. až 10. místo. V něm ovšem chlapi zmobilizovali všechny své zbývající síly a deklasovali ZŠ a MŠ Mlečice 8:1.

Poté již všechny čekal závěrečný nástup a vyhodnocování výsledků. Zde však Zábořské čekalo ještě jedno obrovské překvapení, neboť Lukáš Duběda (mimořadně teprve žák 2. ročníku) se stal nejlepším střelcem turnaje ve své kategorii. Nejenom, že si domů odvezl vzácnou trofej a fotbalový míč, ale zároveň se mohl vyfotografovat s prvotřídními fotbalisty z Dynama České Budějovice. Třeba jednou i on bude brázdit prvotřídní trávníky. A i kdyby tomu tak nebylo, nic se neděje, snad aspoň chlapcům zůstane v budoucnosti chuť i nadále sportovat.

Michal Gutwirth

Školní výlet 9. třídy do Prahy

Při hodinách dějepisu jsme byli seznámeni s chmurným obdobím druhé světové války a neklidnou atmosférou v protektorátu. A tak nás spolu s paní učitelkou Kučerovou napadlo, co si tak připomenout některé hrdiny tohoto období?

Za tímto účelem byla uspořádána exkurze do matičky Prahy, a to do krypty kostela Cyrila a Metoděje, kde se po atentátu na Heydricha schovávali spolu se svými bratry ve zbrani atentáčníci Gabčík s Kubišem.

Atmosféra tohoto místa a působivý výklad nás velmi zasáhly, a proto jsme si z chrámu odnesli intenzivní prožitek.

Dalším cílem naší cesty bylo Národní muzeum. To ovšem bylo z mimořádných důvodů uzavřeno, a tak přišla na řadu čirá improvizace. Přes Karlův most jsme přešli na Malou Stranu.

Tam jsme navštívili perlu české barokní architektury chrám sv. Mikuláše. Dále jsme pokračovali do kostela Panny Marie Vítězné, kde někteří z nás pronesli tajnou modlitbu k Pražskému Jezulátku.

Kdo ví, třeba se naše prosby vyplní. Většinu z nás však upoutal šatník této mimořádné sošky, který by jí mohly závidět i některé členky královských rodin. Akce se dle našeho názoru velmi vydařila a doufáme, že bude více takových.

Ondřej Augustin a Růžena Kohoušková

Výlet 9. ročníku

Koncem května jsme si společně se spolužáky z 9. třídy užili poslední společný výlet, a to do kempu u rybníka Bezdrev.

První den jsme navštívili místní zoo a lovecký zámek Ohrada, druhý pak zámecké zahrady u Hluboké, kde jsme vystoupali i na zámeckou věž, a minigolf.

V kempu jsme měli možnost si zapůjčit šlapadla, na kterých jsme řádili většinu našeho volného času. Večery jsme trávili u táboráku, kde jsme si společně zazpívali písničky. Na kytaru nás při tom doprovodila naše šikovná paní asistentka. Nikdy nezapomeneme na výborné čínské polívky, které nám vařil náš spolužák Jirka. Výlet se moc vydařil, zážitky si budeme pamatovat celý život.

Žáci 9. třídy

Pasování na čtenáře

Už skoro celý rok navštěvují naši školu i ti nejmenší – prvňáčci. Pro ty rozhodně není přestup z mateřské školy jednoduchý. Najednou přechod od hraní k povinnostem, počítání, čtení, žádné odpolední polehávání. Někteří z dětiček začátky nenesou úplně lehce, a tak často dochází i na slzičky. Ty ale pomalu ustávají a žáčci se pomalu seznamují s prvními „školními“ poznatky.

A najednou je tu červen a všichni prvňáci už by měli před zraky svých rodičů předvést, co všechno se již naučili. Je tu totiž „pasování na čtenáře“. Dle názvu by se mohlo zdát, že žáčci předvedou pouze své čtenářské dovednosti, ale chyba lávky. Vždyť ve škole se neučí pouze číst, ale i počítat, přednášet, zpívat, poznávat přírodu kolem sebe.

A to vše nyní měli předvést před svou paní učitelkou, panem ředitelem v obleku krále „Království čtenářského“ a i rodiči, kteří dokonce se svými ratolestmi museli spolupracovat. Všechny úkoly připravené paní učitelkou ale děti bez problémů zvládly, a tak nakonec mohl „pan král“ všechny své „nejmladší poddané“ pasovat na čtenáře.

Doufejme, že i v budoucnosti zábořští žáci budou tak šikovní a postupně si vypěstují snad i doživotní lásku ke knihám.

Text: Michal Gutwirth, fotografie: Šárka Kučerová

Výlet 6. třídy

V pondělí a úterý 19.–20. června měl 6. ročník výlet do Zlaté Koruny. Náš třídní výlet začal ráno v 6.43, kdy jsme odjeli autobusem do Blatné a odtud vlakem do Strakonice. Jeli jsme dvěma vlaky a dvěma autobusy.

Když jsme dorazili do Rájova, pokračovali jsme pěšky do Zlaté Koruny. Ubytovali jsme se a vyjeli si do Českého Krumlova. Prohlídli jsme si zámecké zahrady, mohli jsme si koupit suvenýry. Chodili jsme také do obchodů. Když jsme se vrátili do kempu, navečeřeli jsme se a pak jsme se vykoukali ve Vltavě.

Druhý den jsme měli snídani v osm a poté jsme šli na prohlídku kláštera. Po prohlídce jsme se vydali na procházku do lesa okolo řeky. Po návratu do kempu následovalo koupání v řece a ve tři odpoledne odjezd domů.

Byl to skvělý výlet a moc se nám líbil.

Žáci 6. třídy

Víte, co je orchestrion?

Díky reklamě v jednom nejmenovaném populárním rádiu dnes téměř všichni mladí lidé znají písničku „Když máš v chalupě orchestrion...“, ale když se jich zeptáte, co to ten orchestrion vlastně je, neví téměř nikdo. Moji sedmáci už ale ano. Dokonce si zmíněný nástroj i poslechli, a to v píseckém muzeu, kam jsme se na konci letošního školního roku vydali na třídní výlet. A nejen do muzea, které nás všechny překvapilo svou velikostí i rozsáhlými sbírkami. V Písku jsme si prohlédli i slavný most, obdivovali zručnost sochařů, kteří vytvořili sochy z písku, a při procházce historickým centrem si mimo jiné zopakovali, jak vypadá sgrafito a který král měl přezdívku „železný a zlatý“. Na závěr jsme poměřili svoje síly v místní Laser Aréně. Tentokrát ukázal lepší mušku a mrštnost klučičí tým, ale není všem dnům konec, holky už plánují odvetu.

Šárka Kučerová

Exkurze do strakonického muzea

V pátek 16. června se naše 6. třída vydala na exkurzi do strakonického muzea. Jeli jsme autobusem ze Žaboří a po příjezdu jsme prošli Strakonice až k hradu.

Na nádvoří se nás ujala paní průvodkyně, se kterou jsme navštívili muzeum. Povíдалa nám o johanitech, výrobě textilních látek, dudách a dudácích i o loutkách či motorkách. Na závěr prohlídky nám dala pracovní listy s čipem k procházení expozicemi. Když

jsme listy vyplnili, našli jsme poklad. Jaký? To vám nebudeme prozrazovat, třeba se tam také chystáte. Průvodkyně nás pustila i na věž Rumpál, která bývala hladomornou.

Exkurze se nám moc líbila, doporučujeme.

Žáci 6. třídy

Loučení žáků s mateřskou a základní školou v Zábोří

Něco končí a zároveň něco nového začíná. Tak jako každoročně se opakující loučení žáků s mateřinkou a deváťáků se základní školou. Jen ti aktéři jsou jiní. V Zábोří se tradičně závěr školního roku odehrává v areálu Pod lípou. Letos mimořádně za přítomnosti televize a moderátora Vladimíra Kořena (z pořadu Zázraky přírody), která tu natáčela medailon o naší lípě, finalistce soutěže Strom roku.

Mateřskou školu opouští letos šest žáčků: Lariska Fáziková, Adélka Křivancová, Pavlínka Šmídová, Zoe Pihera, Matyáš Chvátal a Damián Kořínek. Všechny paní učitelka pasovala na prvňáčky velkou měchačkou a bylo na nich vidět, jak jsou natěšení na velkou školu. Pan starosta jim popřál, aby se jim ve škole líbilo a aby si hezky užili prázdniny.

Následovalo loučení těch starších, žáků deváté třídy. Možná byli mnozí z nich rádi, že se základky už konečně zbaví. Ale jistě i jim přijdou v životě chvíle, kdy si rádi vzpomenou na své spolužáky a hlavně na své učitele, kteří je připravili do života. Záborskou základku ukončilo letos jedenáct žáků: Ondřej Augustin, Jan Finěk, Denis Klaubr, Tereza Musilová, Veronika Tkáčová, Natálie Lisová, Ivan Malík, Marek Sitter, Jiří Toráč, Matěj Svoboda, Růžena Komoušková. Slavnostně oblečení, rádobý nad věcí, přesto dojeti silou okamžiku – byli k nepoznání, jsou z nich téměř dospěláci. Po prázdninách půjdou do neznámého prostředí, nové školy nebo učení. Jak jim řekl pan starosta, nastává doba, kdy se budou muset naučit nést odpovědnost sami za sebe, ne vždy bude všechno zalité sluncem a důležité bude vytrvat a nevzdávat se. Popřál jim do další etapy života hodně zdraví, štěstí a úspěchů. Ředitel školy a třídní učitelka ve svých projevech zavzpomínali na různé školní zážitky s nimi, úsměvné příhody, akce a výlety a připomněli jim, že ve své základce budou mít vždy dveře otevřené a rádi je uvítají, pokud budou potřebovat pomoc nebo se přijdou pochlubit svými úspěchy. Následovalo předání vysvědčení, dárků, slavnostní připítek a společné focení.

Přejeme všem malým i velkým školákům krásné prázdniny bez nehod a úrazů, zalité sluníčkem a spoustu prázdninových zážitků. Ať ta další etapa jejich životů je bez problémů a životních nezdarů.

Jaroslava Vodičková

ROZHLEDNA otevřena pouze soboty od 1. 7. 2023 do 30. 9. 2023 11–17 hod.

neděle a svátky po dohodě
na t. 774 985 933

Jihočeský kraj

okres Strakonice

Pětnice u Zábोří

Výstavba: 2001 . Nadm. v.: 578 m . GPS: 49.375133, 13.813884
Celková výška: 35 m . Výška výhledu: 25 m . Schody: 138

Typizovaná kovová věž mobilního operátora, která zároveň slouží jako turistická rozhledna, se nachází u obce Zábोří nedaleko jihočeské Blatné. Stejně věže jsou na Mackově hoře u Nového Strašecí (okr. Rakovník) a další Lhotka u Hradčovic (okr. Uherské Hradiště). Konstrukci středového sloupu obtáčí roštové schodiště. Vysílač stojí v lokalitě zalesněného kopce Volyně (588 m) mezi obcemi Zábोří a Čečelovice. Nedaleko se nachází les Pětnice a právě po něm byla rozhledna pojmenována. K výstavbě došlo v roce 2001 společností EXCON. Vyhledka však byla dlouhá léta uzavřená a na její ochoz pronikali turisté skrze díru v plotě. V roce 2009 došlo k oficiálnímu zpřístupnění rozhledny, ale v roce 2018 byla volně přístupná rozhledna uzavřena, neboť mezi OÚ Zábोří a majitelem nedošlo k dohodě o provozu rozhledny. Až v roce 2023 si rozhlednu pronajal Klub přátel rozhleden, aby ji zpřístupnil alespoň o sobotách v letní sezóně.

INFO otevřeno květen–září jen SO 11:00–17:00 – viz kpr.kvalitne.cz – po tel. dohodě na 774 985 933 lze otevřít i v neděli a ve svátek

LOKALITA návrší Volyně 1 km na Z od obce Zábोří, 8 km na JZ od Blatné, 20 km na SZ od Strakonice

VÝHLED Blatensko, Horažďovicko, Strakonicko, Brdy, Šumava, JE Temelín

VLAK Mačkov (7 km), **BUS** Kadov, Lnářský Málkov (4,7 km);

AUTO na polní cestě téměř u rozhledny

TOUR de BATTAGLIA 2023

Záboří u Blatné

Srdečně zveme příznivce cyklistiky **na 8. ročník** tradiční jízdy krajem barona Christiana Battaglii, legendárního cyklisty z Bratronice u Blatné.

Akci pořádá Obec Záboří s podporou Nadace Jihočeské cyklostezky, přátel a zakladatelů této cyklojízdy v r. 2016.

12. srpna 2023

Prezence: od 10.00 hodin za Obecním úřadem Záboří

Start: v 11.00 hodin

Trasy: krátká 30 km, dlouhá 60 km.

Náročnost: lehká - střední

Povrch: asfaltové cyklostezky, silnice 2. a 3. tř.

Trasy jsou vhodné pro všechny typy kol a pro všechny výkonnostní kategorie. Vedou krásnou krajinou s výhledy na pásmo Šumavy a na část Brd, kde Christian denně jezdil.

Mapy budou v předstihu zveřejněny na www.zabori.cz

Při nepříznivém počasí jsou možnosti zkrácení tras a odbočení do cíle v Záboří.

V prodeji budou upomínkové předměty se symbolickým potiskem.

Parkování, občerstvení a sociální zázemí zajištěno.

Kvalitní ubytování nabízí **Penzion Stará škola Záboří**, tel. 775355544

Historická kola vítána! V areálu je prostor pro burzu kol a cykloklů.

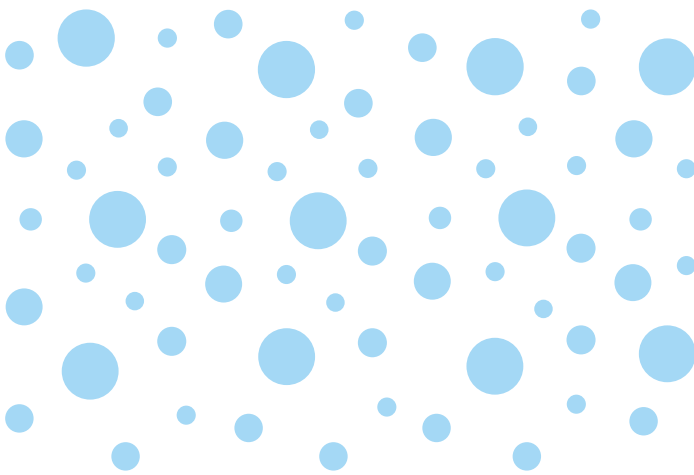
Těšíme se na setkání s vámi!!!

www.zabori.cz, obec@zabori.cz, tel. 383494333. 732110101

Michal Říšský, starosta obce
Pavel Zeman, zakladatel a organizátor akce

foukané **zateplení**

- celulózová izolace
- minerální izolace
- skelné vlákno
- grafitový polystyren
- dřevovláknitá izolace

723 933 932
 info@foukanezatepleni.cz
 www.foukanezatepleni.cz

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

32 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech a právní servis **ZDARMA!** Ocenění nemovitostí.

Smlovy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

RADIOSERVIS

**OPRAVY A SERVIS
ELEKTRONIKY**

LCD & LED TV

DVD, HI-FI, CD, audio
kamery, satelity

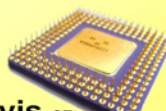
komplexní servis elektroniky

expresní termíny bez příplatků, zdarma zapůjčení náhradního přístroje

**ZÁRUKA NA
OPRAVY 1 ROK !!**

**OPRAVY A INSTALACE
TV ANTÉN**

Správa a řešení STA v panelových domech

více na: www.radioservis.cz

otevřící doba pro veřejnost

PO až ČT: 14 - 17:30

PÁ: zavřeno (externí montáže, volejte)

SO říjen až březen: 9 - 11

V sadech 282 - Rožmítal p. Tř.

Tel.: **608 220 420**

PRODEJ KUŘIC

2023

FIRMA

NOVÁK

RADOMYŠL

BLATNÁ – 8.45 hod.

U PENNY

**DNE: 2.3 / 30.3 / 27.4 / 25.5 / 22.6 /
20.7 / 17.8 / 14.9 / 12.10 / 9.11**

**červené, černé, kropenaté, modré,
žíhané, bílé - stáří 20 týdnů**

cena 240 Kč/ks

tel.- 602 115 750

www.drubez-novak.cz

Nej.cz

INTERNET
po optické síti až 500 Mb/s **od 299 Kč měs.**

TELEVIZE 200+
vlastní výběr programů

MOBIL
pro celou rodinu

 KVALITNÍ OPTICKÁ SÍŤ
 VÝHODNÉ SPOJENÍ INTERNETU A NEJT
 VOLNÁ DATA A NEOMEZENÉ VOLÁNÍ
 LOKÁLNÍ PODPORA

Pobočka Blatná
Nad Lomnicí 1255, Blatná
sluzby.blatna@nej.cz
488 999 488

www.nej.cz

Jihočeská dechovka

BABOUCI

HAJANY

5.8.2023

17,00 hodin

K2 SOLARTECH

Realizujeme fotovoltaické elektrárny
pro rodinné domy a firemní objekty

- navrhujeme **optimální systém**
- vyřídíme žádost** o připojení k distribuční soustavě
- vyřídíme veškerou administrativu spojenou s žádostí o dotaci
- vypracujeme projektovou dokumentaci
- odborně **nainstalujeme**, uvedeme do provozu, **zaškolíme** obsluhu a vystavíme revizní zprávu
- zajistíme **záruční a pozáruční servis** i technické poradenství

nová
 zelená
 úsporám

 NA KLÍČ

 www.k2solartech.cz
 (+420) 721 087 652
 (+420) 604 107 416
  info@k2solartech.cz

UNITED NETWORKS

Rychlost 300 Mb/s

RAKETOVÝ INTERNET

na 6 měsíců zdarma!

- Instalace zdarma!
- Ceny od 390 Kč měsíčně.

 www.u-n.cz

 373 705 705

Kuna skalní

Na zahradě kvetou stromy,
déšť se střídá se suchem,
ptáci staví svoje hnízda,
ptačí zpěv zní domovem.

U sousedů hned za plotem
žije hejno slepiček,
šest slepic a bílý kohout,
v kůlně mají domeček.

Slepičky jsou spokojené,
pro život mají místa dost,
o potravu se pán jim stará,
vždyť chová si je pro radost.

Není přece jenom radost,
někdy i smůla příběhne,
když ale všichni spojíte ruce
pak zlo rychle odběhne.

A tak jednou divně zvíře
z blízkého lesa vykouklo,
rozhlíží se, už se blíží,
k vesnici se vydalo.

Nebojí se, jde klidně dál,
zahradou až ke dvorku,
a na dvorku rychlým skokem
zdolalo i stodolu.

Kuna skalní je to zvíře,
ve stodole domov má,
a ze stodoly za potravou
den co den se vydává.

Ve stodole v kuním hnízdě
tři mláďata právě jsou,
máma už jde, a tak děti
najíst brzy dostanou.

Děti máma nakrmila,
na lov se znovu vydala,
místo k lesu ale kuna
ke slepicím mířila.

Už je blízko, jde opatrně,
jen plot jí dělí od slepic,
co chce dělat, chce je lovit,
zatím však nedělá nic.

Někdy kunám vejce stačí,
rády vejce ukradnou,
ta kradená do doupěte
pak spokojeně odnesou.

Jindy ale hodné nejsou,
slepici si uloví,
někdy zase všechny slípky
u kurníku pobijí.

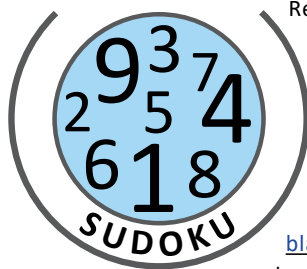
Dnes kuna smůlu měla,
lov jí kdosi pokazil,
na zahradě blízko plotu
se lovecký pes objevil.

Zavrčela zlostně Líza,
po kuně se ohnala,
ta zběsile pryč od Lízy
prchala a prchala.

Brzy na to kuna skalní
své děti pryč odnáší,
nový domov kdesi v lese
pro mláďata našla si.

Měj se hezky, mámo kuno,
do vesnice nechoď víc,
Líza na tě tady čeká,
drž se raděj' od vesnic.

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 91 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: PŘÍRODA UŽ** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 832645719); **CÍTÍ LEHKÝ** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 938764215); **ZÁVAN LÉTA** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 841967352).

Výherci: J. Formánek, Blatná; Stanislav Korbel, Kadov; Věra Vonášková, Hornosín. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce srpna 2023, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 92 (tj. červencového vydání 2023) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná, a to nejpozději do 30. 08. 2023.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

			1		6			7
			5			1	9	
			3	8				
		2				9		
		3	4	6				8
		6	9	2	5			
			2					6
					3	8		
6				9		2	7	

1=L, 2=S, 3=M, 4=E, 5=U, 6=E,
7=S, 8=N, 9=C

Středně těžká:

		6			3		2	5
5								
	7				4			
				8			1	
3	8							2
1	4			7			9	
	6				7	1		9
				3			7	
	3	2		9				

1=L, 2=A, 3=H, 4=U, 5=V, 6=O,
7=A 8=N, 9=D

Těžká verze:

3	1				7			
				4	5			
4	6							
					3			
	4			6				
			8		1		5	
				2			7	
6	7						1	
			2		8			

1=D, 2=Í, 3=E, 4=L, 5=E, 6=J,
7=V, 8=Š, 9=P

Blatensko SOB 92. číslo vyšlo v pátek 28. 07. 2023 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XVII. Poslední číslo vyšlo v květnu 2023. Uzávěrka příštího čísla je ve středu 30. 8. 2023. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o.. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*